

Oruc GÖYÇƏLİ

ÖMÜR YOLLARIM

GƏNCƏ – 2014

Redaktor: Fərruxə UMAROVA

Korrektor: Zülfüyyə VƏLİYEVƏ

«Ömür yollarım» kitabı Oruc Göyçəlinin «Əsirlikdə qalan torpaqlarım», «Naxçıvandan doğan günəş», «Toy günü», «Anam yadıma düşür», «Günəşdən günəş doğar» kitablarından sonra oxucularla altıncı görüşüdür.

Əsrlər boyu poeziyanın baş mövzularından olan həyat və ölüm problemi, insanın gəlişi və gedişi arasındakı məsafənin azlığı və bundan doğan kədər, dramatizm, nəhayət, onsuz da qısa olan ömürdə mənalı yaşamağın yeganə düz yol olmasına inam, bu ömrü vətənə, millətə həsr etməyə çağırış Oruc Göyçəli yaradıcılığının səciyyəvi cəhətləridir.

Kitaba daxil olan şeirlər forma və məzmun müxtəlifliyi, ideya zənginliyi etibarlı ilə bir-birini tamamlamaqla yanaşı, bədii fikir və düşüncə baxımından da böyük maraq doğurur. Burada mövzuların əsasını saf məhəbbət notları, vətənpərvərlik ruhu, itirilən torpaqlarımıza sahib çıxmaq çağırışı təşkil edir.

ÖN SÖZ

Oruc Məşədi Məmmədrza oğlu Vəliyev (Oruc Göyçəli) 15.01.1936-cı ildə Qərbi Azərbaycanın Göyçə mahalındakı Qırmızı kənd (Krasnoselsk) rayonunun Ardanış kəndində kolxozçu ailəsində dünyaya gəlib. Erməni işğalçılarının təzyiqi nəticəsində ata-baba yurdundan sıxışdırılıb qovulan digər azərbaycanlı ailələr kimi onların da ailəsi doğma ocağı tərk etməyə məcbur olub. Azərbaycanın füsunkar guşələrindən olan Gədəbəy rayonunun Çobankənd kəndində yurd-yuva salanda Orucun vur-tut 7 yaşı var idi. Lakin o dağların qoynunda yerləşən bu gözəl məkana tez isnişdi. Rayonun Çobankənd məktəbində orta təhsil aldı. 1957-ci ildə Gəncəyə gələn gənc Oruc bir müddət bu qədim və ulu şəhərdə alüminium və toxuculuq kombinatlarında fəhlə işlədi. Lakin təhsili də yaddan çıxarmadı. 1964-cü ildə Gədəbəy rayonunun Slavyanka kəndində pedaqoci məktəbi bitirib rayonun Ataxal səkkizillik məktəbində rus dili müəllimi işləməyə başladı. O hələ orta məktəbdə oxuduğu illərdə şeirə, poeziyaya böyük maraq göstərir, hərdən özü də kiçik şeirlər yazaraq «Aqil» imzası ilə divar qəzetində dərc etdirirdi. İlk qələm təcrübələri olan bu yazılar məktəbli Orucun gələcəyindən, onun sözə, sənətə bağlılığından xəbər verirdi. İllər ötdü, ilk çap ünvanı divar qəzeti olan gənc müəllif artıq daha geniş yaradıcılıq üfüqlərinə doğru can atmağa başladı və respublikanın tanınmış mətbu orqanlarına üz tutdu. Bu dəfə daha məsuliyyətli, daha cilalı, daha poetik şeir nümunələri ilə. Üstəlik bu şeirlərin əvvəlki «Aqil» imzası öz yerini «Oruc

Göyçəli»yə vermişdi. Bu isə şairin torpaq həsrətinin, yurd yangısının təzahürü idi.

Oruc Göyçəli yazdığı şeirlərin mövzunu öz adı, imzası ilə diqtə edən şairlərdəndir. Göyçə həsrəti qəlbində, Göyçə ədəbi mühitinin dəsti-xətti qələmindədir. Onun sinəsində soy-kökünə bağlı, dilini, dinini, elini sevən əsl vətəndaş qəlbi döyünür. Söz-sənət dünyasının vurğunu olan, sözün qədir-qiymətini verməyi bacaran yurd, vətən həsrətli bu insan qəlbinin ağrı-acısını, qəm-kədərini, sevinc-nəşəsini yalnız sözə əmanət edir, ürəyindəkiləri şeir dili ilə izhar etməyə çalışır.

Sözün qüdrəti böyükdür, ölçüyəgəlməzdir. Hətta o qədər böyük, o qədər ölçüyəgəlməzdir ki, Tanrının bircə kəlmə «Ol!» sözü ilə küll-ələm yaranıb. Amma hər yaradıcı insanın sözü elə onun öz tərəzisi, öz çəki daşı ilə ölçülür. Oruc Göyçəlinin şeir, poeziya, söz çəkisinin də mizanı, ölçü-biçisi özünəməxsusdur.

Şairin oxucularla altıncı görüşü olan «Ömür yollarım» kitabında toplanmış şeirləri də özünəməxsusluğu ilə diqqəti cəlb edir. Kitabda müəllifin müxtəlif illərdə yazdığı şeirləri toplanıb.

Oruc Göyçəlinin poeziya dili xalq danışiq dilinin ayrılmaz bir hissəsidir. Bu isə onun aşiq sənətinə olan bağlılığından, sözə-sənətə olan mehr-məhəbbətindən, xüsusən də Aşiq Ələsgər yurdunda doğulub boya-başa çatmağından qaynaqlanır:

*Ələsgər babamdı, Göyçədi elim,
Yaradan pay verib şirindi dilim.
Səxa-səxavətə öyrənib əlim,
Şükür Yaradana, yaşadır məni.*

Şairin müraciət etdiyi mövzular müxtəlifdir. Burada ata-anaya hörmət, el-oba sevgisi, saf məhəbbət, torpaq, yurd həsrəti ilə yanaşı, qaçqınlıq, didərginlik dərdindən də söz açılır, itirilmiş torpaqlarımızın nisgili, ağrı-acısı misra-misra, bənd-bənd özünə yer alır, poetik nümunələrə çevrilir. «O Xocalım yanan gecə» şeirini xüsusi qeyd etmək istərdim:

*Yandım, Allah, külə döndüm,
O Xocalım yanan gecə.
Qarala-qarala söndüm,
O Xocalım yanan gecə.*

*Əsir düşdü anam, bacım,
Arxasızam, yox əlacım.
O vaxt düşdü başdan tacım,
O Xocalım yanan gecə.*

İnsan məhz yaşadığı hissi, duyğunu nəzmə çəkəndə, real rəng və boyalardan istifadə edəndə ortaya qoyduğu məhsul daha canlı, daha təbii, daha ürə-yəyatımlı olur. Oruc Göyçəli qaçqın-köçkün dərdinin, Vətən həsrətinin nə demək olduğunu yaxşı bilir və bu hissləri Vətən həsrətli qəlbinin süzgəcindən keçirib lirik şeirlərə çevirərək oxucularının ixtiyarına verir. Elə buna görə də, onun Vətən haraylı şeirləri belə yangılı, belə təsirli, belə qana-cana işləyəndir. Müəllifin şeirlərini oxuduqca bir daha şahidi oluruq ki, şair yaşının hansı çağında olursa-olsun, doğulduğu torpağı, ata-baba ocağını, yurd yerini bir an belə yaddan

çıxarmır, o torpaqların hazırda düşmənlə tapdağı altında qalmasından, yağlı pəncəsində inləməsindən ürək ağrısı, yangı ilə söz açır. Lakin heç bir zaman şairlər məskəni, aşiqlər diyarı ulu Göyçəyə dönmək ümidini itirmir:

*Kəndləri var bəzək-bəzək,
Göyçə gölü ona üzük.
Pəmbək, Dərə ondan göyçək,
Zod kəndliyi Göyçəm mənim.
(«Göyçəm mənim»)*

Şair hərdən keçdiyi ömür yoluna nəzər salır, itirdikləri ilə qazandıqlarını tərəziyə qoyub saf-çürük edərək;

*Oruc Göyçəliyəm, dünya daralır,
Günəş gözlərimdə sönür, saralır.
Ömür yollarımı boran, qar alır,
Zəhmətim yandıığım külümdə qalıb.
(«Zəhmətim yandıığım külümdə
qalıb»)*

– qənaətini maraqlı deyim tərzilə bəyan edir. Bu şeirlərdəki güclü müşahidə qabiliyyətini də hiss etməmək mümkün deyil. Sadəcə bir misal; kim qoca, ahıl insanların oturduğu yerdə mürgüləməsinin şahidi olmayıb? Oruc Göyçəli isə bu mənzərəyə sadəcə bir şair kimi diqqət yetirmir, o, həm də «mürgüləyən qoca»nın daxili aləminə nüfuz edib onu mürgüləməyə təhrik edən səbəbi araşdırmağa çalışır və maraqlı

nəticələrini poetik deyim tərzilə oxucuların nəzərinə çatdırır:

*Kədər, fikir şələlənir üstünə,
Oturanda mürgüləyir qocalar.
Keçmişləri şələlənir üstünə,
Gözəl arzu, gün diləyir qocalar.*
(«Qocalar»)

Oruc Göyçəlinin həyatsevər, nikbin, sevgi dolu misraları ilə yanaşı, onun küskün əhval-ruhiyyəli şeirlərinə də rast gəlirik. Görünür insan adı vaxtlarda özünü görünmək istədiyi kimi göstərə bilsə də, qəlbi ilə tək qalıb yaradıcılıqla məşğul olduğu anlarda olduğu kimi görünməkdən qaça bilmir:

*Ayaq getmir, əl gətirmir də, nədən,
Qismət yoxdu torpaq düşüb bəhərdən.
Bar gətirmir, külək də tökür hərdən,
Yatmış bəxtim oyanmır ki, oyanmır.*
(«Oyanmır»)

Əslində şeir də elə budur; insanı olduğu kimi göstərmək, hisslərini, duyğularını yaşarı şəkildə təqdim etmək, sözün gücünə, qüvvəsinə güvənib varlığını poetik dillə sübuta yetirmək.

Əsasən lirik şeirlər müəllifi olan Oruc Göyçəli şifahi xalq ədəbiyyatını, saz-söz sənətini dərinləndirən və yeri gələndə bu təbii çeşmədən bacarıqla bəhrələnir. Şairin daha bir müsbət cəhəti ondadır ki, o, klassik və müasir poeziyamızın ən yaxşı ənənələrindən də

yararlanaraq təzə söz, yeni fikir söyləməyə çalışır. Və nə xoş ki, buna nail olur:

*Xain at oynadır Şuşa, Laçında,
Zülm görməmişdim belə biçimdə.
Həsrəti oturub mənim içimdə,
Əsirlikdə qalan torpaqlarımın.*

(«Əsirlikdə qalan torpaqlarımın»)

İnanıram ki, torpaq həsrətimizə, Göyçə nisgilimizə son qoyulacağı gün uzaqda deyil. Məhz həmin gün Oruc Göyçəlinin Göyçə həsrətli şeirləri Göyçə vüsallı nəğmələrə çevriləcək. Və həmin nəğmələr bu nisgilli şairin sevincini, fərəhini dünyaya çatdırmaq üçün ən gözəl vasitə olacaq.

**Fərruxə Umarova,
N.Aydın mükafatı laureatı,
AYB və ACB-nin üzvü**

YOLUM HAQQIN YOLUDU

**BƏMBƏYAZ XALATA
BÜRÜNDÜ GƏNCƏM**
(Gəncəyə ilk qar yağanda)

Allah bəxş eyləyən bu gözəl vardan,
Təbiət qisməti saf etibardan,
Ölkəmizə yağan təmiz, ağ qardan,
Tamam ağ örpəyə büründü Gəncəm,
Baxdım, çox laləzar göründü Gəncəm.

İmam diyarıdı bu gözəl Vətən,
Sevinclə seyr edir hər gəlib, gedən.
Xain, xəbislərin bağrını didən,
Bəmbəyaz, xalata büründü Gəncəm,
Bəzəkli gəlintək göründü Gəncəm.

Yaradan bəzədi dərəni, dağı,
Ağ qar ilə örtüdü bağcanı, bağı.
Gözləri kor olur baxanda yağı,
Haqqın bəzəyinə büründü Gəncəm,
Şöhrət bayrağıtək göründü Gəncəm.

Nə qədər yazsam da ürəyim doymur,
Sevinc, fərəh məni heç rahat qoymur.
Zəhmətkeş barmağım yazıb yorulmur,
Deyir, ağ xalata büründü Gəncəm,
Gözəllər gözəli göründü Gəncəm.

Bədəndə oynadı qəlbimin himi,
Naxış, bəzək vurdu bir rəssam kimi.
Orucun qəlbində qalmadı qəmi,
Bəmbəyaz xalata büründü Gəncəm,

Gözəllər gözəli göründü Gəncəm.

Gəncə, 16.12.2012

QAZAĞIN

Şairlər yurdudu bu gözəl Vətən,
Nəsihət götürür hər gəlib ötən.
Vurğun söz gülüdü Qazaxda bitən,
Tarixdə dərin di izi Qazağın,
Tükənməzdi şeiri, sözü Qazağın.

Vurğuna can deyib Qazax elləri,
Əzbərləyib onu şirin dilləri.
Ətirləyib sözlərini gülləri,
Öz doğma Anamdi, özü Qazağın,
Əzbərdi ellərdə sözü Qazağın.

Kamil insanların nurlu üzləri,
Şirin ləhcələri, şirin sözləri,
Qazaxda qoyduğun dərin izləri,
Yaşadır aşığı, sazı Qazağın.
Unutmaz ocağı, közü Qazağın.

Vurğuntək şöhrətli şairi vardı,
Yaradan onlara hər zaman yardı.
Başçısı elinə yurdsevər, nərdi,
Xoşbəxt di oğlu, qızı Qazağın,
Öz doğma Anamdi, özü Qazağın.
Söz gülünün ətri yayılıb elə,
Oxşayıb, yaraşıb hər şirin dilə.
Sazın sinəsində parlayan telə,

Yazılıb nəğməsi, sözü Qazağın,
Əzizləyib səni özü Qazağın.

Yaşıldı tarlası, çölü, çəməni,
Əzizlənir burda Novruz-səməni.
Vurğuntək mərd olub onun gümanı,
Xoş gəlir baharı, yazı Qazağın,
Ağ olub hər zaman üzü Qazağın.

Aşığı nəğməkar, sinəsi sözlü,
İnsanları şəndi, həm nurlu üzlü.
Şeirçün açıqdı hər iki gözü,
Xoşbəxtədi oğulu, qızı Qazağın,
Dillərdə əzbərdi sözü Qazağın.

Dahilər yetirib bu ulu torpaq,
Vaqif, Vidadisi hər zaman oyaq.
İgidlər sərhəddə dayanıb dayaq,
Ağ olub sərhəddə üzü Qazağın,
Öz doğma Anamdı, özü Qazağın.

Oruc düzgün verir el qiymətini,
Xalqa, təmiz sözə, dil qiymətini.
Azərbaycanımın bil qiymətini,
Tarixdə dərinədi izi Qazağın,
Hər zaman ağ olub üzü Qazağın.

Gəncə, 03.11.2012

**ARZUMDU HƏR ZAMAN
GÜL, AZƏRBAYCAN**

Hər gələn bayramın olsun mübarək,
Arzumdu hər zaman gül, Azərbaycan.
Bahar bayramına mübarək deyək,
Gülsün sənə hər ay, il, Azərbaycan.

Xoş mücdələr gəlsin obaya, elə,
Şad günlər görsünlər qoy indən belə.
Şad xəbərler düşsün dillərdən-dilə,
Hər ilin qədrini bil, Azərbaycan.

Torpaq təmizlənsin yağıdan, yaddan,
Ölkəm şərəf duysun şöhrətdən, addan.
Müsəlman dünyası müqəddəs zatdan,
Dadsın damağında bal, Azərbaycan.

Bənövşə, nərgizlər düzülsün yola,
Haqq qismət eyləsin əbədi qala.
Xainlər baxdıqca gözü kor ola,
Hey səsin ucalsın zil, Azərbaycan.

Novruz ayı bayramların şahıdı,
Yaradan xalqımın, bil, pənahıdı.
Haqsız işlər xainlər günahıdı,
Sən hər bayramlarda gül, Azərbaycan.

Oruc şərəf duysun gözəl illərdən,
Xoş mücdələr gəlsin ağır ellərdən,
Eşitsin sədanı şirin dillərdən,

Hər an dünyamızda gül, Azərbaycan.

Gəncə, 12.03.2013

**QANUN KEŞİYİNDƏ
DAYANAN İNSAN**

*(Gəncə şəhər Baş Polis İdarəsinin rəisi,
general-mayor Rasim Musayevə)*

Qanun keşiyində, ali rütbədə,
Düzgün yol göstərir xalqa, millətə,
O, çox dəqiq baxır hər şikayətə,
Təmiz qəlbli insan, bu mətin rəhbər.

Tapşırıq veribdi bütün polisə,
Günahkar tutanda onu döymə sən,
Can qurban edərsən, deyərsən əhsən,
Keşikdə əzimli bu mətin rəhbər.

Gəncəlilər bilir onun qəlbini,
Kimnən danışanda onun təbini,
Xaliq özü verib pak qismətini,
Qanun hakimidi bu mətin rəhbər.

Şöhrət də yaraşır, şan da yaraşır,
Ona bu böyük ad-san da yaraşır,
Qurban eyləyəsən, can da yaraşır,
Rütbədə təmkindi bu mətin rəhbər.

Ali qanunlarda möhkəm yeri var,
İnsanpərvərlikdə görkəm yeri var,
Ona heç vaxt olmaz bu gen dünya dar,
Çox alicənabdı bu mətin rəhbər.

Nə gözəl söz yazsan layiqdi ona,
Ona süd veribdi özü mərd Ana,
Bəxş eyləyib Xudam bax bu cahana,
Rütbədə ucadı bu mətin rəhbər.

Oruc həsət çəkir şöhrətə, ada,
Varmı belə insan bax bu dünyada,
Rəhmlidi hər bir qohuma, yada,
Ali bir insandı bu mətin rəhbər.

Gəncə, 09.01. 2012

SİZLƏ GÖRÜŞƏNDƏ

*(Gəncə şəhər Baş Polis İdarəsinin rəisi,
general-mayor Rasim Musayevə)*

Sizlə görüşəndə, mənim əzizim,
Cənnəti-rizvanə dönür baharım.
Dönüb laçın olur könlümün quşu,
Gül açır qəlbimdə barım, nübarım.

Gözəl insan qəlbi məni dindirir,
Qəm-kədər atından düzə endirir.
Şirin sözün məni fərəhləndirir,
Çəmənizara dönür saf arzularım.

Çəkirəm adını düşəndə dara,
Səs-sədan ucaldır məni dağlara.

Səs-küyüm yayılır haradan-hara,
Dağılır başımdan qəmim, qəhərim.

Sevincək oluram hər bir sözünlə,
Nura boyanıram xalqın gözündə.
Könlüm qanad çalır Haqqın izində,
Mənim arxam, yiyəm, bağım-baharım.

Oruc arzulayır qapım döyəsən,
Lazımlı söz varsa, özün deyəsən.
Kimə gərək bilsən sən göndərəsən,
Mənim ümid yerim, ey mənim Tanrım.

Gəncə, 26.04.2012

ŞƏFADI BU QAR

(Gəncənin ilk qarına)

Əlimdə, ayağımda qar gətirmişəm,
Torpağa bərəkət, var gətirmişəm.
Bağlara heyva-nar, bar gətirmişəm,
Millətə sağlamlıq, şəfadi bu qar.

Qar çox yağan zaman var çox olubdu,
Yaşılıq, biçənək, ot bol olubdu.
Heyvanda sağlamlıq, ət bol olubdu,
Millətə bərəkət, səfadi bu qar.

Nə qədər bol olsa yağış, boran, qar,
Bol olar hər yanda çörək, dövlət, var.
İnsanda saf olar inam, etibar,
Millətə inamdı, vəfadi bu qar.

Allahın əmridi, təbiət görən,
İnsan həyatıdı Yaradan verən.

İmam əməlidə qəlblərə girən,
Millətə həyatdı, səfadı bu qar.

Oruc Haqqın yolun tamam, düz gedir,
Qismət nə verirsə onu da edir.
Çörəyi zəhmətdə, torpaqda güdür,
Ruzidi, çörəkdi, havadı bu qar.

Gəncə, 12.12.2013

**ONLAR MƏNDƏN ÖTRÜ
EL ATASIYDI**

*(Göyçənin qeyrətli oğulları Qəşəm Aslanova
və Yunis Rzayevə)*

Arxam, dayağımdı Qəşəmlə Yunis,
Allah qoymadı ki, bir alam nəfəs.
Qırdı qanadımı qaldım mən əbəs,
Elimin ucalan bir binasıydı.

Hörməti, şöhrəti çox idi eldə,
Qeyrətli adları gəzərdi dildə.
Kömək idi bizə bütün fəsildə,
Bizim əlimizdə söz əsasıydı.

Adı büllurlaşan gövhərdə, ləldə,
Şöhrəti dil açan könüldə, dildə.
Kükrəyən ümməndə, çağlayan seldə,
Elimin hər yerdə bir dahisiydi.

Qəşəm ilə Yunis sağ qolum idi,
Həm ömrüm, həyatım, həm yolum idi.
Ağsaqqalım, elim, bir ulum idi,

Qəlbimin tərəri, həm yiyəsiydi.

Onlar yox olannan solmuşam mən də,
Sözüm pas atıbdı, qalıb sinəmdə.
Sağaltmır yaramı daha məlhəm də,
Könlümün, ruhumun bir varisiydi.

Əllərim titrəyir, dilim dolaşır,
Dərd-kədərim, inan, başımdan aşır.
Yadıma düşəndə xəyalım çaşır,
Onlar məndən ötrü el atasıydı.

Dərdim açammıram dilbilməzlərə,
Nə qədər danışsam, desəm, min kərə.
Qərəl-qəsəm qoymur, bəli, bizlərə,
Qəşəm, Yunis elin haqq qalasıydı.

Oruc kədərlənib vaxtsız gedənə,
Bu torpağa düşən gültək bədənə.
Çox zülümlər oldu hamıdan mənə,
Onlar Göyçəmizin öz mənasıydı.

Gəncə, 11. 05. 2003

NURLU DAŞDƏMİR
(Böyük qardaşım Daşdəmirə)

Qohumlar içində qeyrətdə təkdi,
Namuslu, qeyrətli, arlı Daşdəmir.
Qohumlar qədrini bilmədi, getdi,
Qohuma əl tutan varlı Daşdəmir.

Sözündə ağadı, işində mərddi,
Yediyi çörəyin binəsi bərkdı.
Qohuma istidi, bir hərərətdi,
Öz sözündə ehtibarlı Daşdəmir.

Demə qardaşımdı tərif yazıram,
Dediyim söz üstə hər vaxt hazıram.
Yalan, qara sözdən lələ-bezaram,
Hərəkətdə od-alovlu Daşdəmir.

Onda qorxu olmur vuruşan vaxtı,
Vəzifədən düşə dağıla taxtı.
Allah özü verib ona bu baxtı,
Haqq tərəfdən ixtiyarlı Daşdəmir.

Qeyrətli işini çox yazmaq olar,
Düşmənin üstünü qırğıtək alar.
Tutduğu işləri yaddaşa qalar,
Sözü, üzü, gözü nurlu Daşdəmir.

Oruc nə yazsa da çox sözü qaldı,
Bir ali məktəbə vəlvələ saldı.
Müəllimlə vuruşdu, beş qiymət aldı,
Elmdə, bilikdə zorlu Daşdəmir.

Ağstafa, 1990

XOŞ GƏLDİN

*(Gəncə şəhər İcra Hakimiyyətinin
Başçısı Elmar Vəliyevə)*

Nizami yurduna, Gəncə elinə,
Xoş qədəmlə, xoş niyyətlə, xoş gəldin.

İmam diyarına, açan gülünə –
Yaratmağa, ucaltmağa xoş gəldin.

Nigar xanım əyləşib Xan bağında,
Sərvi, çinar, gül-çiçəkli bu bağda.
Məqsədi, məramı tam yaratmağa,
Bu məramla, bu məqsədlə xoş gəldin.

Bu Gəncə torpağı qonaq sevəndi,
Mərd oğlu, mərd qızı şən, fəravəndi.
Gəncənin yaşı çox, özü cavəndi,
Qurub-yaratmağa yenə xoş gəldin.

Oruc zəhmətkeşə qiymət verəndi,
Görülən işləri yaxşı görəndi.
İşbilməzin gözlərinə girəndi,
Yaratmağa, ucaltmağa xoş gəldin.

Gəncə, 15.06.2013

NİZAMİ YURDUNA LAYİQDİ BU İŞ

Gəncə abadlaşır, Gəncə şenlənir,
Küçələri, asfaltları enlənir.
Səkiləri bəzəklənir, güllənir,
Nizami yurduna layiqdi bu iş.

Hər bir bina gözəl, təzə don geyir,
Yeniləşir, zəhmətkeşə can deyir.

Şərəfdi sizə bu gözəl ad-san deyir,
Nizami yurduna layiqdi bu iş.

Başcının töhfəsi ciddidi işdə,
Gələcək xoş olar bax bu gedişdə.
İnsanları sağlam işdə, gedişdə,
Nizami yurduna layiqdi bu iş.

Yurdumuza şərəf, şöhrət gətirir,
Azərbaycan gözəl güllər bitirir.
Gəncə yeni çempionlar yetirir,
Nizami yurduna layiqdi bu iş.

ELOĞLU

*(Gəncə şəhəri Nizami rayon İcra Hakimiyyətinin
başcısı Məharət Mustafa oğluna)*

Mərhəmətin qoy car olsun ellərə,
Səxavətin düşsün şirin dillərə.
Sözün ətir salsın açan güllərə,
Şaxələnsin qol-qanadın, eloğlu.
Taxtın uca olsun Şah İsmayiltək,
Bar versin hər yanda çəkdiyin əmək.
Ucal zirvələrə sən Məharəttək,
Möhkəmlənsin qol-qanadın, eloğlu.

Şöhrətin ucalsın ulduza, aya,
İşin şölə salsın elə, obaya.
Mərkəzdə qiymətin salsınlar saya,
Möhkəmlənsin qol-qanadın, eloğlu.

Xoş əməlin şölə salsın hər yönə,

Qədrini bilənlər desin can sənə.
İşin uğur tapsın illərlə yenə,
Möhkəmlənsin qol-qanadın, eloğlu.
Ucalsın hər yanda adın, eloğlu.

Oruc dayın zəhmət qədri biləndi,
Sənlə birgə sevinəndi, güləndi.
Yaxşı işin, yaxşı adnan gələndi,
Möhkəmlənsin qol-qanadın, eloğlu.
Şöhrətlənsin uca adın, eloğlu.

Gəncə, 26.08.2013

ƏRDOĞAN KİMİ

*(BMT-də ümumdünya yığıncağında
Ərdoğanın çıxışına)*

Analar oğlan doğanda,
Qoy doğsun Ərdoğan kimi.
AtaTürkün meydanında,
Dayansın nər doğan kimi.
Atalara söz verəndə,
Döz desin Ərdoğan kimi.
Türk oğlutək desin sözü,
Qızarmasın astar, üzü.
Bacaranın əlli, yüzü,
Bacarsın Ərdoğan kimi.
Türk oğlutək BMT-də,
O qalxıb meydan oxudu.
Çox nazirin üzlərinə,
Baş-belinə çul toxudu.
Dünyanın bütün xalqları,
Düz sözünə qanad verdi.

Çox şahların üzlərinə,
Durdu, qəti cavab verdi.
Dedi: Qırırsınız! Qoca, uşaq,
Qanmırsınız savab, dedi.
Uca çıxır səsin zildən,
Savabın yox ağır güldən,
Haqq kəsibdi şirin dildən,
Qırıb dağıdırsan, dedi.
Avropa Şurasındakı səsi,
Çoxlarında kəsdi bəhsi.
Qızıl sözü dür kəlməsi,
Türk elinə dayaq oldu,
Söz deyənin qabağında,
Danışsın Ərdoğan kimi.

Gəncə, 2012

EL, MAHAL SƏNİ

*(Gəncə şəhər Maarif şöbəsinin
müdiri Mahal Əliyevə)*

Gördüyün işlərlə, ağıl-kamalla,
Xeyir işlərinlə, o xoş amalla,
Xaliq özü verən o nur camalla,
Alqışlayır tamam el, Mahal səni.

Eloğlum seçilir hər bir diyarda,
Yoxlayırlar onu çətində, darda,
Hər vaxt çətin keçən ildə, aylarda,
Alqışlayır yenə el, Mahal səni.

Vəzifə başında çətindi hər iş,

Çətinlikdən keçir görülən zər iş,
Dayaq olur sənə gördüyün nəz iş,
Alqışlayır hər vaxt el, Mahal səni.

Səxalı insanlar heç darda qalmaz,
Onu təşvişli iş heç yada salmaz,
Ona bu gen dünya heç vaxt dar olmaz,
Alqışlar hər yanda el, Mahal səni.

Eloğlum işlərə çox fikir verir,
Darda, çətinlərdə sinəsin gərir,
Xoşhal kəlamlarla içəri girir,
Alqışlayır onda el, Mahal səni.

Oruc Göyçəli də işlərə şərik,
Fikir, xəyal düşür çox perik-perik.
Əyri işləri biz düzə çəkirik,
Alqışlayır onçün el, Mahal səni.

Gəncə, 2010

ANA HƏKİM

*(Mərd ana, şəfəli əlli həkim, kardioloq
xəstəxananın miokard-infarkt şöbəsinin müdiri
Qasımova Müşahidə Mikayıl qızına)*

Ana həkim gördüm mehriban gözlü,
Xəstəyə can deyən, həm şirin sözlü,
Doğma ana kimi xoş, nurlu üzlü,
Təbii qüvvələr vardır dilində.

Hər bir kəlməsində şəfa düzülən,
Damarlarda qantək qəlbə süzülən,

Məlhəm kimi ürəklərdə gəzinən,
Təbii qüvvələr vardır əlində.

Ana, bacı kimi çağırır hamı,
Xəstəylə canlanır onun ilhamı,
Şəfadır, dərmandır sözünün tamı,
Təbii qüvvələr vardır könlündə.

Ürəyə yol tapan həkimin hissi,
Çıxarır xəstənin canından pası,
O incə əlilə məlhəm ustası –
Dərdlərə yol tapır şirin dilində.

Oruc, mərd anaya mehriban hamı,
Nur verib Yaradan, həm gövhər kamı,
Övlad da fəxr edir, haqdır imkanı,
Şəfalı əllilər vardır elində.

Gəncə, 14.05.2005

AY HƏKİM

*(Kardiologi xəstəxananın mikro-infarkt şöbəsində
ağır vəziyyətdə yatarkən həkim-kardioloq
Müşahidə Qasımova xitabən)*

Dərdə dərman yazan zaman,
Dərdimi bil yaz, ay həkim.
Ömürüm can eşitməyib,
Bir şirin dil yaz, ay həkm.

Dostlar məni saxlasa da,
Ellər məni ağlasa da,
Ölüm məni haxlasa da,

Bir yumşaq əl yaz, ay həkim.

Sıgal çəksin ürəyimə,
Əl gəzdirsin kürəyimə,
Mənim arzu, diləyimə,
Ətirli gül yaz, ay həkim.

Yaxşı dostu bel bağlasın,
Sırrın özündə saxlasın,
Gətsin dərini ağlasın,
Biyaban, çöl yaz, ay həkim.

Oruc olubdu dərəcə,ər,
Ömür gedir belə hədə,ər,
Ellər gələr, baxar gedər,
Uğurlu yol yaz, ay həkim.

Gəncə, 09.09.2013

YARAMMAYIBDI

Dünyada Anatək cənnətə bənzər,
İkinci bir aləm yarammayıbdı.
Övladını sevə-sevə bəsləyən,
Qəlbi nur bir aləm yarammayıbdı.

Körpəsini kövrək səslə səsləyən,
Öz isti qoynunda körpə bəsləyən.
Balasını bədnəzərdən gizləyən,
Qəlbi pir bir aləm yarammayıbdı.

Dünyanı dərk edib düşündükcə sən,
Dərin-dərin aləmlərə düşürsən.

Ana istəyini qəlbən ölçürsən,
Belə bir pür aləm yarammayıbdı.

Ana şirinliyi bənzəyər nəyə?
Oxşada bilməzsən zərə-zibaya.
Nə qədər oxşatsan qiymətli şeyə -
Belə bir gur aləm yarammayıbdı.

Oruc dərk etsə də dünyanı əbəs,
Anaya düz qiymət verəmməz heç kəs,
Salsa dünyalara sədası da səs -
Belə bir nur aləm yarammayıbdı.

Gəncə, 07.11.2012

ÜRƏYİMDƏDİ

Dərs almışam ustadların Pirindən,
Ərşi-Gürşü yaradanın Birindən,
Öyrənmişəm tamam yerbəyerindən,
Haqqın öz payı da ürəyimdədi,
Haqqın söz payı da ürəyimdədi.

Payı elə verib itməz heç zaman,
Nə də ki, çəkdirməz mənə dad-aman,
Göstərməz kimdənsə nə bəd, nə yaman,
Haqqın düz payı da ürəyimdədi,
Haqqın söz payı da ürəyimdədi.

Göz toxluğu verib könlün xoş vaxtı,
Özü yaraşdırıb günün beş vaxtı,
Dar yerdə qoymayıb əlim boş vaxtı,
Haqqın yüz payı da ürəyimdədi,

Haqqın söz payı da ürəyimdədi.

Çox yandırır cəhənnəmin narına,
Qoymayıb baş əyəm alçaq varına,
Ruh verib qəlbimə, gələr karına,
Haqqın köz payı da ürəyimdədi,
Haqqın söz payı da ürəyimdədi.

Özü yaradıbdı yoxdan Orucu,
Pay verib Xaliqim haqdan Orucu.
Sözə tuş edibdi özü Orucu,

Haqqın naz payı da ürəyimdədi,
Haqqın söz payı da ürəyimdədi.

Gəncə, 26.08.2013

NƏ SƏHVİN OLSUN

(Ustadnamə)

“Ayağını isti elə, başını sərin,
Yeməyinə fikir ver, düşünmə dərin”.
Dayanma üstündə yersiz sözlərin,
Nə ziyan eyləsin, nə səhvin olsun.

Öyrən ustadların nəsihətindən,
Kamil insanların saf niyyətindən.
Nadanın, naqisin pis niyyətindən,
Nə ziyan eyləsin, nə səhvin olsun.

Alim əməlindən, dünya sirrindən,
Çalış ki, biləsən onu dərindən.

Öyrən sən hər işi yerbəyerindən,
Nə ziyan eyləsin, nə səhvin olsun.

Bacarsan Məkkəni ziyarət eylə,
İslamdan söhbət aç, Qurandan söylə.
Ay Oruc, hikmətə sən diqqət eylə,
Nə ziyan eyləsin, nə səhvin olsun.

Gəncə, 21.01.2013

MƏNİM ŞƏFAMDİ

*(Təcili Tibbi Yardım Xəstəxanasının daxil
xəstəliklər şöbəsinin müdiri Nazim Əhmədova)*

Şəfaçı Nazimdi, cəfaçı Aygün,
Onlarla birlikdə Məhsəti hər gün,
Solmaz bacı necə şirindi görün.
Əlləri, dilləri mənim şəfamdı,
Mənə pərəstişkar, həm də vəfamdı.

Nazim həkim hər gün yol göstərəndi,
Məhsəti həmişə icra edəndi,
Solmaz da Aygün də düz yol gedəndi.
Gözəl adətləri mənim şəfamdı,
Mənə pərəstişkar, həm də vəfamdı.

Həkimin gülər üzü şəfadi, həbdi,
Yaxşı müalicədi, gözəl bir dəbdi,
Ümidi işıqdı, saf bir məbəddi.
Şirin söhbətləri mənim şəfamdı,
Mənə pərəstişkar, həm də vəfamdı.

Hər gün zəhmətləri çoxdu mənimçün,
Acı söhbətləri yoxdu mənimçün,
Şəfali gözləri baxdı mənimçün.
Əlləri, dilləri mənim şəfamdı,
Mənə pərəstişkar, həm də vəfamdı.

Nə qədər söz yazsam onlara azdı,
Onların qəlbləri bahardı, yazdı,
Qızmar günəşimdi, həm də bəyazdı.
Şirin söhbətləri mənim şəfamdı,
Mənə pərəstişkar, həm də vəfamdı.

Oruc əmi zəhmət qədri biləndi,
Arzuyla həmişə üzə güləndi.
Həkimlərim palatama güləndi,
Təmiz ürəkləri mənim şəfamdı,
Mənə pərəstişkar, həm də vəfamdı.

Gəncə, 28.12.2001

ŞƏFADI SÖHBƏTİN

*(Ürək diaqnostikasında dostum rentgen
həkimisi Elyar Məmmədova)*

Şəfadı söhbətin, işin, əməlin,
İnsanlıq zirvəsi yerin, təməlin,
Xəstəyə dərmandı, bil, məsləhətin,
Ruhən də sağalır xəstə yanında,
Xəstə şəfa tapır sənin yanında.

Şəfa tapır aparatın yanında,
Sağlamlıq cövr edir onun qanında.

Şirin sözün məlhəm saf vicdanın da, –
Sağalır xəstələr öz otağında,
Azalır xəstəlik xəstə canında.

Mənəvi loğmandı sözün-söhbətin,
Xəstə tez anlayır olsa da çətin.
Canında yaranır durmaqçün mətin,
Dilində şəfa var, üz-gözündə nur,
Şəfa tapır xəstə tam sağlam olur.

Xoş sifətin xəstələrə xoş gəlir,
Əyri beli şirin sözlə düzəlir.
Xəstənin ürəyi sevincdən gülür,
Xəstələr sağalır saf vicdanında,
Şəfa tapır xəstə təmiz qanında.

Oruc dayı qiymət verir işinə,
Xəstəynən danışan xoş vərdisinə,
Hamı alqış deyir sənə işinə,
Əlin də şəfadi, dilin də şəfa,
Şəfa tapır xəstə adın ananda.

Gəncə, 18.11.2009

VAQIF

(Dostum tamada Vaqif Salahova)

Dostlar arasında dostluq etdiyim,
Dostlardan dostumun tacıdı Vaqif.
Səxa-səxavətli yola getdiyim,
Ziyarət mülkümdə Hacıdı Vaqif.

Təmkinlikdə, cəsarətdə, çəkiddə,

Düzgün yola nəzarəti, ərki də.
Ürəyimdə görkəmi də, görkü də,
Qüvvətli qolumun gücünü Vaqif.

Sınamışam dostu dara düşəndə,
Güzarımız xoş diyara düşəndə.
Çovğuna, borana, qara düşəndə,
Gözəl fəsillərin üçünü Vaqif.

Yaz kimi ətirli isti nəfəsi,
Yay kimi qaynardı sözünün bəhsi.
Payız məhsuludu saf dərrakəsi,
Könlümün çörəyi, sacıdı Vaqif.

Oruc, söhbət açır dost arasını,
Arayıb seçirəm, silləm pasını.
Qələmə alıram dost dünyasını,
Qəlbimdə yaşayan incidi Vaqif.

Gəncə, 26.08.2005

**ƏN BÖYÜK ARZUMDU
VİDADI MÜƏLLİM**

*(Gəncə şəhər Təcili Tibbi Yardım
qarac rəisinə)*

Qəlbimdə yaşayır onun dürr sözü,
Yaxşını, yamanı tez seçir gözü,
Kamil, təmkinlidi, nurludu üzü,
Ən xoş avazımdı Vidadi müəllim.

Ürəkdə yurd salıb Haqqdan pay kimi,
Könlümün Günəşi, nurlu Ay kimi,

Mənə göstərdiyi haqqı-say kimi,
Ən böyük arzumdu Vidadi müəllim.

Könlümdə yaşayır arzu, diləktək,
Səxa-səxavəti var ətək-ətək,
Elə bir insandı ləl, cəvahirtek,
Canım, həm gözümdü Vidadi müəllim.

Sərində doludu hikmətli sözlər,
Dostları hər zaman dostunu izlər.
Səndən uzaq olsun bədnəzər gözlər,
Ən şirin sözümdü Vidadi müəllim.

Oruc dayı bilir öz söz yerini,
Axtarır dayazı, gəzir dərini.
Boş yerə işlətmir özcə sərini,
Qəlbimdə özümdü Vidadi müəllim.

Gəncə, 04.01.2013

BU ZAHİR

(Dostum Zahir Seyidova)

Nəzmin xridarı, şerin daş-qaşı,
Deryadı, ümmandı, sözdü bu Zahir,
Ustad kəlamında olmayıb naşı,
Alovlu ilhamdı, közdü bu Zahir.

Şirin söhbətləri qəlbə yol açır,
Danışan ürəyi, sözü gül açır,
Ləhcəsi şirindi, şölələr saçır,
Yoldaşa qaymaqdı, üzdü bu Zahir.

Qiymət verəmmirəm mən əməlinə,
Dərin sözlər düzüb pak təməlinə,
Mən müştəq olmuşam, o xoş dilinə,
Söhbətdə sərrastdı, düzdü bu Zahir.
Bənövşə, nərgiztək ətirli sözü,
Dinləyəndə bihuş oluram düzü,
Xəyalımdan keçir yazarın yüzü,
Onlardan əlimi üzdü bu Zahir.

Heyranam mən onun yaxşı işinə,
Dostlar arasında şux gedişinə,
Vurulmuşam onun bu vərdişinə,
Orucun qəlbində izdi bu Zahir.

Gəncə, 02.03.2003

DİLBƏRİM

(Qızım Dilbərə)

Əzəldən şirinsən mənim qəlbimdə,
Gül açsın yığvalın, bəxtin, Dilbərim.
Bir cüt gülün açıb Haqq qismətilə,
Zərxarla bəzənsin taxtın, Dilbərim.

Sevinmişəm hər bir gülün açanda,
Nur olub gözümə işıq saçanda,
Sən üstümə gülümsəyib qaçanda,
Sevinctək gözümdən axdın, Dilbərim.

Balaların işıq olsun gözünə,
Yaradan nur salsın nurlu üzünə,
Ayağın basırsan Haqqın izinə,
Xoş gəlsin hər ilin, vaxtın, Dilbərim.

Demə, atan səni çıxarıb yaddan,
Yaradan qorusun pisdən, bədzatdan,
Kənar ol həmişə bəddən, pis addan,
Sözünlə qəlbimi sıxdın, Dilbərim.

Oruc əhsən deyir təmiz adına,
Ömür yoldaşınla əsil-zatına,
Harda olsan atan çatar dadına,
Mənə anam kimi baxdın, Dilbərim.

Gəncə. 06.11.2002.

SAHİBİ

*(Qələm dostum, eloğlum, gözəl insan,
Axundov Sahib İbrahim oğluna)*

Dərrakə, təmkində sərrast yeri var,
Zəmanə yetirib özü Sahibi.
Tarixdə iz qoyur dərin biliklə,
İsdir elminin közü Sahibi.

Yaradan veribdi eşqin təbini,
Alına yazıbdı düz mətləbini.
Təmiz qanı ilə, geniş qəlbini –
Ürəkdə yaşadır sözü Sahibi.

İsti insan qəlbi xas olub ona,
Bacarıqla elmi çatdırır sona.
Sədası yayılır, dostlar, hər yana,
Heç vaxt dəyişdirməz izi Sahibi.

Bu gözəl məclisin nadir incisi,

Nizami yurdunun şən birincisi,

Xaliqin payıdı sözlün incəsi, –
Saxlasın Yaradan özü Sahibi.

Oruc Göyçəliyəm, qələm dostuma,
Xoş günlər diləyə aləm, dostuma.
Arzu etmişdim ki, qələm dostuma –
Təbriklə yaşadam yüz il Sahibi.

Gəncə, 2002

ŞEİR DƏRYASININ İNCİSİ

BAYRAM

(Şair Bayram Göyçəliyə)

Qələminlə şirin sözlər düzürsən,
Şeir dəryasının incisi Bayram.
Kövrək kəlamlarla qəlblər üzürsən,
Qızıltək şeirin külçəsi Bayram.

Dərd tüğyan etsə də gülürsən yenə,
Qəlbləri duyursan, bilirsən yenə.
Dostluq görüşünə gəlirsən yenə,
Elimin, obamın gur səsi Bayram.

Vətən dərdi hamı üçün bir dərddi,
Vətən dərdi çəkən insanlar mərddi.
Səbir, dözümlü olan insan comərddi,
Qəlbi şeirin, sözlün zərrəsi Bayram.

Elsiz qərubsəyir Vətənin özü,

Göyçəni unutmaq çətindi düzü.
Qurban olsun sənə paxılın yüzü,
Sözümün mətləbi, mənası Bayram.

Həyat möcüzədi, ömür əmanət,
Sənə bəxş olunub qeyrət, dəyanət.
Hər sözə, cümləyə yetirsən diqqət,
Haqqın, ədalətin haqq səsi Bayram.

Oruc Göyçəli də Vətən nisgilli,
Ürəyinin başı çənli, çisginli.
Çox düşünür səni bu elli-günlü,
Şeir dünyasının töhfəsi Bayram.

06.12.2013

İLHAM

*(Hörmətli dostum, qardaşım
İlham İmamquliyevə «Toy günü»
kitabı çap olunanda)*

İnam, etiqadlar nəzilib gedir,
Havalar çiskindi, dumandı, İlham.
Ümidlərim hərdən üzülüb gedir,
Bizlərə bir qalan gümandı, İlham.

Belə gecikməni bilirəm mən də,
Bu işdə bir günah görmürəm səndə.
İşlərin içində yol da, ərkan da –
Fikirlər dəryadı, ümmandı, İlham.

Düşünürəm, sonra işlər düzələr,
Görülən işlərin tez başa gələr.

Belə işdən çox ümidlər gözlənər,
Səbrlər daralır, amandı, İlham.

Mən haqqın gözüylə görürəm səni,
Allah imkan versin anla sən məni.
Sıxır qeyrət məni, bil, vicdan məni,
Gözlənən ilqardı, imandı, İlham.

Oruc Göyçəliyəm, həliyəm işdən,
Olan vəziyyətdən, gedən gərddən.
Ağrın alım, qurtar məni təşvişdən,
Halım çox dəyişir, yamandı, İlham.

Gəncə, 19.04.2002

MARAL

(Bakı. Günəşli sanatoriyasında)

Qayalıqdan enəsən sən,
Çəmənliyə, düzə, Maral.
Qədəm qoyub asta-asta,
Gələsən sən bizə, Maral.

Qəlbi kövrək səni sevir,
Gözəl arzu, dilək dilər,
Şadlıq, şənlik üzə gülər,
Çıxasan sən üzə, Maral.

Ovçulardan gizlin göz sən,
Gözlə, toruna düşərsən,
Şişdə, tavada bişərsən -
Gəlməyəsən gözə, Maral.
Heyran-heyran baxışın var,

Sənə olmaz heç dünya dar.
Olasan hər an bəxtiyar,
Görmə səni qəza, Maral.

Bəzəyisən sən çöllərin,
Maralısən bu ellərin.
Nəğməli şirin dillərin,
Olasan sən sözü, Maral.

Bu baxışla can alırsan,
Qəlbdə könüldə qalırsan.
Eşqin oduna salırsan,
Qonaq ol sən bizə, Maral.

Şair sözü hər vaxt çindi,
Baxış-duruş Həbəş-Hindi,
Azad dünyalar bizimdi,
Gəl düş nəğmə, sözə, Maral.

Oruc çəkir səni nəzmə,
Deyir qayalıqda gəzmə.
Gözəllərin qəlbin üzümə,
Baxaq biz göz-gözə, Maral.

Mərdəkan, 09.09.2010

ATAM

*(Əmioğulları: Əli, Vəli, Məhəmməd,
Həsən, Hüseyn Vəliyevlərin xahişi ilə)*

Vətəndə şöhrətim, başımın tacı,
Ətirli, işıqlı, cəlalım atam.
Dilimdə əzbərdi o uca adın,
Qəlbimin cövhəri, kamalım atam.

Mənim damarımda axan qanımsan,
Biliyim, sərvətim, xanimanımsan.
Həyatım, ömrüm, şirin canımsan,
Bir işıqlı dünyam, amalım atam.

Dünyam köçdü sənə birgə dünyadan,
Görməm, daha yüz də baxsam aynadan.
Yoxdur artıq atam, könlüm oynadan,
Gecəli-gündüzlü xəyalım atam.

Xatirəmiz sənə olsun əbədi,
Nurumuz qəbrinə dolsun əbədi.
Tikdiyimiz sənə qalsın əbədi,
Beş güşə, beş qollu, kamalım atam.

Oruc hər vaxt qohum dərdi çəkəndi,
Qəlbində qohuma şadlıq əkəndi,
Bu haqqın əmriddi, qəddi bükəndi,
Xaliqin əmrilə köç edən atam.

20.04.2003

**ZİYARƏTİN MÜBARƏKDİ,
MƏHƏMMƏD**

(Müğənni Hacı Məhəmməd Kəlbəcərliyə)

Didərginlik səni hər yola çəkdi,
Ziyarətin mübarəkdi, Məhəmməd.
Yaradan qəlbinə gül-çiçək əkdi,
Gördün haqqı, ziyarəti Məhəmməd.

Qismət oldu ziyarətgah şəninə,
Ziyarət paltarı geydin əyninə.
Allah həkk eylədi sənin beyninə,
Ziyarətin mübarəkdi, Məhəmməd.

Yaradan qisməti özünə verib,
Cənab Əli sənin arxanda durub.
Məhəmməd-əl Mustafa köməyin olub,
Ziyarətin mübarəkdi, Məhəmməd.

Yaradan nurunu üzünə salıb,
Gözəl səsin, ləmsin yaddaşda qalıb.
Sənin ziyarətin haqqan bir olub,
Ziyarətin mübarəkdi, Məhəmməd.

Oruc Göyçəliyəm, saf diləyimnən,
Arzumnan, eşqimnən, saf ürəyimnən,
Allahın yolu ilə pak diləyimnən,
Ziyarətin mübarəkdi, Məhəmməd.

14.06.1999

NƏSİHƏTNAMƏ

Şirin yaşa, şirin dolan, şirin göz,
Axtarsınlar səni balın içində.
Lazımsız yerlərdə danışma, dinmə,
Axtarsınlar səni ləlin içində.
Geyiminə, geciminə fikir ver,
Paltarının hər rənginə fikir ver,
Duruşunun ahənginə fikir ver,
Axtarsınlar yaşıl, alın içində.

Ağla, kamala dərrakəyə dol,
Bacar yaxşı, xeyir işlərə tap yol,
Haqq verən qismətə sən də qayıl ol,
Axtarsınlar pür kamalın içində.

Çoxlu oxu, gözəl, sanballı söz yığ,
Olsa çətin belə səbrlə döz, yığ.
Çək öz qabağına zər topla, köz yığ,
Axtarsınlar xoş amalın içində.

Oruc kimi haqq işinə qədəm qoy,
Gördüyün hər işi bircə-bircə say.
Xoş olsun ömründən hər keçən il, ay,
Axtarsınlar hər bir ilin içində.

Gəncə, 05.01.2012

İNSANLIQ

*(3 sayılı TTYX-nin daxili xəstəliklər
şöbəsinə xəstə yatarkən)*

Düşməsən bilməzsən kimləri, kimdi,
Ümmandı, dəryadı, seldi insanlıq.
Qanında, canında insanlıq varsa,
Hər vaxt ətir saçan güldü insanlıq.

Xoş sözləri ətir saçar hər yana,
Yaman sözlər səni gətirər cana.
Yaxşı hərəkəti hər kəsə Ana,
Acılı şirinli dildi insanlıq.

Öyüd-nəsihəti şirin can olan,
Sıngın könüllərin könlünü alan.

Xoş xasiyyətləri yaddaşda qalan,
Sevilmiş, seçilmiş ildi insanlıq.

Səxa axtaranda könlünü ara,
Xoş sözün olmasa düşərsən dara.
Bütün sirlərini açar əğyara,
Acılı, şirinli dildi insanlıq.

Oruc nalə çəkər bəd əməllərə,
Şad xəbər yayılar oba, ellərə.
Gözəl sözlər düşər şirin dillərə,
Səxa, səxavətli əldi insanlıq.

18.02.2006

AĞILLI SÜRÜCÜ

Çox uzaq yolları asan qət edər,
Sükan arxasında ağıllı sürücü.
Bütün səfərlərə üzü ağ gedər,
Səxalı, söhbətli, nağıllı sürücü.

Allahı çağırar düşəndə yola,
Sərrast baxar onda sağa, həm sola.
Təkəri ilişməz heç yerdə kola,
Qəlbi Əli (ə) kimi camallı sürücü.
Ya Allah, Məhəmməd (s), ya Əli (ə) deyər,
Halal ruzu tapar, duz-çörək yeyər.
Təmiz vicdan ilə arzusun sayar,
Xoş xasiyyət, gözəl xəyalı sürücü.

Gedəndə diqqəti maşında olar,

Yolun hamarında, daşında olar.
Dərrakə, düşüncə başında olar,
Maşını tərtəmiş, sığallı sürücü.

Mahir sürücüdən söz açar Oruc,
Yalan, fırıldaqdan gen qaçar Oruc.
Ustad kəlamilə nur saçar Oruc,
Tam yığış sərf edərsən ağıllı sürücü.
Gəncə, 22.09.2004

AY MAYIL KİŞİ

(Hörmətli dostum Mayıl Həsənoğluna)

Payın şirin olsun, gözəl ağsaqqal,
Qocanın qədrini qocalar bilər.
Yaşayar ömrünü, yaxşı iş görər,
Gördüyü işlərlə ucalar, bilər.

Hər eldə, obada ağsaqqal sözü,
Məsləhəti geniş, işıqlı gözü.
Haqqın özü verən o nurlu üzü,
Həyatda yaşayan qocalar bilər.

Sən gözəl ağsaqqal, geniş ürəkli,
Qohuma, dostuna sən xoş diləkli.
Həmişə olubsan dostu gərəkli,
Coşar təbib, səndən güc alar, bilər.

Dosta etiqadlı, etibarlısan,
Hər eldə, obada min bəşatlısan.
Səxa, səxavətdə sən hünərlisən,
İnsan səxasilə bac alar, bilər.

Oruc tapa bilmir ata yerini,
Axtarır dayazı, gəzir dərinini.
Dostların yolunda qoyub sərinini,
Yaşayar yaradar, bac alar, bilər,
10.07.2005

DÜNYA

Yetmiş yaşda bizə nənni qurursan,
Oynadırsan, şapalaq da vurursan.
Özünsə çəkilib kənar durursan,
Yıxıb sürüyürsən lap üzü üstə.

Baxmayırsan keçəlinə, dazına,
Fikir verməyirsən heç qış, yazına.
Unudub baxmırsan işvə, nazına,
Yıxıb sürüyürsən arxası üstə.

Dil tökürsən şirin-şəkər sözünlə,
Səhv görürsən kasıbları gözünlə.
Kişiləri bir ölçürsən özünlə,
Ağzı noğul olan, dodağı püstə.
Oruc hey düşünür sənin işini,
Çox görübdü baharını, qışını.
Seçibdi işinin quru, yaşını,
Qırırsan, yığırırsan bir-bir üzüstə.

Gəncə, 08.03.2012

ORUC KİŞİNİN
(bilməyənlərə)

Mənim bir ağam var Sahibi-Zaman,
Çoxunu yıxıbdı, etdirib aman.
Bilməyənlər bilsin – Allah, nə yaman,
Kəsərlidi cəddi Oruc kişinin.

Möcüzəsiz deyil, ağa quludu,
Tutduğu yol, bilin, haqqın yoludu.
Əsli, zətı ululardan uludu,
Bilməyənlər bilsin onun işini.

Xeyirxah yaradıb, yaradan özü,
Xalqına açıqdı hər iki gözü.
Yandırmayıb onu cəhənnəm közü,
İki cahan bilir onun işini.

Əl kəsmək olmayıb işi-peşəsi,
Yırtmayıb heç kəsi bığın şeşəsi.
Sındırmayıb kimsə könül şüşəsin,
Ellə aləm bilir onun işini.

Dülgərdi, hər eldə zəhmətkeş insan,
Gəlin-qız cehizi veribdi, inan.
Evlərdə əl işi saxlanır pünhan,
Oruc kimi səbirli bir kişinin.

06.01.2001

DOSTLARIMA
(Gədəbəy Səhiyyə işçilərinə)

Bir stolun bəzəyidi üç adam,
Muğamatdı, Əmanətədi, Fəsaddı.
Naxış, bəzək yaraşıqdı üçünə,
Muğamata, Əmanətə, Fəsada.

Nümunədi gəlib-gedən işçiyə,
Təlim verir hər qadına, kişiyə.
Səs-küyləri hərdən çıxır eşiyə,
Muğamatın, Əmanətin, Fəsadın.

Müdür hərdən əmr eyləyir bunlara,
Girirlər o zaman dondan donlara.
Xəta dəymir müdirindən onlara,
Muğamata, Əmanətə, Fəsada.

Dostu Oruc, nəql eylədi dostuna,
Bu söhbətlər dəysə kimin çəstinə.
Namə yazsın dostlarının üstünə,
Muğamata, Əmanətə, Fəsada.

08.12.1996

OLAR
(Öz yerini bilməyənlərə)

Sənə şair demək mənə düz deyil,
Şairin kitabı, dəftəri olar.
Bir vərəqnən söz-söhbətin yüz deyil,
Şairin bir incə rəftarı olar.

Hər qələm tutana şair demirlər,
Hərzə danışana mahir demirlər.

Yekə, xırdalığa dair demirlər,
Şairin sadəlik meyarı olar.

Qəzetdə, curnalda adın görünmür,
Şirin söhbətinlə qəlblər hörülmür.
Bir bağın da yoxdur, meyvən dərilmir,
Şairlikdə rəngin sapsarı olar.

Heca axtarırsan kimin şerində,
Sözü tutammırsan düzgün, yerində.
Yerin yoxdu dayazda, nə dərində,
Şair söz mülkünün xridarı olar.

Oruc çox seçibdi keçmiş sözləri,
Seçib bircə-bircə əyri düzləri.
Çox görübdü sənini kimi yüzləri,
Şairin bir incə rəftarı olar.

05.01.2000

İNSAF ET MƏNƏ

(Atanın tək oğlu itkin Dilqəmə, Dilqəmin dililə)

Atamın, Anamın bir dənəsiyəm,
Elimin, obamın dürdanəsiyəm.
Məndən başqa evdə könül açan yox,
Amandı, a cəllad, insaf et mənə.
Neçə vaxtdır bacılarım ağlayır,
Atam, Anam sinəsini dağlayır.
Qohumlarım başa qara bağlayır,
Amandı, a cəllad, insaf et mənə.

Dostlarıma çoxlu könül vermişdim,

Amansız yoldaşa yaman ilişdim.
Heç kəsə heç bir söz açanmamışdım,
Amandı, a cəllad, insaf et mənə.

Qətl günü evdən yola çıxanda,
Pis yoldaşlar mənim evim yıxanda.
Anlamadım qəmli yollar baxanda,
Amandı, a cəllad, insaf et mənə.

Ürəyimdə qaldı sirli sözlərim,
Uzaq yollar çəkir qəmli gözlərim.
Cavanam, kəsməyin hayıf dizlərim,
Amandı, a cəllad, insaf et mənə.

Qohumlar, qonşular məni gözləyir,
Axşam-sabah gözləri iz izləyir.
Bacılarım birindən söz gizləyir,
Amandı, a cəllad, insaf et mənə.

Oruc Göyçəliyəm, qəlbim qan ağlar,
İtkin cavan dərdi sinəmi dağlar.
Atamın, Anamın yurdu boş qalar –
Amandı, a cəllad, insaf et mənə.

Gəncə, 29.07.1994

ŞİRİN DİLLİ QIZ APARIM

*(İsrayıl müəllimin oğlu Kamal üçün nişan
taxmağa gedərkən)*

Mən gəlmişəm bu qapıya,
Şirin söhbət, söz aparam.
Hə cavabı alam gedəm,

Evə nurlu göz aparam.

Qapım-bacam ola şen-şən,
Bərəkətli, həm də gülşən.
Gəlinim şirin danışan,
Üzü nurlu qız aparam.

Ayağı ola sayalı,
Bin-bərəkət sağ mayalı.
Ailədə ola həyalı,
İncə həyat, naz aparam.

Ruzi təmiz haqqan varım,
Sənindi dövlətim, varım.
Oğlum, gəlinim əl tutarım –
Gül ətirli yaz aparam.

Orucun arzu, diləyi,
Oğlumun xoş gələcəyi.
Evimin duzu, çörəyi
Evə bir tam duz aparam.
Şirin dilli qız aparam.

Gəncə, 2002

ABŞERON SANATORİYASINA

Şan-şöhrətin yayılıbdı dünyaya,
Adın əzbər olub dildə, Abşeron.
Adın qoy ucalsın günəşə, aya,
Arzum budur ildən-ilə, Abşeron.

Atalar, analar səndə dincəlik,
Neçə-neçə xəstə səndən güc alır.

Qocalar, cavanlar səndə sağalır,
Alqışlayır səni eldə, Abşeron.

Sağlam iradəli həkimlərlə sən,
Bu gözəl sədaynan sübhə gedirsən.
Hər bir ümitsizi sən şad edirsən,
Hərərətli nəfəsinlə, Abşeron.

Qoynunda qocalar, cavanlar yatır,
Dünyanın qəmini üstündən atır.
Mədə-bağırsağı sağalır gedir,
Neçə-neçə xəstə səndə, Abşeron.

Həkim, Oruc sənə minnətə gəlib,
Bir təzə yoldaşın qəlbini bilib.
İzin ver ikisi bir yerdə qalıb,
Getsinlər Vətənə sağ ol, Abşeron.

Mərdəkan, 09.09.1991

SƏXAVƏTİ KƏSMƏSƏN

Əgər dərd aşsa sərindən ata-ana endirər,
Alovlansa könül şəhrin qardaş, bacı söndürər.
Dünya sənə dar görünsə, aləm sənə gen durar,
O, Yaradan üzərindən nəzərini kəsməsə.

Qəlbin təmiz olsa, düşməsən əyri yola,
Qəlbin haqqan olsa, ürəyin Əliynən ola.
Yaradan sövq edər səni həmişə düzgün yola,
Əlin belə açıq olsa, səxavəti kəsməsən.

Təbiət möcüzəlidir indən belə anla sən,

Yaradan iki göz verib hər bir işi görəsən.
Əqil verib, bədən verib, ayağınla gəzəsən,
Qəlbin ancaq haqla ola səxavəti kəsmə sən.

Yaradanın dil veribdi haq sözünü söylə sən,
Bu dünyanın haqq işindən nahaq işi seçəsən.
Əməllərin əyrisini, düzlərilə biçəsən –
Qəlbin ancaq haqqan ola, səxavəti kəsmə sən.

Oruc ancaq haqqan olub ürəyində qovrulur,
Millət üçün, xalqı üçün küləklərə sovrulur.
Gücü çatmır pay verməyə qəlbən yanır, qıvrılır,
Qəlbi ancaq haqqa olur, səxavəti kəsməyir.

12.03.1991

A MƏNİM DAYIM

*(Gəncə şəhər İcra hakimiyyətinin başçısı
Eyvaz Babayevə)*

Arxamsan, dağımsan, həm dayağımsan,
Gücümün qüvvəsi, a mənim dayım.
Qəlbimdə sönməyən bir mayağımsan,
Könlümün banisi, a mənim dayım.

Axtarır gözlərim hər yanda səni,
Sənsiz görməyirlər heç zaman məni.
Xudam böyük etsin sənin kölgəni,
Dilimin dühası, a mənim dayım.

Ruha gəlirəm mən səni görəndə,
Şirin sözlərinlə qəlbim hörəndə.
Sevinirəm kabinetə girəndə,

Qəlbimin aynası, a mənim dayım.

Arzumla görüm mən səni ucalan,
Mən sənə fəxrinlə uçuram hər an.
Görüşün yaradır həyata inam,
Sözümün binası, a mənim dayım.

Oruc Göyçəliyəm, amalım sən sən,
Gözümün işığı, kamalım sən sən.
Sərrast sözüm, arzum, xəyalım sən sən,
Elimin yiyəsi, a mənim dayım.

15.02.2003

QİSMƏT GƏTİRƏNDƏ

On səkkizi iyun ayı Gəncədə,
Birdən birə yığval atım oyandı.
Unutdum kədəri bircə gecədə,
Gözümün önündə nələr dayandı.
Allaha yalvardım hər səbh namazı,
Eşitdi səsimi mən qaldım razı.
Göy imamda verdim nəzir-niyazı,
Qəlbim, sözüm ulu haqqa bəyandı.

Çağırdım hər zaman Heydəri-Kərrar,
Özü ümid verdi, dedi: vaxta var.
Qəlbini düz saxla, Allaha yalvar,
Dedi: haqqın özü sənə həyandı.

Haqqı itirmədim könül evimdən,
Qismət verdi Ağam, qəlbim sevindi.
Bəxt-qisməti təkcə özü yazandı,

Arzumla niyyətim haqqa bəyandı.

Oruca hər yerdə haqq dayaq olur,
Nur salır üzünə, bir mayak olur.
Qanı təmiz vicdanı ayıq olur,
Bu sirrin üstündə Haqqı dayandı.

**SEVİNCİLƏ YAŞAYAQ ANA
VƏTƏNDƏ**

(Körpələr ilinə)

Dünya uşaqları şənlənsin hər il,
İlləri xoş gəlsin, daha şən, gözəl.
Ömür bağçamızı görməsin xəzəl,
Sevinclə yaşayaq ana Vətəndə.

Günəşli səmalar gülsün bizlərə,
Lalələr düzülsün çəmən, düzlərə.
Biz də salam edək hər an sizlərə,
Sevinclə yaşayaq Ana Vətəndə.

Qürbət düşən bulaqlardan içək biz,
Şəlaləli çaylarından keçək biz.
Həsərət qalan könülləri açaq biz,
Sərbəst gəzək biz də azad Vətəndə.

Mal-qoyunla örüşlərə çıxacaq biz,
Toylarına, şənliyinə baxacaq biz.
Qarışıban təmiz suda axacaq biz,
Azad gəzək doğma Vətənimizdə.

Xocalının yarasını sarıyaq,

Kəlbəcərin tellərini darıyaq.
Zəngilanı, Qubadlını arıyaq,
Xoşbəxt gəzək bizim azad Vətəndə.

Ağdam bizə qəlbən salam eyləsin,
Gəlin qaya hünərini söyləsin.
Yaylaqlarım kədərimi teyləsin,
Gülək, sevinək biz azad Vətəndə.

Dünya uşaqları baş çəksin bizə,
Şərik olsun onlar sevincimizə.
Alqış edək hər an rəhbərimizə,
Sərbəst yaşayaq biz doğma Vətəndə.

Ərazimiz bütöv olsun köhnətək,
Ucqar torpaqlarda biz yallı gedək.
Yaylaqda, oylaqda şadlıqlar edək,
Gülək, sevinək biz azad Vətəndə.

Gəncə, 2013

ASİMAN

(Asiman İbrahim oğluna)

Yeddi oğul, bir qız ilə Asiman,
Qoy ucalsın asimana, Asiman.
Ata-ana sevincinin payından,
Qoy güc alsın asimantək Asiman.

Qohum-qonşu təbrik etsin toyunu,
Ellərim şad görsün uca boyunu.
Qoy ucaltsın öz adını, soyunu,

Çox şad olsun asiman tək Asiman.

El-obamız sevinc aparsın toydan,
Haqq özü verdiyi ruzidən, paydan.
Hamı arzulasın hər ildən, aydan,
Ömür boyu qoy şadlansın Asiman.

Nənə, baba olsun ata, anası,
Ucaltsın adını oğul balası.
Dəyməsin heç zaman elin xatası,
Dünyadan bac alsın bizim Asiman.

Oruc əmi şeirilə gül açsın,
Asimanı fərəhlənsin, dil açsın.
Gəlinimiz şən ocağa yaraşsın,
Ömür boyu qoy ucalsın Asiman.
Cüt yaşasın, cüt qocalsın Asiman.

29.10.2007

TƏLƏBƏYƏM

(Tələbələrə)

Tələbəyəm, mən zamanın tələbiyəm,
Əməyimlə Vətən üçün, gələcəyəm.
Zəhmətimlə xalqıma güc verəcəyəm,
Bu zamanla, bu tarixlə yaşadıqca.

Azad Vətən bizi başa yetirəcək,
Vətənimiz bizi gücə gətirəcək.
Xalqımız da düşmən ömrü bitirəcək,
Bu zamanla, bu tarixlə yaşadıqca.

Bizimlədir Vətənimin hökmdarı,
Arxalanır bütün millət ona sarı.
Çox görməsin onu bizə uca tanrı.
Bu zamanla, bu tarixlə yaşadığca.

Tez anlayır bizim incə qəlbimizi,
Fikirləşir hər an bizim bəxtimizi.
Abad edir doğma Vətənimizi,
Bu zamanla, bu tarixlə yaşadığca.

Xəstə Oruc bu dərdlərin həssasıdı,
Bu zamanın əyilmiş əl əsasıdı.

Bu zamandan, bu tarixdən küsəsidı,
Bu zamanla, bu tarixlə yaşadığca.

24.10.1998

GƏLMİŞƏM

Qəbul eylə məni, ərzi-halım bil,
Ümid yeri səni bilib, gəlmişəm.
Mənə güc gəlibdi bu ağır ay, il,
Könlümün pasını silib, gəlmişəm.

Arzu-diləyimdə sənə ümid var,
Yaradan üstümdə Haqla ola yar.
Şöhrətin yayılsın diyarbadiyar,
Güman yeri səni bilib, gəlmişəm.

Oruc Göyçəliyəm, el dərdi əyir,
Fikirdən, kədərdən üzüm gülməyir.

Fələk də dərdimi mənə bölməyir,
Dərdimə bir çarə bilib gəlmişəm.

Gəncə, 28.08.2011

QƏMLƏNMƏSİN

Doxsanıncı ilin qəm-qüssələri,
Doxsanbirinci ildə cana gəlməsin.
Vətənim azadlıq yolunu seçsin,
Vətən övladları heç qəmlənməsin.

Yeni il xalqıma zəfərlər açsın,
Zəhməti gül açsın, çiçəklər açsın.
Azərbaycan xalqı azad dil açsın,
Xalqım başqa dildə heç dillənməsin.

Yol açılsın, qardaş-qardaşı görsün,
Araya çəkilməmiş çəpər sökülsün.
Müsəlman dünyası yenidən gülsün,
O taylı, bu taylı heç qəmlənməsin.

Qohumluq, qonşuluq sərhəddi aşsın,
Vətənim, Vətəni gəzsın dolaşsın.
Azadlıq dünyası bizə göz açsın,
Xalqım qardaş xalqla heç qəmlənməsin.

İranlı, İraqlı, Azərbaycanlı,
Müsəlman dünyalı, İslam millətli.
İmamı, iman, kəlməyi-şəhadətli,
Xalqım başqa dildə heç dillənməsin.
Xalqımın torpağı heç qəmlənməsin.

01.01.1991

GÖRÜNMƏZ

(Ustadnamə)

Yekəlikdə fil-dəvə də böyükdü,
Amma insanlıqda haşa görünməz.
Uzunluqda zürafədən uca yox,
Aşağıdan baxanda başı görünməz.

Zəri, misdən seçməyənlər kim olar?
Uzunun həmişə ağıl kəm olar.

Danışanda bircə özü dəm olar,
Yaşamaq iş deyil, yaşı görünməz.

Danışanda ustalıqdan dəm vuran,
Dara düşsə hamıdan gendə duran.
Uduzanda olar könülü viran,
Tərifləyər, özü naşı görünməz.

Çoxlarının için bilməz, söz atar,
Toya gedənməsə, bil, xəstə yatar.
İş olmasa o günü yasa batır,
Süpürülər hər yerdən, daşı görünməz.

Dülgər adamları ağacdən yonar,
Baxarsan işinə, iliyin donar.
Çölün də içənlə alışar, yanar,
Baxarsan hey atəşində görünməz.

Dülgər Oruc xəta üçün kənardı,
Ona yaradanın, bil, özü yardı.

Paxıla, xainə gen dünya dardı,
Laləzar yerdə də başı görünməz.

02.01.2001

ŞEİRİM
(*Ustadnamə*)

Ömrümü yaşadım üzüm gülmədi,
Gözəl, şirin-şəkər sözüm gülmədi.
Elləri çox gəzdim, izim gülmədi,
Dərdimi ellərə payla, şeirim.
Yazıram şerimi dərdim azalır,
Fikirim, kədərим arxada qalır.
Qələm, kağız mənə təkcə dost olur,
Dərdimi dillərə payla, şeirim.

Dünya məndən ötrü açıq türmədi,
Bu zamanda gözüm nələr görmədi.
Bu uçuq könlümü bir kəs hörmədi,
Dərdimi çöllərə payla, şeirim.

Yazıram doymuram, dərdim çoxalır,
Gözlərim nəmlənir, qəlbim yuxalır.
Özüm ac qalıram, vərəq toxalır,
Dərdimi güllərə payla, şeirim.

Çimirəm, çaylar da pak etmir məni,
Gözlərim seyr edir çölü, çəmənı.
Yox Haqqın evindən pay göndərənım,
Dərdimi göllərə payla, şeirim.

Dinə, imana gəlir kimə yazanda,

Hər adna axşamı, cümə yazanda.
Haqqın ocağına, Mina yazanda,
Dərdimi möminlərə payla, şeirim.

Aqillər dərdimi çox çəkir mənim,
Qanmazlar belimdə şum əkir mənim.
Tutub ayağımdan hey çəkir mənim,
Dərdimi qanana payla, şeirim.

Dastana dönürəm danışmaqdan mən,
Başıma yığılır çiskin, duman, çən.
Daşıb töküləndi dərdim, biləsən,
Dərdimi nağıla payla, şeirim.

İllərlə yazıram qaçqın dərdini,
Pay etdim dünyaya köçkün dərdini.
Xaraba yurdları, uçqun dərdini,
Dərdimi minlərə payla, şeirim.

Oruc divanətək oturur evdə,
Yazdığının çoxu çürüyür dibdə.
Ağılı azalıb, boşalıb cib də,
Dərdimi minlərə payla, şeirim.

20.02.2011

YOLUM HAQQIN YOLUDU

Haqqın qismətidi könlümə verib,
Gövhər sözlər ilə sinəm doludu.
Süzülüb, secilib qəlbimə dolub,
Ürəyim atəşli, canım odludu,

Düz seçmişəm, yolum haqqın yoludu.

Cin-şeytan kənardı ustad sözümdə,
Görünür işimdə, qalan izimdə.
Kök salıb ustadlıq natiq sözümdə,
Sözüm, əməlim də kamil, uludu,
Düz seçmişəm, yolum haqqın yoludu.

Dərk etsəm dünyanı çox deyil hələ,
Ömür getməz hədə, vaxt keçməz belə.
Qazanc-zəhmətimi heç verməz yelə,
Ürəyim səxalı, canım suludu,
Düz seçmişəm, yolum haqqın yoludu.

Qisməti Haqq verib öz dərgahından,
Natiqlik veribdi söz dərgahından.
Ustadlardan qalıb iz dərgahından,
Bir zərdi, gövhərdi sözün bəlidı,
Düz seçmişəm, yolum haqqın yoludu.

Varım yoxdursa da, təmiz qanım var,
Dostluğa, inama sadıq canım var.
Orucam, söz kimi xanimanım var,
Haqq, imam eşqilə canım doludu,
Düz seçmişəm, yolum haqqın yoludu.

21.10.2012

KEÇDİM

Bir ili mən vərəqlədim,
365-dən keçdim.

Bir ili mən vərəqlədim,
İçindən yaxşını seçdim.

Yaxşı-yaman işlər çoxdu,
Kimi kaman, kimi oxdu.
Baxdım axırları yoxdu,
Üstdən bircə ömür keçdim.
Hər gün belə ömür gördüm,
Seçdim bircə ömür hördüm.
Yarpaqladım, nələr gördüm,
Üstdən bircə ömür seçdim.

Oruc çox işləri bilir,
Gördüyü iş üzə gülür.
Dəhanından dür tökülür,
Sərraf kimi ömür seçdim.

26.08.1991

YAZAN ƏLLƏRİ

(Bakı ş., Etibar Yaqub oğluna)

Qızılın irisi, xırdası olmaz,
Qızıldı barmağın, yazan əllərin.
Qəmli könüllərə çox mehribandı,
Mehriban baxışın, şirin dillərin.

Sənlə söhbət edən qəmdən yad olar,
Ağzı acı olsa, şirin dad alar.
İşi dərin olsa, dayazda qalar,
Unutmaz heç zaman bax bu dilləri.

Adın çox əzizdi, yaxındı mənə,
Öyrənə bilmədim yad nədir sənə.
Mənim adım Oruc, qoşa sənidlə,
Şirin söhbət etdik bax bu günləri.

Bakı, 09.10.1999

ƏLİ SƏSLƏSİN

(Şəmistan Əmrahovun nəvəsinə)

Şəmistan babanın Əli nəvəsin,
Tanrı özü kölgəsində bəsləsin.
Atası Oruc da sidqi-nəfəslə,
Cənabi-Əlitək, Əli səsləsin.

Böyüyüb ataya bir arxa olsun,
Yaşasın ağıla, kamala dolsun.
Gördüyü işləri yaddaşda qalsın,
Tarixlə, zamanla birgə bəsləsin.

Kökü üstə köklənibən ucalsın,
Səxasilə nəsillərə səs salsın.
Ələsgər babamtək tarixdə qalsın,
Əməlilə hər bir eldə səslənsin.

Oruc Göyçəli də coşsun sinədən,
Təriflər bağlasın ona yenidən.
Allah özü kömək olsun binədən,
Ata-ana zövqü ilə bəslənsin.

Gəncə, 21.12.2000

BU GÜN

Eşidin, ey mənim qələm dostlarım,
Sinə dəftərimi açıram bu gün.
Bu bəd əməllərdən, çirkin sözlərdən,
Baş alıb dünyadan qaçıram bu gün.
Xeyirxah işlərdən xəbərsiz olan,
Nəcib insanlıqdan geridə qalan,
Yatağan ilantək insanı çalan,
Bu bəd əməllərdən uçuram bu gün.

Düşməntək dostuna tələ qurandan,
Xaindən, xəbisdən, aravurandan,
Xeyir əməllərdən uzaq durandan,
Belə əməlləri seçirəm bu gün.

Xeyir əməllərdən geridə qalan,
Düzgünlük bilməyən, danışan yalan,
Abad könülləri eyləyən talan,
Belə bəd işlərdən qaçıram bu gün.

Doymuşam dünyanın bəd əməlindən,
Bu çərxi-fələyin acı dilindən,
Bu fani dünyanın fitnə-felindən,
Əzablı dünyadan köçürəm bu gün.

Bu yalan sözlərdən, bəd əməllərdən,
Şər-böhtan işlədən acı dillərdən,
Dağılan ölkədən, viran ellərdən,
Yükümü tutmuşam, köçürəm bu gün.

Doymadım ömrümün şöhrət, şanından,
Şirin həyatımdan, gümrah anımdan,
Bezdim həyatımın qalmaqalından,
Bezmişəm, baş alıb qaçıram bu gün.

Gəncə, 2014

AŞIQ QARDAŞ

Şah pərdəyə köklə sazı,
Zil oxuyum xoş avazı.
Xanımlara qəmə, nazı,
Yaraşdırım havacatda.

Könülləri oxşayım mən,
Sevinclərlə yaşayım mən.
Suallarla dindirsən sən,
Yaraşdırım havacatda.

«Heyratı»lə sevindirim,
«Ruhani»lə cavab verim.
Bülbül kimi cəh-cəh vurum,
Yaraşdırım havacatda.

Dərd-qəm uzaq düşsün səndən,
Qaçsın ürək kədər-qəmdən.
Kök üstündə zildən, bəmdən,
Yaraşdırım havacatda.

Oruc yenə meydan açsın,
Qəm-qüssədən uzaq qaçsın.
Sözdən ətirli don bışsın,
Yaraşdırsın havacatda.

05.04.2013

**ALLAHIN EVİNİ BİLMƏK
İSTƏSƏN**

Allahın evini bilmək istəsən,
Mömin insanların ürəyindədi.
Əgər halal çörək bulmaq istəsən,
Halal zəhmətkeşin biləyindədi.

Özü nicat verir Xaliq hər işə,
Nizam qoyur pərvərişə, gərdişə.
Yol verir hər yerdə bitməyən işə,
Bismillah, Qulfallah əməyindədi.

Qəlbini düz saxla Haqq verər payın,
Yaradan yaradıb səhv olmaz tayın.
Ömrünü düz verib yaşaynan sayın,
Ruzunuz birliyin köməyindədi.

İşlərdə, əməldə, sözdə bütövlük,
Xalqına hər yerdə, üzdə bütövlük.
Rəhbərlikdə də sözdə bütövlük,
Millətin, xalqının gərəyindədi.

Oruc ədalətin yerin düz bilir,
İllər bəhsə düşüb daha tez gəlir.
Fəsillər hamının üzünə gülür,
Haqqın bizə verdiyi rəyindədi.

20.10.2012

VAHİDİM
(Oğlum Vahidə)

Yaradan göndərib səni dünyaya,
Dil aç sən, Vahidim, danış, Vahidim.
Oxşa könülləri al-əlvən eylə,
Sınıq könülləri şad et, Vahidim.

Gəncə torpağında dünyaya gəldin,
Atanın, ananın üzünə güldün.
Könüllər oxşadın, qəlb sevindirdin,
Sən də nəğmə oxu yaztək, Vahidim.

Şairlər yurdudur Gəncə şəhəri,
Çiçəklə açılır onun səhəri.
Nizaminin, Vazehlərin məskəni,
Səninlə də fəxr etsinlər, Vahidim.

Sən də qəzəlxan ol, Vahid Gəncəli,
Ot kök üstə bitər axır-əzəli.
Səndən sonra gələn oğul-qızların,
Qoy desinlər qəzəlxandı Vahidim.

Atan Oruc qoşmuş sənə nəğməni,
Təsvir etməmişdi Göyçə elini.
Ana Vətəni, Gəncə şəhrini,
Qələmə almışdı sənin, Vahidim.

08.03.1975

BAXANDA
(*Şəklimə baxarkən*)

Qayalarnan qarlı dağlar görünür,
Bu dünyanın axırına baxanda.
Yaşıl meşə dumanlara bürünür,
Bu dünyanın axarına baxanda.

Dağ başını duman, çiskin, qar alır,
Zəvvarlar yol çasır, qanı qaralır.
Cığırı itirir, səbri daralır,
Bu dünyanın baxarına baxanda.

Oruc çox düşünür dünya sirrini,
Axtarır dayazı, gəzir dərini.
Qəlbində saxlayır pirlər pirini,
Zəvvarların qatarına baxanda.

16.06.2013

MƏCLİS ŞİRİN SÖZÜ
MÜQƏDDƏS BİLİR

Gedirsən məclisə şirin kəlamla,
Baxırsan insanlar üz-gözündə nur.
Söhbətin şirindi bu şən məclisə,
Oturub, durduğun böyük bir qürur.

Qəlbləri oxşayıb, könül alırsan,
Fərəhdən, sevincdən payın da olur.
Onlar şadlandıqca eşqə dolursan,

Dediyin dürr sözlər başlara dolur.
Oruc düzgün seçir gözəl sözləri,
O sözdən məclis də sevinir, gülür.
Aydın olsun ata-ana gözləri,
Məclis şirin sözü müqəddəs bilir.

Gəncə, 21.01.2013

İKİ MİNİ DƏ YAZDI

Ömrümüzü saynan verən Yaradan,
Ömrümüzə iki mini də yazdı.
Yaşımızca gəzdik dağda, aranda,
Yenə dedik ömrümüzə bu azdı.

Fikir-xəyal qəlbdə müxtəlif olur,
İnsan ömrü keçir, həm yaşa dolur.
Təbii işlərdi xeyir-şər olur,
Ömrümüzdən keçən payız, qış, yazdı.

Ay Oruc, fəsilin vaxtıdı, keçir,
İnsanlar başına yüz oyun açır.
Kimi kefdən, kimi qəmdən su içir,
Ömrümüzə bu yazılan yazıdı.

OYUNBAZ TRANSFORMATOR

Çox nanaylar çalır xalqın başına,
Heç baxmır o, qurusuna, yaşına.
Belə yazılıbdı təməl daşına,
Oyunbaz olubdu transformator.

Puldan ötrü «Cəngi» havası çalır,
Xalqı vahiməyə, qorxuya salır.
Kasıb-kusublara qara bəxt qılır,
İnsafsız qalıbdı transformator.

Çoxları üçün bu gəlir yeridi,
Çox yekədi, bir «bezrazmer» dəridi.
Hər gələnlər xalqı yaman sürüdü;
Əldə tutar olub transformator.

Arvad da, uşaq da xalqdan pul yığır,
Kasıbın qəlbinə yayda qar yağır.
Mantyor nə bilir ac qalır fağır,
Oyunbaz olubdu transformator.

Pul yığılmır, küçədə işıq yanmır,
Müdirilər bu işi bəs niyə qanmır?
Başdan işıq yoxdu deyir, utanmır –
Pəsdən güməldənir transformator.

Çox minnətlər olur Nəsi kişiye,*
Soruşanda hərdən çıxır eşiye.
Bir məftil bağlayır iki deşiye,
Tərəkəmə oynayır transformator.

Oruc xalqı üçün minnətə gəlir,
Ömrünü xalqına hədiyyə verir.
İşıq verənlərlə üz-üzə durur,
Dərddən güməldənir transformator.

05.03.1993

* *Nəsi kişi - mantyor*

FAİQİN

(Əziz dostum Faiqə)

Yığvalı xoş gəlsin, bəxti yerisin,
Yaradan üzünə gülsün Faiqin.
Əli qızıl kəssin, bərəkətiynən,
Qazanc üstə qarşı gəlsin Faiqin.

Hatəmin səxası olsun əlində,
Məhəmməd kəlamı olsun dilində.
Əlinin qüvvəsi olsun belində,
Yaradan üzünə gülsün Faiqin.

Əlləri oynasın pulnan, variynən,
Ömrü çox xoş olsun, züryət-yarıynan.
Heç işi olmasın ahu-zarıynan,
Yığvalı üzünə gülsün Faiqin.

Oruc əmi çox diləklər arzular,
Dostlarıynan hər vaxt xudam ola yar.
Nurlu üzü ailəsiynən xoş rəftar,
Ömürlük xoş olsun günü Faiqin.

04.01.1997

PULDU

Dünyanı qana çalxayan,
Qanlı qılıncı bil, puldu.
Zindanı azad eyləyən,
Varlı qılıncı bil, puldu.
Pul olmasa batar qanın,

Qismət olar qurda canın.
İtər-batar adın, sanın,
Başının tacı bil, puldu.

Pulu kiloluq daş kimi,
Vur başına ağac kimi.
Bağla üstün şabaş kimi,
Qan batırıcı bil, puldu.

Pulun varsa, dilin də var,
Qapıları tay-tay açar.
Oruc baxar, qalar naçar,
Həm şirin, həm acı puldu.
Dünyamızın tacı puldu.

18.11.1999

AD-SAN ALSIN

Dost yığiram, dost üstünə, dost olsun,
Şirin, zər sözləri yaddaşda qalsın.
Yaşasın sadıqlıq, ülviyətilə,
Zamana, tarixə sözü iz salsın.

Ömrün öz xalqına gərəkli olsun,
İnsanlıq mülkündə əbədi qalsın.
Millətlər içində yaxşı ad alsın,
Sanballı sözlərlə elə səs salsın.

Yaraşsın xalqının hər naxışına,
Gül olsun elinin nər baxışına.
Alışsın onların quru, yaşına,
Öz el-obasına adı bəs olsun.

Zaman yaşatdırsın söz naxışını,
Tarix tumarlasın göz baxışını.
İllərlə keçirsin gözəl yaşını,
Adı insanlıqda əbədi qalsın.

Oruc belə işin tərəfdarıdı,
Nəciblik, insanlıq xiridarıdı.
Allah halal insanların yaradı,
Hər eldə, obada bir ad-san alsın.

19.05.2000

BAXMAMIŞAM ÖZGƏLƏRİN VARINA

Halal zəhmətimi dəyişməmişəm,
Başqa adamların xam xəyalına.
Zəhmətimə hər an qail olmuşam,
Baxmamışam özgələrin varına.

Haqqı pak qəlbimdən çıxarmamışam,
Halalnan haramı heç qatmamışam.
Arı yeyib, namusu atmamışam,
Gəlmişəm hər zaman elin karına.

Dara düşən kəsə yol göstərmişəm,
Kədərdən çaşanın könlün almışam.

Kasıbların çox qeydinə qalmışam,
Olmuşam mən şərik dərd-azarına.

Halal zəhmət, birlik, ruzi-çörəkdi,
Arxa, kömək, düz söz saf gələcəkdi.
Kamil ağsaqqalın sözü gerçəkdi,
Oruc, inan bu işlərin varına.

06.06.1999

DÜNYAM

Qışda dağlar kimi qar olan dünyam,
Həsətli güllər tək saralan dünyam,
Sevənlər əlindən yar alan dünyam,
İndi haralara meyl eyləyibdi?

Bu dünyada təkçə qalmaq istəyir,
Şirin-şirin canlar almaq istəyir.
İsrafil surunu çalmaq istəyir,
İndi haralara meyl eyləyibdi?

Oruca çəngəlin çalmaq istəyir,
Dünya kimi özü qalmaq istəyir.
Özün axirətə salmaq istəyir,
İndi haralara meyl eyləyibdi?

27.12.1997

GƏLDİ

(*Bəhmən Vətənoğlunun «Kərəmi»sinə
nəzirə*)

Haqqan oldu düz sözlərim,
İlik qana, cana gəldi.
Hər kəlməni qohum etdim,
Kərəm yana-yana gəldi.

Haqqın özü imkan verdi,
Ürək coşdu, dil tərpəndi.
Sözün özü tərifləndi,
Kərəm dinə-dinə gəldi.

Əl eylədim telli saza,
Quşum qondu xoş avaza.
Zimistanım döndü yaza,
Kərəm eşqə, cana gəldi.

Yaradanım qismət verdi,
Haqq-taladan səda gəldi.
Əlim sözü cərgələdi,
Kərəm yazdım dilə gəldi.

Oruc haqdan söz dilədi,
Qələm sözü cərgələdi.
Söz özünü pərdələdi,
Kərəm gülə-gülə gəldi.

29.12.1997

TƏŞƏKKÜR EYLƏR

Ucalmaq istəsə adi bir insan,
Ağsaqqala hər an məsləhət eylər.
Onun hər bir işi tam olar asan,
Ölçüdə, biçidə fikiri neynər?

Dara düşməz ağır işlər görəndə,
Mərtəbələr tikib, hörgü hörəndə.
Bəzi ağır yükün altda girəndə,
Ona asan gələr, qum kimi şeylər.

Oruc çox möhtacdı ustad sözünə,
Baxa işin əyrisinə, düzünə.
Kəm-kəsiri çəkməyələr üzünə,
Onda ustadlara təşəkkür eylər.
01.02.2003

YAZAN QƏLƏMİM

(Gecə yuxuda əzbərlədiblər)

Mənim təmiz, sərrast yazan qələmim,
Çəmənə yaraşır, dağa yaraşır.
Mənalı sözləri düzən qələmim,
Bağçaya yaraşır, bağa yaraşır.

Dəftərə, kağıza yazan qələmim,
Almaya, heyvaya, nara yaraşır.
Gülləri cərgəyə düzən qələmim,
Baharda yaşıla, ala yaraşır.
Təbiətin gözəl mənzərələri,

Xalqımın adəti, ənənələri,
Fələyin bu çarxı, məngənələri
Əməlində gələn kara yaraşır.

Taxtaya, kartona yazan qələmim,
Qaçqın, köçkün ocağına yaraşır.
Elimin-obamın zülümlərinə,
Yaşadığı qar-soyuğa yaraşır.

Sözləri cərgəyə düzən qələmim,
Şirin söhbət edən dilə yaraşır.
Nəğməli məclisdə süzən qələmim,
Xoş keçən aylara, ilə yaraşır.

Bağlarda yetişər alma, heyva, nar,
Üzümü, gilası, zoğalları var.
Yetişəndə ağ, qırmızı yanaqlar,
Payızda bostana, bara yaraşır.

Oruca qisməti verən Yaradan,
Bəd sözləri özü seçən aradan.
Tapdığı sözləri ordan-buradan,
Kamana yaraşır, tara yaraşır.

Gəncə, 08.01.2011

DANIŞIR HƏR YANDA ELLƏR SÖZÜNÜ

Adəmdən Xatəmə yaşayır, gedir,
Edilən yaxşılıq illər uzununu.
Hər zaman üzünə ağılıq gətirir,
Danışır hər yanda ellər sözünü.

Tarixdə yaşayır xeyirxahlığı,
Hamıya ruh verir etibarlığı.
İnsanda insanlıq, adil şahlığı,
Danışır vüqarla dillər sözünü.

Yaxşılıq yaxşıdı itmir heç zaman,
Ətri də yaxşıdı, getmir heç zaman.
Yamanlıq əksən də bitmir heç zaman,
Ellər də görürlər astar, üzünü.

İllərlə süzülür, seçilir sözü,
Bilin tərəzidi ellərin gözü.
Yaxşılıq qiymətdi, hikmətdi özü,
Hamı aşkar görür əyri-düzünü.

Oruc ustadların yolilə gedir,
Yaxşılıq necədir onu dərk edir.
Xeyirxahlıq izi çox uzaq gedir,
Xalqlarımız görür nurlu üzünü,
Bütün dünya görür alov, közünü.

Gəncə, 19.05.2008

SALAM GÖNDƏRİR

*(Oğlum Ramiz Amur vilayətində hərbi xidmətdə
olarkən şad xəbər kimi yazıb göndərmişəm)*

Aldım məktubunu, mehriban oğlum,
Atan, anan sizə salam göndərir.
Evimiz, ailəmiz salamat, oğlum,
Ana Vətən sizə salam göndərir.

Azəri xalqına elan etdilər,
Gəncənin adını qoyub getdilər.
Toy-büsatlar qurub, içib getdilər,
Qədəhlər də sizə salam göndərir.

Yeni Gəncə, köhnə Gəncə bir oldu,
Dost sevindi, düşmənləri kor oldu.
Çoxlarının qulaqları kar oldu,
Gəncəmin səması salam göndərir.

Kirovabad adını kökdən ovdular,
Çıxardıb yerinə Gəncə qoydular.
Sevinclərdən ürəklər də doydular,
Qədim Gəncəm sizə salam göndərir.

Atan Oruc şad xəbərlər yayandı,
Allahın yanında sirlər bəyandı.
Bu xəbərdən düşmən atası yandı,
Yeni Gəncəm sizə salam göndərir.

12.01.1990

OYNAMA

«Yanıq Kərəmiyə oynayan gözəl,
O havada Kərəm yanıb oynama»
Özünü çox yorub, çox da əzmə gəl,
Çovğununda Lələ donub, oynama.
Qaçıb arxasınca dağa, arana,
Sinə gərib çovğununa, qarına.
Lələli, Kərəmli düşüb borana,
İlqarından Əsli dönüb, oynama.

Qara keşiş o vaxt da kəc çəkirdi,
Erməniydi, axmaq toxum əkirdi.
Hər bir yerdə bədnam töycü tökürdü,
Öz eşqində Kərəm sönüb, oynama.

Əsli kimdi, elimin gözəli var,
Nüşabəsi, Natəvanı, nazlı var.
Şirin, Zöhrə, Pəridən əzəli var,
Oruc əmi kül olub xəzəli var,
Ömrünü yanıq yonub, oynama.

ÖZÜNƏ ÇATAR (*Ustadnamə*)

Etibarlı dostu yalan danışma,
Yalan söz söylənib yüzünə çatar.
Təmiz dostu gəl əyməyə çalışma,
Yaxşılıq hər kəsin özünə çatar.

Bacar dost yanında təmiz söz danış,
Həmişə dostunla saf sözə alış.
Bəd işdən kənar ol, xeyirə qarış,
Əyri söz hər kəsin üzünə çatar.

Oruc nəsihəti qanana verir,
Çətin günü gendə anana verir.
Ömrünü paklıqda sanana verir,
Haram söz hər kəsin gözünə çatar.

Gəncə, 28.20.2004

MƏN DÖNMƏRƏM

Allah qoyan düzgün yoldan,
Sən dönsən də, mən dönmərəm.
Səxavətli paylı əldən –
Sən dönsən də, mən dönmərəm.

Hər bir uğurlu illərdən,
Adlı-sanlı pak ellərdən.
Şirin-şəkər, bal dillərdən,
Sən dönsən də, mən dönmərəm.

Oruc düzgün işə mayıl,
Gəl danışma hərzə, zayıl.
Yatma, yuxulardan ayıl,
Sən sönsən də, mən sönmərəm.

03.10.2013

GÜLLÜ

*(İstiqlal, qohumcanlı bacım qızı ilə
qaçqınlıqdan sonra «Poçtovoy»da,
Valehin evində görüşərkən)*

Qardaşdan, bacıdan məhrum olmuşam,
Anaya, bacıya əvəz, a Güllü.
Könlümü oxşayan, dərdimi bilən,
Halıma, dərdimə yanan, a Güllü.
Anamın, bacımın hissiyyatını,
Vətənin, elimin vəziyyətini.
O ana yurdumun düz niyyətini,
Görəndə duyuram səndə, a Güllü.

Vətənin ətri də sizlərdə olub,
Nəğməm də, sözüm də sizlərdə gülüb.
Elimdən, obamdan ora xoş gəlib,
O Dərə kəndində, sizdə, a Güllü.

Dayı da qocalıb, qəlbi kövrəlib,
Uzaq fikirləri başına gəlib.
Bir gün görərsən ki, Oruc da ölüb,
Ağlarsan anatək məni, a Güllü.

Gəncə, 25.02.1991

VƏTƏNİM

Azad olsun bu qaranlıq qəzadan,
Gözüm doysun Qarabağdan, Göyçədən.
Qaçqın, köçkün qayıtsınlar yurduna,
İzim doysun Qarabağdan, Göyçədən.

Çoxlu yazım şad xəbərlər elimdən,
Elim tutsun zülüm çəkən əlimdən.
Qələm doysun şeir deyən dilimdən,
Sözüm doysun Qarabağdan, Göyçədən.

Çal-çağırılar yola, izə səs salsın,
Ustad sözlər elin yadında qalsın.
Dost, qohumlar bir-birindən pay alsın,
Sazım doysun Qarabağdan, Göyçədən.

Oruc yazsın persoyların qazından,
Məzələnsən sükut edən nazından.
Qalmasın iz, naxış, damcı tozundan,

İzim doysun Qarabağdan, Göyçədən,
Gözüm doysun Qarabağdan, Göyçədən.

Gəncə, 07.03.2014

AVIL OĞLU

*(Gəncə baş ATS-in abonent şöbəsinin
müdiri Eyyub Dünyamalıyevə)*

Hər işə barışıq olub,
Avıl oğlu, Avıl oğlu.
Dostlara yaraşıq olub,
Avıl oğlu, Avıl oğlu.

Nər oğuldu, nər yaranıb,
Bütün xalqına yaraşıq.
Qeyrətli tək ər yaranıb,
Hər gələnə var yaranıb,
Avıl oğlu, Avıl oğlu.

Canla-başla qulluq edir,
Hər işə üzü ağ gedir.
Oruc dayını eşidir,
Avıl oğlu, Avıl oğlu.

Gəncə, 28.07.2014

AŞIQ ALININ 210 İLİ

*(Aşıq Alının 210 illiyində görüşdüyüm illərnən
görüşə bilmədiyim gözəl insanlar –
şair İlyas Tapdıq, şair Barat Vüsal, aşıq İsfəndiyar
Gədəbəyli və şair Zəlimxan Yaquba)*

Dünyada heç zaman dildən düşməyib,
Alım, Ələsgərim, İmanım mənim.

Aşıqlar dilində zildən düşməyib,
Alım, Ələsgərim, İmanım mənim.

Düz deyib İmranım, Ozan ustadı,
Tamam kamil olub onun ustadı.
Sözü dəyişməyib, sözün ustadı,
Alım, Ələsgərim, İmanım mənim.

Oruc, söz ustası tapanda yerin,
Axtarıb hər zaman dayazı, dərin.
Ustadlar sözündə sözüm, cövhərim,
Alım, Ələsgərim, İmanım mənim.

Bakı, 27.02.2011

BAHAR, YAZ KİMİ

Qəmli könlüm təlatümə gəlibdi,
Çalxanır sinəmdə Kür, Araz kimi.
Hərdən qəm, kədərlə dolub, daşır da –
Hərdən də açılır bahar, yaz kimi.

Baxıram dünyanın gedişatına,
Yeriyə bilməyən şikəst atına.
Nankor adamların əsil-zatına.
Nəzər eyləyirəm baxmaz göz kimi.

Danışa bilmirəm, kəkələyirəm,
Dərdimi palaza bükələyirəm.
Göllər kənarında səkələyirəm,
Suya girmək üçün üzmez qaz kimi.

Orucun taleyi küsübdü ondan,
Şəfalar əl çəkib zəif canından.
Şöhrət uzaqlaşib bu ad-sanından,
Ömrə eyləməyən qəmzə, naz kimi.

Gəncə, 03.03.2011

TANIŞ OLMUŞAM

*(Adaşım, tamada dostum Oruc
Şəmkirliyə)*

Şairlər vətəni o Gədəbəydən,
Bir gözəl insanla tanış olmuşam.
Adı Oruc, bir peyğəmbər övladı,
Ustad kəlamına mən vurulmuşam.

Atası Abbasdı, peyğəmbər kimi,
Oğlu Abbas, Heydər bərkdən-bərk kimi.
Hörmətlə yanaşır görsə hər kimi,
Könlünə, qəlbinə mən sarılmışam.

Kökü saf, təmizdi büllurdan, ləldən,
Allah pay veribdi mötəbər əldən.
Ruzası haqdandı hey gəlir eldən,
Gözəl işlərinə xoşhal olmuşam.

Səxa-səxavəti kökündən gəlib,
Haqq sözləri ilə nura bələnib.
İslahlıq evdədi bərəkətlənib,
Xeyirxah insana sadıq qalmışam.

Yaradanı qismət edib dür sözü,
Hamıya xoş gəlir o nurlu üzü.

Salamlı dindirir dostların yüzü,
Qiymətli sözüylə ilham almışam.

Oruc Göyçəliyəm, xeyirdə, şərdə,
İnsan görməmişəm belə hünərdə.
Çarə edir hər vaxt bulunmaz dərdə,
Belə işlərinə heyran olmuşam.

Gəncə, 08.01.2012

DİVANI-HİKMƏT

(Mirzə Şafi Vazehin «Divani-Hikmət» məclisinə)

Gül açsın yayılsın ətiri elə,
Naxış, bəzək olsun hər şirin dilə.
Böyüsün köklənsin çox şaxə ilə,
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».

Misra-misra nur çiləsin hər yana,
Koroğlutək mərd girişsin meydana.
«Cəngi» havası ilə meydanı ala –
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».
Bütün ellər fərəhlə çəksin adın,
Hər oxucu bilsin ləzzətin-dadın.
Haqqın özü olsun kamil ustadın,
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».

Salamlar söylənsin uca adına,
Təşəkkürlər gəlsin söz ustadına.
Qiymət versin ellər təmiz zatına,
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».

Zəhmət çəkənlərin ucalsın adı,
Var olsun sözlərin mahir ustadı.
Haqqın özü versin ona imdadı,
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».

Məclis əhli ustad adını alsın,
Tarixdə, yaddaşda əbədi qalsın.
Oxucu qəlbində dərin iz salsın,
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».

Mirzə Şəfinin də ruhu şad olsun,
Qərinələr boyu qəlblərdə qalsın.
Nizami yurdunda zirvəyə qalxsın,
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».

Orucun qələmi qələbə çalsın,
Azərbaycanımda göyə ucalsın.
Əbədi tarixdə, zirvədə qalsın,
Davam etdiyimiz «Divani-hikmət».

Gəncə, 2013

SƏNİN

*(Gəncə Dövlət Universitetinin professoru
Rzayev Orucəli Hüseynqulu oğluna)*

Hər bir yerdə gül açır,
Şöhrətin, şanın sənin.
Hər bir yanda dil açır,
Gözəl ad-sanın sənin.

Qabiliyyət, xoş xislət,
İsti qəlbnən, xoş adət,
Səndə olan məhəbbət,

Safdı vicdanın sənin.

Gələnə şirin sözün,
Mehriban, gülər üzün,
İşində qalar izin,
Var təmiz qanın sənin.

Adın, özün müqəddəs,
Dilin, sözün müqəddəs.
Varmı sən kimi bir kəs,
Təmiz qan, canın sənin.

Oruc düz seçib səni,
İncə, şirin kəlməni.
Pak ürəklə gülməni,
Təmiz vicdanın sənini.

Gəncə, 2012

BƏSİMDİ HƏLƏ

Xudavəndi-kərim rəhimnən verib,
Almayıb hüşumu, bəsimdi hələ.
Əgər yesə məni zəhərli dillər,
O vaxtı görünər nəsimdi, hələ.

Sonradan pay verə, Yaradan şahım,
Bəlkə də azala amanım, ahım.
Vallah, bilirəm mən çoxdu günahım,
Ümidnən yaşaram, bəsimdi hələ.

Həmdəmsiz Orucam, qəlbim şikəstə,

Bəxtim qara gəlib qalmışam nəsdə.
Ömrüm sona yetir, canım da xəstə,
Allah imkan versə bəsimdi hələ.

Gəncə, 21.04.2014

YAXŞIDI

(Ustadnamə)

Bir insan ki, sənlə dostluq eyləsə,
Bil ki, onun əsli-zatı yaxşıdı.
Sözündə, işində səhvliyi yoxsa –
Bil ki, onun hər bürsəti yaxşıdı.

Oturanda, duranda yerin bilsə,
Dostunun yanına güləruz gəlsə,
Danışdıqda natiq, o, şirin dinsə –
Bil ki, onun hər saati yaxşıdı.
Oruc yaxşı işi hər vaxt düz seçir,
Dostu üçün inan canından keçir.
Kəc sözü hər yerdə ot kimi biçir,
Bil ki onun hər baratı yaxşıdı.

Gəncə, 02.01.2014

YERİ BOŞ QALIB

Dostlar bir-bir cərgəsindən üzülür,
Gözlərim axtarır, yeri boş qalib.
Bu şəhərdən o şəhərə düzülür,
Baxıram o yerdə bircə daş qalib.

Cərgəynən görünür baş daşları da,
Gözündən süzülən göz yaşları da.

Daşlara döyülən üst-başları da,
Gözümdən süzülən duzlu yaş qalıb.

Orucam, çürüdür kədər, qəm məni,
Dostlarnan bərabər bölür tən məni.
Fələk dara çəkir, bəxti kəm məni,
Salamlaşanmıram, əlim boş qalıb.

Gəncə, 15.03.2014

YERİNDƏDİMİ?

(Gədəbəyin ustad aşığı Aşıq İsfəndiyara)

Başına mən dönüm, ay ustad aşiq,
Meşəli yaylaqlar yerindədimi?
Qıy vuran qartallar, yalçın qayalar,
O yaşıl oylaqlar yerindədimi?
Qızılxallı göllər, çiyələmli çöllər,
Kəklikli qayalar, o köçən ellər,
Can deyən, danışan, o şirin dillər,
O ballı dodaqlar yerindədimi?

Kürd dərəsi, Daşarxaçın yurd yeri,
Gərməşöylü, Göy yurd olub dərd yeri,
Koroğluynan, Qızıl qaya mərd yeri,
Qartallı qayalar yerindədimi?

Düşmənlər kəsibdi dağın başını,
Yurdlar dəyişibdi öz yurddaşını,
Coma qırağına düzən daşını,
Obalar, oymaqlar yerindədimi?

Orucu çürüdür dağların dərdi,

Qovrulur içindən ellərin mərdi,
Çəkənə hamısı bu dərdi-sərdi,
Qıy vuran qartallar yerindədimi?

Gəncə, 14.08.2014

ASLAN

*(Şəmkir rayonu icra hakimiyyətinin
başçısı Aslan Aslanova)*

Dilimdə əzbərdi şöhrətli adın,
Ay mənim fəxrım, fərəhim Aslan.
Mənə dayaq olur hörmətli adın,
Hər yerdə köməyim, gərəyim Aslan.

Ölkəmdən uzaqda ucalır səsin,
Borçalıda düşür qüvvətli bəhsin.
Köməyinə çatır orda hər kəsin,
Sən mənim şən arzum, diləyim Aslan.

Xalqlar dostluğunda uca yerin var,
Hərəkətdə dahi, sərrast sərin var.
Xalqımla yaşayan bir sərvərim var,
Millətimin böyük ürəyi Aslan.

Orucun fəxriddi şöhrətli adlar,
Ona həsəd çəkir qohumlar, yadlar.
Paxıl adamların bağırı çatlar,
Xalqımın arzusu, diləyi Aslan.

18.06.2008

ƏFV EYLƏ MƏNİ

Günahkar bəndənəm, Yaradan Allah,
Yalvarıram sənə, əfv eylə məni.
Bir qələt eylədim, yolunu çaşdım,
Yalvarıram sənə, əfv eylə məni.

Bütün əməllərim agahdı sənə,
Ərzi-halım eşit, rəhm eylə mənə.
Hər an qulluq edirəm yolunda yenə,
Yalvarıram sənə, əfv eylə məni.

Orucam, düşmüşəm çətin yollara,
Rəhm eylə mənə, könlümü ara.
Kömək eylə özün düşməyim dara,
Yalvarıram sənə, əfv eylə məni.

Gəncə, 17.08.2014

Gecə saat 4-5

ÖMÜR YOLLARIM

Çovğunlu, boranlı, qarlı olubdu,
Mənim yaşadığım ömür yollarım.
Yazdıqlarım yaddaşlarda qalıbdı,
Oxucuya şirin olub dillərim.

Çalışmışam ustad sözlər yaradam,
Oxucunun könlün alam, yarıdam.
Kövrək qəlblilərin telin daradam,
Sözüm gəzə obaları, elləri.

Zəhmətkeş yaradıb Yaradan məni,
Seçib, saf eyləyib aradan məni.

Orucam, çıxardıb qaradan məni,
Pay veribdi özü şirin dilləri,
Qismətdə var səxavətli əllərim.

Gəncə, 18.08.2014

Gecə saat 3⁴⁰

YARADANIM SEVƏNLƏRƏ DƏYMƏSİN

YARADANIM SEVƏNLƏRƏ DƏYMƏSİN

Sevinc yaşı qoy islatsın yanağı,
Kədər yaşı heç bir üzə dəyməsin.
Sevənləri heç qoymayaq qınağa,
Yar qəddini heç vaxt kədər əyməsin,
Yaradanım sevənlərə dəyməsin.

Sevgisiz həyatda yaşamaq olmaz,
Sevgisiz zəhməti daşımaq olmaz.
Sevgisiz səadət yaratmaq olmaz,
Qəm-kədər sevənin qəddin əyməsin,
Yaradanım sevənlərə dəyməsin.

Sevgi bağı bu dünyada cənnətdi,
Sevgi dağı ağrı-acı, minnətdi.
Qəlbən sevgi sevən halal-hümmətdi,
Qoy təbiət sevgi dağın əyməsin,
Yaradanım sevənlərə dəyməsin.

Sevgisiz təbiət yaşamaz, bilin,
Sevgisiz minnəti daşımaz, bilin.
Sevgisiz torpaq da aşınmaz, bilin,
Sevənləri ayırmasın, əyməsin,
Kədər yaşı sevən üzə dəyməsin.

Təbiət də sevgi üstə qurulub,
Sevənlər də bir-birinə vurulub.
Təmiz sevgi saf su kimi durulub,
Yaşadıbdı axıracan, əyməsin,
Yaradanım təmizinə dəyməsin.

Oruc hər vaxt təmizliyə meyl edir,
Təmizliyin səsi çox uzaq gedir.
Çoxları sevgini xeyr üçün güdür,
Qəlbən sevənləri Xudam əyməsin,
Yaradanım sevənlərə dəyməsin.

Gəncə, 10.11.2012

ƏLLƏRİNDƏ GÜL OLAYDIM

Gözəl, göyçək gözəllərin,
Əllərində gül olaydım.
Şirin, incə danışanın,
Ağzındakı dil olaydım.

Bir-birin qədrin bilənin,
Bir-birinə xoş gülənin,
Xoş sifətlə xoş gülənin,

Bağçasında gül olaydım.

İnsan kimi sirr açanın,
Sevgi üstünə qaçanın,
Səxavətli, gözəl canın,
Sağ qolunda əl olaydım.

Hər işi sərrast biçənin,
Sabahını düz seçənin,
Ömür-günü xoş keçənin,
Ömüründə il olaydım.

Oruc şirin dilə heyran,
Yazda açan gülə heyran,
Hər xoş keçən ilə heyran,
Gül içində gül olaydım.

Gəncə, 2010

ÖLLƏM

Ay xanım, qoynunda yetişən narı,
Dərsəm öldürərsən, dərməsəm ölləm.
Şirin söhbət vaxtı qolum boynuna –
Salsam öldürərsən, salmasam ölləm.

Şirin gülüşünü, şax duruşunu,
O ox kirpiyini, kaman qaşını,
Gözündən süzülən sevinc yaşını,
Silsəm öldürərsən, silməsəm ölləm.

Ətirli gül açır can budağında,
O tez-tez görünür al yanağında.

Oruc eşq oduna yanan çağında,
Dərsəm öldürərsən, dərməsəm ölləm.

Gəncə, 22.01.2013

GÜLÜN LƏÇƏYİ KİMİ

Sən güllərdən göyçəksən,
Gülün göyçəyi kimi.
Sən güllərdən göyçəksən,
Gülün ləçəyi kimi.

Ətirin çox güllərdən,
Sədan gəlir ellərdən.
Şirin, şəkər dillərdən,
Elin göyçəyi kimi.

Oruc da nəğmə qoşar,
Gur bulaqlartək coşar.
Səninlə dağlar aşar,
Burdan Göyçəyə kimi.

25.05.2013

GÜLƏ SƏNLƏ

Könül açan bir yar ola,
Dərdlərini bölə sənle.
Qəmlənəndə könlün aç,
Sən öləndə ölə sənle.

Ömür keçməz heç vaxt hədər,
Boğmaz səni heç də kədər.
Saz saxlayar, vaxtı güdər,

Sən güləndə gülə sənle.

Özün bənzədə Anaya,
Ömür boş getməz fənaya.
Oruc getməz bədfənaya,
Kəm-kəsiri bilə sənle.

18.04.2013

HƏ CAVABI ALIM, GƏLİM
(Qonşu İsrayıl müəllim elçiliyə gedəndə)

Mən gedirəm oğlum üçün,
Hə cavabı alım, gəlim.
Dost qapısına gedirəm,
Qohum sözü alım, gəlim.

Şirin, sadə söhbətlərlə,
Dədə-baba adətlərlə,
Ağsaqqallı niyyətlərlə,
Hə cavabı alım, gəlim.

Oğlum Kamal çox kamallı,
Gəlinimiz şux camallı.
Gəlmişəm mən xoş amallı,
Hə cavabı alım, gəlim.

Qohum olum şirin dostla,
Yaxın olaq açıq, şəstlə.
Əlbir olaq qoçaq bəhslə,
Hə cavabı alım, gəlim.

Oruc Göyçəli diləyi,
Daim olsun duz-çörəyi.
Cüt yaşasın ömrü boyu,
Hər kəs xürrəm olaq, gələk.
Gəncə, 2002

LAHIC QIZI

Şirin, gözəl nəğməkardı,
Lahıc qızı, Lahıc qızı.
Səsində şan-şöhrət vardı,
Lahıc qızı, Lahıc qızı.

Səsində min arzu, dilək,
Qəlbindədi xoş gələcək.
Dildən dillərə düşəcək,
Lahıc qızı, Lahıc qızı,

Dinləyəndə həzz alırsan,
Xoş səsinə mat qalırsan.
Şirin xəyala dalırsan,
Lahıc qızı, Lahıc qızı.

Kədərldən uzaq olur,
Nəğmələri qəlbə dolur.
Hamının qadasın alır,
Lahıc qızı, Lahıc qızı.

Oruc da vurğundu səsə,
Yazmasa da düşər pəsə.

Heç vaxtı düşənməz nəşə,
Lahıç qızı, Lahıç qızı.

09.12.2003

GƏLİB SİZƏ

Gözəl arzu, gözəl dilək,
Yardır sizə xoş gələcək.
Gəlinimiz huri-mələk
Simasında gəlib sizə.
Bizim toy şənliyimizə.

Ayağı olsun sayalı,
Namuslu, qeyrət-həyalı.
Övlad kimi düz mayalı,
Sovqatında gəlib sizə.
Bizim şən məclisimizə.

Məclisimiz xoş əhvalı,
Müğənnilər gözəl, canlı.
Tamada şən, xoş amallı,
Xoş kəlamla gəlib sizə.
Bizim gözəl məclisimizə.

Kədər gedə, şadlıq gələ,
Bəy-gəlinin üzü gülə.
Ata-ana qədrin bilə,
Xoş kamalla gəlib sizə.
Bizim şən məclisimizə.

Gülər üzlü insanlarla,
Nemət dolu masalarla.
Oruc gözəl arzularla,

Xoş amalla gəlib sizə.
Bizim toy şənliyimizə.
Gəncə, 17.01.2012

GÜLƏNDAM

(Ələsgər babamın «Güləndam»ına nəzirə)

Ələsgərin Güləndamı heyrandı,
Sənin o gül camalına, Güləndam.
Gözəl yaraşığın, gül əndamın var,
Mat qalmışam amalına, Güləndam.

Ələsgər dursaydı səni anardı,
Gözəllər də gözəlliyin danardı.
Sənə baxıb sonalar da donardı,
Vurulardı hikmətinə, Güləndam.

Oruc aşiq olub bircə gözələ,
Eşqi, məhəbbəti düşübdü dilə.
Dönüb baxışları gövhərə, lələ,
Tayın çıxsın qismətinə, Güləndam.
22.02.2012

YAZ OLA, CEYRAN

Əlim çəkəm nar məmənin üstünə,
Bəlkə bir az dərdim azala, Ceyran.
Yanam sənin alovuna, közünə,
Yatmış bəxtim səndən naz ala, Ceyran.

Bələnəm mən ağ sinənin tərinə,
Yaylayam qoynunda, düşəm sərinə.
Baş vuram eşqində dayaz, dərinə,
Könlüm bahar ola, yaz ola, Ceyran.

Oruc həsəd çəkə Hatəm zatına,
O ala gözlərin çata dadına.
Həmişə salasan özün yadına,
Şirin dəhanından söz ala, Ceyran.

26.02.2001

ARİFƏ

(Qohumluq görüşündə)

Elə yerə söykənibsən, a qohum,
Tükənməz xəznədi, puldu Arifə.
Ağzında şəkərdi, sözündə zərdi,
Başında cıqqadı, teldi Arifə.

Bağında meyvədi, bağçanızda gül,
Gözlərində nurdu, ağızında dil.
Ətirli mixəkdi, zəncəfillə, hil,
Bağında solmayan güldü Arifə.

Yeməyində ləzzət, tamında duzdu,
Şabaşı çox yekə dollardı, yüzdü.
Görərsən oynadı, hər yana süzdü,
Ağzında ləzzətdi, baldı Arifə.

Çox oyunlar bilir “Vağzalı” üstə,
Hərdən cəhcəh vurur, oxur “Şikəstə”.
Sən gözəl xanımsan, a boyu bəstə,

Səndən ötrü sevinc, ildi Arifə.

Gedişdə, gəlişdə çox şey taparsan,
Qohumluğun naxışını yaparsan.
Hər vaxt bir-birinə sovqat aparsan,
Oruc deyər: yekə fildi Arifə.
Qonşuluqda əhli-haldı Arifə.

Gəncə, 22.08.2003

ŞİRİN SÖZÜYNƏN

(Toy məclisinə)

Hanı bu məclisin qoşa gülləri,
Bir cüt sona kimi şux bülbülləri.
Tərənnüm edələr bizim elləri,
Gözəl şux nəğməynən, şirin sözüynən.

Bağçanın bir gülü şox salır elə,
Nəğməsi, kəlamı yaraşır dilə.
Boy-buxunları da bənzəyir gülə,
Bu cavan oğlanın, cavan qızıynan!

Atalar, Analar dua eyləsin,
Qardaşlar, bacılar xeyir söyləsin.
Oruc bu məclisdə dövrən eyləsin,
Təmiz avazıynan, şirin sözüynən!

17.09.1995

**ALLAH MÜBARƏK
ELƏSİN TOYUMUZU**

Allah mübarək eləsin,
Gül ətirli toyumuzu.
Ata-ana sevindirsin,
Bəylə-gəlin toyumuzu.
Gəlinlə-bəy olsun qoşa,
Arzuları gəlsin başa.
Sevincimiz coşa-coşa,
Şadlandıraq toyumuzu.

Oruc əmi arzu-dilək,
Hamımız əl-ələ verək.
Gələcəyi gözəl görək,
Aşılıb-daşan toyumuzla.
Bu şən səsli toyumuzla.
Mübarək, mübarək deyək,
Bizim bu şən toyumuza.

20.09.2004

NAZ AYRI ŞEYDİ

Məclislərdə tamadalar deməyə,
Şeir ayrı şeydi, söz ayrı şeydi.
Şənliklərdə oynamağa, gülməyə,
Kaman ayrı şeydi, saz ayrı şeydi.

Məclisin bəzəyi şeir, qəzəldi,
Oynayıb güləndə gəlin gözəldi.
Arzu-diləkləri sevgi əzəldi,

Oynayıb gülməkçün naz ayrı şeydi.

Göllərin bəzəyi yaşılbaş olsa,
Sevgi sevənlər də həmsirdaş olsa,
Him-cim eyləməyə kaman qaş olsa,
Göllərdə ördəklər, qaz ayrı şeydi.
Oynayıb gülənin qəlbin almasan,
Şadlananın qeydinə də qalmasan,
Sevinci, gülüşü yada salmasan,
Tamada dediyi söz ayrı şeydi.

Oruc çox düşünüb yazıbdı bunu,
Məclisin sevinclə qurtarsın sonu.
Məclisi uzadıb sökməkçün danı,
Nadanlarçün qırmaq qoz ayrı şeydi.

Gəncə, 23.11.2012

DUR GEDƏK

Başına mən dönüm, a Ceyran xanım,
Həsərət qoyma narin üzə, dur gedək.
O yersiz sözləri demə üzümə,
Tökmə abrım çölə, düzə, dur gedək.

Dərdim çoxdu mənim el bilir onu,
Hər çətin sözlərə geydirmə donu.
Bilmirsən nə olar bəd sözün sonu,
Çox üz vermə qəmzə-naza, dur gedək.

Oruca söz vurub salma çətinə,
Zəhəri yeridib durma qəsdimə.

Qaşqabağın tökmə öz minnətinə,
Zülm vermə bəsdə bizə, dur gedək,
Güc vermə o qaşa-gözə, dur gedək.

Gəncə, 28.10.2013

YAZMIR QƏLƏMİM

Çoxdandı görmürəm nurlu üzünü,
Kaman qaşlarını, ala gözünü.
Deyənmirəm sənə şirin sözümü,
Görməyəndə səni yazmır qələmim,
Şirin kəlam seçib, düzmür qələmim.

Gecə-gündüz xəyallara dalıram,
Fikrim çaşır, tamam darda qalıram.
Yenə təsəllimi səndən alıram,
Görməyəndə sətərə düzmür qələmim,
Şirin kəlam seçib, süzmür qələmim.

Orucam, eşq odu yandırır məni,
Qəlbimi göynədir, sındırır məni.
Eşqin zirvəsindən endirir məni,
Görməyəndə dərdə dözmür qələmim,
Şirin kəlam seçib, süzmür qələmim.

Gəncə, 25.10.2013

DƏRƏNLƏR BİLƏR

Gözəllər gözəli, gül əndamları,
Öpüb ləzzətini görənlər bilər.
Qoynu cənnət bağı, ətri qızılgül,

Yumru narlarını dərənlər bilər.

Naz etdikcə ağ mayatək bədənlə,
Zümrüməylə, şirin dillə, ədanla,
Nazik bədən ilə, geyim kətanla,
Qədrini qoynuna girənlər bilər.

Oruc arzulayır naz-qəmzə ola,
Şirin söz-söhbətlər yaddaşda qala.
Eşq odu canına hərarət sala,
Qoynuna həvəslə girənlər bilər.

Gəncə, 15.03.2014

ÇAĞIR, GƏLƏRƏM

Kəfin durulanda, eşqin daşanda,
Könlün şənlənəndə çağır, gələrəm.
Şirin söhbətlərdən söhbət açanda,
Eşqin şöləsinə çağır, gələrəm,
Səninlə bir yerdə deyib gülərəm.

Tülək tərlan kimi tək duranda sən,
Mənimlə bir yerdə deyib güləsən.
Qızılquştək şığıyasan, güləsən,
Eşqin şöləsinə çağır, gələrəm,
Səninlə bir yerdə deyib gülərəm.

Bəzək lazım deyil şirin söhbətdə,
Naz-qəmzə lazımdı dərin söhbətdə.
Eşqin dəryasına girən söhbətdə,
Naz-qəmzə səsinə çağır, gələrəm,
Səninlə bir yerdə deyib gülərəm.

Oruc vurğunudu gözəl canların,
Gülər üzlü, qəlbi xoş insanların.
Sənin bu işlərdə var imkanların,
Şirin söhbətlərə çağır, gələrəm,
Eşqinlə bir yerdə deyib gülərəm.

Gəncə, 16.01.2014

NAZIN YANDIRIR

Çoxdandı görmürəm nurlu üzünü,
Kaman qaşlarını, ala gözünü.
Deyənmirəm sənə şirin sözümü,
Ay xanım, alovun, közün yandırır.

Şax duruşun, qoşa narlar qoynunda,
Bəzək, düzək, zər asılıb boynunda.
Çox məqam var baxışında, oynunda,
Süzgün baxış, qəməzən, nazın yandırır.

Oruc yanır inan eşqin oduna,
Bilənim yox bircə sala yadına.
Canım qurban sən cananın adına,
Eşqinin Alovu məni yandırır,
Sənin bircə şirin sözün söndürür.

Gəncə, 03.11.2013

BAXMIR SÖZÜMƏ

Sən qəlbimdə açan növrəst gülümsən,
Bağçamda oxuyan şux bülbülümsən.

Ağzımda danışan şirin dilimsən,
Sənsiz qələm yazmır, baxmır sözümə.
Nə qədər yazıram qəlbim şad olmur,
Şən eşqin havası başıma dolmur.
Kamil sözlər heç də yadımda qalmır,
Kağız, qələm, dəftər baxmır üzümə.

Mən Orucam, sənsiz könlüm şad olmur,
Nə yeyirəm damağımda dad olmur.
Gülənmirəm, könlüm heç abad olmur,
Şirin sözlər işıq salmır gözümə.

Gəncə, 05.11.2013

QOCALAR

QOCALIQ

Doğulandan deyilibdi bu sözlər,
Ömürə pərsəngdi, qəmdi qocalıq.
Yaşadıqca ləzzətini bilirlər,
Boğazdan yapışan çəmdi qocalıq.
Yuxusuzluğa bir həmdəmdi qocalıq.

Ömür paydı özü verir Yaradan,
Haq-nahaqqı götürəndi aradan.
Özü seçir hər bir ağı, qaradan,
Ömürlərdən gedən dəmdi qocalıq.
Haqdan gələn bir fərmandı qocalıq.

Ömürləri keçsə keflə, damaqla,
Səxa-səxavətlə, pay paylamaqla.
Əllərində qızıl, pul oynamaqla,
Ömürlərə şan-şöhrətdi qocalıq.
Allah verən bir büsatdı qocalıq.

Kədər, fikir, yığıldıqca canına,
Zəhərlər hopduqca təmiz qanına.
Qocalıq ziyandı şöhrət-şanına,

Ömrə ziyan, şər-böhtandı qocalıq.
Haqdan gələn bir fərmandı qocalıq.

Yeriyə bilməyir, tez-tez əylənir,
Cavanlığın arxasınca boylanır.
Ağıl itir, huş azalır, söylənir,
Vurmaq-tutmaq vaxtı kəmdi qocalıq,
Yuxusuzluğa bir həmdəmdi qocalıq.
Oruc Göyçəli də dərd, fikir çəkir,
Qocalar könlünə solmaz gül əkir.
Zaman, dövrən onun ciyərin sökür,
Ömürlər çürüdən nəmdi qocalıq,
Yuxusuzluğa bir həmdəmdi qocalıq.

Oruc Göyçəliyəm, qələm əhliyəm,
Dərdəcər bir kəsəm, ələm əhliyəm.
Yazıb-yaratmağa aləm əhliyəm,
Fikir, kədər yığan çəmdi qocalıq,
Yuxusuzluğa bir həmdəmdi qocalıq.

30.11.2010

QOCALIQ

Getdikcə bədəndə ağrılar artır,
Ayağından tutub geriyə dartır.
Ömür mətahını çox ucuz satır –
Hesablaşmır sənə indi qocalıq,
Fikirlə, kədərlə təndi qocalıq.

Cavanlığın ətri üstündə qalmır,
Ürək istədiyi həzzini almır,

Cavanlıq heç səni yadına salmır,
Ürəkdə yaşanan kindi qocalıq,
Fikirlə, kədərlə təndi qocalıq.

Oruc Göyçəliyəm, el dərdi məndə,
Xaliq verən dərdlər qalıb sinəmdə,
Bir tərəfdən yıxır kədər də, qəm də,
Üstəlik görürsən mindi qocalıq,
Fikirlə, kədərlə təndi qocalıq.

Gəncə, 13.02.2012

BU DÜNYA

Görünməmiş, bilinməmiş işi var,
Açılmamış tamam sirdi bu dünya.
Uçuq yerə qoyulmamış daşı var,
Görənlər gözünə tirdi bu dünya.

Kimi dərdin çəkir sabahkı günün,
Kimi kefindədi toyun, düyünün.
Kimi kələyində olmaz oyunun...
Kasıba, yetimə dardı bu dünya.

Kimi kəkələyib tapır yolunu,
Kimi tapa bilmir boşu, dolunu.
Kimlərsə tapıbdı özcə yolunu,
Baş əyənlər üçün Pirdi bu dünya.

Kimi fırlıldaqla, fellə dolanır,
Kimi zəhmətilə, tərlə dolanır,
Kimi gəlhagəllə, varla dolanır,

Onlar üçün guruhagurdu bu dünya.

İnsanlar nə qədər dərdlə yaşayar,
Nə vaxtacan kədər, qəmi daşıyar,
Məcbur eyləyir ki, daşla başı yar, –
Tamam fırlıdaqdı, feldi bu dünya.
Nə qədər düşünmək, daşınmaq olar,
Uçqun çöllər kimi aşınmaq olar?
Qotur insan kimi qaşınmaq olar,
Kimlərə bir belə quldu bu dünya.

Nə qədər dərd çəksin Oruc biçarə,
Kədərli işlərə tapılmaz çarə.
Canlara vurulan sağalmaz yara –
Millətə tələdi, pəldi bu dünya.
Kimlərə palandı, çuldu bu dünya.

22.08.2010

**ZƏMANƏ AĞLADIR
KİŞİNİ, NEYNİM?
(Bacardığım, bildiyim)**

Ağlamaq, əzizim, kişi işi döy,
Zəmanə ağladır kişini, neynim?
Qazanan kişilər gəlhagəl olan,
İndi zəmanənin daşıldı, neynim?

Tərpədə bilmirlər indi yerindən,
Zəmanə göynədir ahı dərindən.
Baş aç a bilmirəm dünya sirrindən,
Bu vaxtın qurusu, yaşıldı, neynim?

Nə qədər car çəkim zalım insana,
Allah, qarğış edim, gülüm insana?
Hansını məsləhət bilim insana,
Hamısı millətin qırxbəşdi, neynim?
Danışb-yazmaqla düzələn deyil,
Nahaq işlər yerdən üzülən deyil.
Haqqın süzgəcindən süzülən deyil,
Zəmanənin ağır daşdı, neynim?

Oruc hansı gözlə baxsın cahana,
Özünə od vursun, yoxsa cahana?
Fikir-dərdlə hesablaşmır zamana,
Kişi elin ağı, huşudu, neynim?

21.02.2011

QOCALAR

Kədər, fikir şələlənir üstünə,
Oturanda mürgüləyir qocalar.
Keçmişləri şölələnir üstünə,
Gözəl arzu, gün diləyir qocalar.

Nağıl təki dövrən yadında qalır,
Zaman cəllad olub canını alır.
Çərxi-fələk öz qılıncını çalır,
Dərd əlindən çox inləyir qocalar.

Övlad böyütməkdi arzu, diləyi,
Xoş görmək istəyir o, gələcəyi.
Bu çətin dövrənin iməkləməyi,

Az ömrünə kül bələyir qocalar.

Xəyalında qoyur dağ-dağ üstə,
Fikrində becərir bostan-bağ üstə.
Qarpızı, yemişi incə tağ üstə,
Becərib, dastan söyləyir qocalar.

Gecələr dalırlar xəyallarına,
Aranı dağa çəkir, dağı arana.
Ölçür, biçir hərdən düşür torana,
İşıqlaşmağı arzulayır qocalar.

Oruc qəm yükünü belində çəkir,
Qocalarçün qəlbində güllər əkir.
Bəd övlad atanın qəddini bükür,
Xoş diləyi arzulayır qocalar.

06.07.2001

CAVAN OLMAZSAN
(Özlərini cavan sayan qocalara)

Qocalıq üstün alıb, tərif yerin yox,
Yüz nanay çalsan da cavan olmazsan.
Zəmanə çevrilib, saqqal ağarıb,
Şeşəlib dursan da cavan olmazsan.

Vaxtın keçib, ağarıbsan qar kimi,
Şəhərin olubdu tari-mar kimi.
Olanmazsan cavan yara yar kimi,
Bəzənsən də belə cavan olmazsan.

Ha yüyür ki, cavanlığa çatasan,

Qocalıq yükünü beldən atasan.

İndən belə gecə-gündüz yatasan,
Duranda yeriyib cavan olmazsan.

Gəl höcət eyləmə qoca dünyaynan,
Yaşı yüz minlərdən uca dünyaynan,
Süleyman, Salsalı biçən dünyaynan,
Oruc, özün üzmə, cavan olmazsan.

ANA NƏVAZİŞİ İSTƏYİR KÖNLÜM

DÖNMÜŞƏM

Bir bağbanam xəzan vurub bağımı,
Sarı, xal-xal yarpaqlara dönmüşəm.
Fələk çəkib sinəm üstə dağını,
Cadardar torpaqlara dönmüşəm.

Söz atım yorulub yollarda qalıb,
Könlümün başını duman, çən alıb,
Şux cismim quruyub, gül rəngim solub,
Çağlamayan bulaqlara dönmüşəm.

Fələk qoymur gül-çiçəyim açıla,
Şirin sözüm nəğmə olub saçıla,
Qəm-kədərım arıtlana, seçilə –
Danışmayan dodaqlara dönmüşəm.

Söz bulağım daha axmır, çağlamır,
Yaddaşım korşalıb daha saxlamır,
Aşıqlar sözümün mənə haxlamır,
Susuz, qumlu səhralara dönmüşəm.

Oruc Göyçəliyəm, üzüm Allaha,
Yazdığım sözlərim bar vermir daha.
Yamanca düşmüşəm amana, aha,
Barsız, quru budaqlara dönmüşəm.

17.01.2012

ƏQLİM MƏNİ BİTMƏZ

İŞƏ SALIBDI

Əqlim məni bitməz işə salıbdı,
Gəzdirir dərəni, dağı, həm düzü.
Çətinliyə salır görülən işi,
Dərd, ələm haqlayır əllini, yüzü.

Gedəndə yolumu çaşıram hərdən,
Fikir, kədər yıxır, sürüyür birdən.
Taqətim tükənir, düşürəm girdən,
İtirirəm tamam getdiyim izi.

Oruc nə gün görüb bax bu zamanda?
Çox vaxtı inləyib darda, amanda.
Dərdi ağlanıbdı tarda, kamanda,
Aləmə yayılıb nəsihət sözü,
Baxanda görünüb tam nurlu üzü.

Gəncə, 17.06.2012

YAZMASAM OLMUR

Könüllərdən axan şirin sözləri,
Naxışla sətirə düzməsəm olmur.
Gözəl insanları, nurlu üzləri,
Nəğməli dillərə yazmasam olmur.

Səxalı insandan, paylı əllərdən,
Barlı, bərəkətli, yaşıl çöllərdən.
Yaşılbaş sonalı duru göllərdən,
Ətirli güllərdən yazmasam olmur.
Haqq verən qismətdi bineyi-başdan,
O heç aslı deyil ömürdən, yaşdan.

Oxtək kirpiklərdən, o kaman qaşdan,
Nəğməkar ellərə yazmasam olmur.

Dağlarda yaşayan ceyran-cüyürdən,
Meşədə yaşayan pələngdən, şirdən.
Kollarda səslənən turac, kəklikdən,
Ovçu əllərinə yazmasam olmur.

Oruc vurğunudu çəmənliklərin,
Ətirli al-yaşıl, sarı güllərin.
Sevincli, fərəhli, ulu ellərin,
Adına nəğmələr yazmasam olmur.

Gəncə, 30.12.2012

YARALANMIŞ QUŞ KİMİ

(Aşıq Saleh Hacıkənddə oxuyarkən)

Uzaq düşdüm sazdan, sözdən, nəğmədən,
Dözəmmirəm yaralanmış quş kimi.
Ömrüm ilə telli saza bağliyam,
Elə bil ki, ovçu ova tuş kimi.

Qoşammıram söz oxumu kamana,
Əyib qəddim viran qalmış zamana.
Ahım qalxıb zirvələrə, tavana,
Dərddən bezmiş dəlisovlu baş kimi.

Oruc havalanıb düşüb çöllərə,
Ona baş endirmir meşə, dağ, dərə.
Ömrü zara gəlib çəkilib dara,
Oturur yuvada tək bəyquş kimi.

Hacıkənd, 06.06.2012

SAZIM

Hər görəndə fərəhləndim,
Səni çaldım, itdi dərdim.
Ürəyimi sənə verdim,
Mənim nəğməm, xoş avazım,
Gətir məni dilə, sazım.

Dərd daşanda sənə böldüm,
Səni hər vaxt sirdaş bildim.
Hər çalanda dinə gəldim,
Sənsən mənim xoş avazım,
Gətir məni dilə, sazım.

Səslənəndə gedər ahım,
Sənsən mənim Qibləgahım.
Bağıslansın qoy günahım,
Yoxdur başqa işvə, nazım,
Gətir məni dilə, sazım.

Səhər-axşam görüşəndə,
Könlümdə nəğmə bişəndə.
Səndən yenə söz düşəndə,
Mənim xoş nəğməm, avazım,
Gətir məni dilə, sazım.

Oruc vurğundu, bil, saza,
Fəsillərdə bahar, yaza.
Vurğun oldum gül avaza,
Səndə olub xoş avazım,

Gətir məni dilə sazım.

Gəncə, 01.10.2001

**BİR ANA AĞLAYA
MƏNİ ÜRƏKDƏN**

Bir ana ağlaya məni ürəkdən,
Təbiətin şıltağına dözmürəm,
Söz-söhbəti ola mənə gərəkli,
Könlü açıq bu dünyada gəzmirəm.

Üzüm gülmür, dağım olub duman, çən,
Kəfim yoxdu yüküm olub kədər, qəm,
Səbrim daralıbdı dözə bilmirəm,
Yenə ümidimi haqdan üzmürəm.

Orucam, Yaradan özü qorusun,
Gördüyüm işlərim xalqa yarasın,
Könlümün dərdini ellər arasın,
Vallah, mən heç kəsə quyu qazmıram.

19.09.2002

**DƏRDİMƏ ŞƏRİK
OLMADI**

Çox oxudum kitabları,
Dərdimə şərik olmadı.
Atdım zəri qoşa-qoşa,
Nərdimə şərik olmadı.

Ümidlə yalvardım Haqqa,
Dözmədi belimdə toqqa.

Doğradılar şaqqa-şaqqa,
Şərtimə şərik olmadı.

Oruc yanar dağa döndü,
Yanan ocaqları söndü.
Yalvardı ki, aman gündü,
Dərdimə şərik olmadı.

Gəncə, 08.03.2012

SİNƏYƏ

(Fələkdən, zəmanədən gileyim)

Mən sənə nə dedim çərxi-kəcmədar,
Beləmi vururlar yara sinəyə?
Dərd tüğyan eyləyir elin sərində,
Loğmanı yox neştər vura sinəyə!

Müşgül işlər başa gəlmir illərlə,
Dinəmmir fikirdən şirin dillərlə.
Libası yox, geyib çıxı ellərlə,
Ömür keçir, yara vurur sinəyə.

Elin dərdi tüğyan edir Orucda,
Kimdə nə var, kimdən ala borcu da?

İş də yoxdu, ödəmir xərc, borcu da,
Həyat zillət, ömür gedir, sin-zaya.

26.03.2000

DİNCƏLƏMMİRƏM

(Bir qaçqının dərdinə şərik)

Sənsiz sənin dərdin məni yandırır,
Canımı, cismimi alovlandırır.
Haqsız gəlib haqlıları sındırır,
O gündən bu günə dincələmmirəm.

Özüm-özümü də tam unutmuşam,
Yatmış bir daş idim, bil, oyatmışam.
Sanki mən fil qulağında yatmışam,
O gündən bu günə dincələmmirəm.

Çox haqsız ucalır, haqqın yerinə,
Baxan yoxdu dayaza nə dərinə.
Dünya belə getməz, öz dəftərinə,
Yazar səbrim çatmır, dincələmmirəm.

Mən Orucam, yoxdu heç bir ləqəbim,
Aləmi yandırır alovlu qəlbim.
Haqsızlığa qarşı nakam qəlbimlə,
Gecəli-gündüzlü dincələmmirəm.

23.07.1991

ALDANDIM

Kiməsə iş gördüm qazancım olur,
İşlədimsə yumşaqılıqdan aldandım.
Xahiş, minnət etdikləri şəri mən,
Yazdımsa da, yumşaqılıqdan aldandım.

İnandım mən yağlı-yağlı sözlərə,
Xamlıq etdim çala-çökək izlərə,

Baxdım hər cür ağ, qırmızı üzlərə,
Seçdimsə də, yumşaqlıqdan aldandım.

Kövrək qəlbim məni aldadır hərdən,
Hırslandırır, sözü tərpedir yerdən.
İbrət dərsin qaçırma sən nəzərdən,
Dedimsə də, yumşaqlıqdan aldandım.

Orucam, nadanlar bəhsinə düşdüm,
Olmaz yerdə həvəs bəhsinə düşdüm.
Soraqlaşdım, bildim, izinə düşdüm,
Tapdımsa da, yumşaqlıqdan aldandım.

14.12.1999

YANDIRAN MƏNİ YANDIRIR

Məlul, müşkül baxma, gözəl,
Yandıran məni yandırır.
Şimşək kimi çaxma, gözəl,
Sındıran, məni sındırır.

Qismət verib özü mənə,
Nələr çəkir ürək, sinə.
Dözür canım hər səsinə,
Qandıran, məni qandırır.
Bağçamdan gülümü dərir,
Dərib pünhan yerə sərir,
Yayda, qışda zülüm verir,
Donduran, məni dondurur.

Oruc Haqq işinə dinməz,

Haqq salmasa özü enməz.
Tələ qursa, bil, endirməz,
Endirən, məni endirir.

DİNDİRMƏSƏN YAXŞIDI
(*Qədərbilməzlərə*)

Aman Allah, yaxşıları yaxşıdı,
Elə bil baxışı sona baxışdı.
Yaxşıları bütün elin naxşıdı,
Pislərini dindirməsən yaxşıdı,
Heç atına mindirməsən yaxşıdı.

Sərhəd qoymaz ismətinə, adına,
Özü düşsün alovuna, oduna.
Lənət olsun pis adamın zatına,
Bədlərini dindirməsən yaxşıdı.
Heç atına mindirməsən yaxşıdı.

Yeri gəlsə səni çox ucuz satar,
Yem olmasa yemə, kəpəyə qatar.
Qiymətin alçaldar küçəyə atar,
Çox sirrini bildirməsən yaxşıdı.
Heç atına mindirməsən yaxşıdı.
Abır bilməz, yaxşısına, yamana,
Oxu qoyar yerli-yersiz kamana.
Atar sənə, qatar toza, dumana,
Pis adamı güldürməsən yaxşıdı,
Heç atına mindirməsən yaxşıdı.

İş əyilsə, əyri baxar zamana,

Məhəl qoymaz nə arzuya, gümana.
Qatar səni həm köyşənə, samana,
Yeyər səni, sildirməsən yaxşıdı.
Heç atına mindirməsən yaxşıdı.

Alov tutsa ətəyindən, əlindən,
Kənar əyləş kömüründən, külündən.
Uzaq edər səni oba, elindən,
Alovunu söndürməsən yaxşıdı,
Heç atına mindirməsən yaxşıdı.

Oruc bu təlimdən düşüb çox uzaq,
Gör-götür zamanda yazıqdan yazıq.
Qabiliyyət, təkliddən olubdu mizaq,
Beləsini güldürməsən yaxşıdı.
Heç atına mindirməsən yaxşıdı.

26.02.2006

**ÜRƏYİNDƏ NƏ DƏRD OLA,
NƏ DƏ QƏM**

Uşaqtek ömrünü yaşaya insan,
Ürəyində nə dərd ola, nə də qəm.
Dünyanı da dərk eyləyə özütək,
Gözlərində nə yaş ola, nə də nəm.

Heç seçməyə nə dövləti, nə pulu,
Ola hər cahanda qeyrətin qulu.
Yaşaya dövrünü sayıla ulu,
Sözlərində qara ola, nə də kəm.

Şirin ola dosta, qohuma, yada,
Kömək ola hər an aha, fəryada.
Təmiz ola balıq kimi dəryada,
Əməlilə işi bir ola bahəm.

Ayırmaya heç vaxt yaşılı aldan,
Bəd söz danışmaya kimsəyə daldan.
Bədnəzər olmaya, baxmaya koldan,
Bütün dövrlərdə ola mərdanəm.

Oruc nə dərd çəkər belə yaşansa,
Acılıq olmasa, şirin danışsa.
Namərdlər bəd işdən, pisdən aşinsa –
Ömrüm boyu olar mənim dürdanəm.

07.08.2003

**GÜNAH ƏL TUTDUĞUN
BƏNDƏLƏRDƏDİ**
(*Allah yoluna gəlməyənlərə*)

Günah səndə deyil, yaradan Allah,
Günah yaratdığın bəndələrdədi.
Gəlmir dillərinə rəbbi, bismillah,
Günah çoxaltdığın bəndələrdədi.

Deyirsən bəlkə də düzələr yola,
Cib dolduqca yolunu salır kola.
Sırtıq məhəl qoymur haqq qoyan yola,
Günah əl tutduğun bəndələrdədi.

Oruc çox düşünür əyrini, düzü,

Çoxu cırır, tökür əlini, üzü.
Haqqı ayaqlayır, basırır izi,
Günah əl atdığı bəndələrdədi.

18.03.2006

GƏLİR

Bu dərdli könlümün şam-şöləsinə,
Gör bir neçə-neçə pərvanə gəlir.
Yaralanmış eşqin ah-naləsinə,
Hurilər, pərilər dərmanla gəlir.

Bilirlər dərdimə çarələr yoxdu,
Qəmdən ürəyimə sancılan oxdu.
Vətənsiz qaçqının dərdləri çoxdu,
Təbiblər dərdimə məlhəmlə gəlir.

Oruc naləlidə qərib dağ kimi,
Dərd əridir onu kərə yağ kimi,
Ancaq gəzir ayaqüstə sağ kimi,
Mələklər üstünə məlhəmlə gəlir.

19.12.1998

GÖRƏN

Tərəzidən düşüb dünya gərdişi,
Nə vaxtı bu işlər düzələr görən?
Aqillər, alimlər fikirdən çaşıb,
Nə vaxtı süzgəcdən süzülər görən?

Ay Allah, nə yaman dağıldı dünya,
Kimlər fitnə qoydu, yıxıldı dünya?
Hər yerdə deyirlər paxıldı dünya,

Nə zaman bu dünya düzələr görən?

Dərd-kədər millətin üstünü alıb,
Yoxsulun canına vəlvələ salıb.
Deyirlər gərdişin çarxı fırlanıb,
Yerindən nə vaxtı üzülər görən?

Arzular səhv düşür ilbəlindən.
Paxıllar əl çəkmir fitnə-felindən.
Bir nalə çəkərəm, ahı dərindən,
Xudam yada salar, təzələr görən?

Oruc bu dərdləri gah süzür, seçir,
Gahdan kədərlənir, hər işdən keçir,
Ömür sona çatır, dünyadan köçür,
Nə vaxt sona çatar qəzalar görən?!

19.07.1999

PAYIMI VERİR

Ömrümdə arzum gülməyib mənə,
Yaradan yuxumda payımı verir.
Təbiət də bütün istəklərimi,
Röyada bəxş edir, payımı verir.

Könlümü oxşayır mehri can kimi,
Məni qarşılayır mehriban kimi.
Hüquq verir mənə paşa, xan kimi,
Hər vaxtı rəyada payımı verir.

Yaradan hər işin yerini bilir,
İblislər də insan üzünə gülür.
Aman Allah, qoyma tamah güc gəlir,

Aşkara ömrümə ziyanlar vurur.

Yatmış bəxtim yuxularda oyanır,
Haqq əlilə köməyimdə dayanır.
Ömrüm sevincini Xudamdan alır,
Haqq özü Orucun payını verir.

Gəncə, 12.01.1998

NƏ VAXT TAPILAR

Qismətim gödəlib yaradan şahdan,
Açılmır üzümə bağlı qapılar.
Qocaldım, ay Allah, dözmürəm daha,
Yığvalıma əlac nə vaxt tapılar?

Getdikcə sökülür ömrümün daşı,
Çürüdür sinəmi gözümün yaşı.
Soyuqlaşır məndən könül sirdaşı,
Bu sınıq ürəyim nə vaxt yapılar?
Orucam, aşıbdı dərdim başımdan,
Dərd çəkmişəm, bilin, cavan yaşımdan.
Bəxtim gülər gəlmir heç vaxt qarşımdan,
Dərdə əlac görən nə vaxt tapılar?

13.06.1999

DÖNƏN DEYİL

Vaxt ötüşür, keçir dövrən,
Bax dalınca yoruluncan.
Yüz də keçirsən həyəcan,
Xoş gün geri dönən deyil.

Haqq verməsə qismətini,
Abır, həya, ismətini.
Bilməsən öz səmitini,
Heç nə göydən enən deyil.

Yanar çıraq qismət olsa,
Məhəbbət qəlbinə dolsa.
Allah özü nəzər salsə,
Vallah, çiran sönən deyil.

Daşın, düşün, yerini bil,
Yığ şirin söz, ol şirin dil.
Nə bəd danış, nə yersiz gül,
İncə sözlər sınan deyil.

Oruc bildiyi bax budu,
Çox görübdü yanar odu.
Yediyi çörəkdi, sudu,
Haqsız yeri yonan deyil.

17.02.2003

FƏLƏKMİ YIXDI?

Gəl görüm, gəl görüm, yığvalım, baxtım,
Axşamdan sabaha ümidim yoxdu.
Fikirdən, kədərdən dağılıb taxtım,
Aşıbdı başımdan dərdlərim çoxdu.

Ölçü-biçi görmür kədərim, qəmim,
Üzümdə görünmür sevincim, dəmim.

Allah, fərəh yazmır mənim qələmim,
Bu incə qəlbimi kədərmi sıxdı?

Oruc kədər yığır zəif canına,
Hopdurur dərdləri tamam qanına.
Fikir çələng hörür dörd bir yanına,
Bilmirəm yığvalmı, fələkmi yıxdı?

25.02.2001

YUVASINDAN UÇUBDU
(Taleyim gətirməyəndə)

Çıxmışdım bu səhər kəklik ovuna,
Məndən qabaq yuvasından uçubdu.
Hırləndim çaxmağı çəkdim havayı,
Səsinə cüyürlə, ceyran qaçıbdı.

Axtardım, tapmadım itirdim izi,
O çöllər qızını, o qara gözü.
Ürəyimdən keçdi Vurğunun sözü,
O çöllər gözəli dağlar aşıbdı.

Əyləşdim, gözlədim, kəsdim bərəni,
Seyr etdim ovçutək dağı, dərəni.
Görsəm soruşaram onu görəni,
Heyif ovum ordan uzaqlaşıbdı.

Dərk etdim Xudamdan yoxdu qismətim,
Dedim tökülməsin abrım, ismətim.
Bəlkə də düzələr sərim-səmitim,
Anladım xəyalım burda çaşıbdı.

Oruc yenə fikirindən dönmədi.
Ovunun atəşi canda sönmədi.
Əyləşdi lal kimi, daha dinmədi,
Gördüm artıq burda iş dolaşıbdı.

13.10.2000

QARDAŞ OLUBDU

«Teksun» yol salandan Azərbaycana,
Kişilər qadına qardaş olubdu.
Dillərdən düşübdü canhacanında,
Qadınlıq kişiye yoldaş olubdu.

Köhnədən canında qalan əriyib,
Ağac yağı üzü üstə sürüyüb.
Bədəndə qüvvələr tamam çürüyüb,
Sirr açmır qadına, sirdaş olubdu.

Təriflənir dildə təzə «Sana» da,
Söz şirindi, dayazdı o mənada.
Məcbur yeyir, xeyri yoxdu cana da,
Kişi yar-yoldaşa nimdaş olubdu.

Oruc dərddən çox işlərə qarışır,
Xalqı üçün alovlanır, alışır.
Fikiri, dərdləri başından aşır,
Hər zaman xalqına sirdaş olubdu.

23.03.1999

BELƏ QALMAZ

*(Xan bağında oturmuşbir qocanın gözlərindən
gileyini oxudum)*

Niyə belə müşkülsən sən,
«Keçər dövrən, belə qalmaz».
Gözlərindən oxudum mən,
Arzuların dala qalmaz.

Ömür insanlarda azdı,
Qışın sonu bahar, yazdı.
Fikir etmək hələ tezdi,
Xoş arzular belə qalmaz.

Hər bir işin öz vaxtı var,
Hər şahın da öz taxtı var.
Tələsmə sən, söz vaxtı var,
Gözəl sözlər dala qalmaz.
Yazın, yayın səfası var,
İşin də öz cəfası var.
Açan gülün vəfası var,
Gül ətiri gülə qalmaz.

Oruc hər an qəm içində,
Zülümlər boysuz biçimdə.
Oturub mənim içimdə,
Gedər uzun, ilə qalmaz.

13.10.2003

BU QIZI DOĞANI
(Evdar olmayanlara)

Şirin danışmağı canımı alır,
Yatmasın gorunda bu qız doğanı.
Günorta yeməyni axşama salır,
Yatmasın yerində bu qız doğanı.

Olanını yemir, qırağa baxır,
Çirkablı sultərək qonşuya axır.
Bir söz soruşanda özündən çıxır,
Yatmasın gorunda bu qız doğanı.

Biçməyi, tikməyi bacarmır əli,
Bükülüb yatmaqdan donqalıb beli.
Danışanda elə zəhərdi dili,
Yatmasın yerində bu qız doğanı.

Nə vaxtı deyirsən tez gəl, gec gəlir,
Sorğuda, sualda dilə güc gəlir.
Tələsik işlərdə çox bivec gəlir,
Yatmasın yerində bu qız doğanı.

Oruc Göyçəliyəm, dözmürəm daha,
Ümidim qalıbdı qadir Allaha.
Belə qız doğanı batsın günaha,
Yatmasın gorunda bu qız doğanı.

18.01.2011

DİLİM

Zəhmət qədri bilməyənin,
Tez üstünü alan dilim.
Həqiqəti bilməyəni,
İlan təki çalan dilim.

Ana dilim müqəddəsdi,
Yad dillər mənə əbəsdı.
Dilçilərım, səbrım kəsdi,
Olub indi talan dilim.

Hər bir xalqın öz dili var,
Danışmağa düz dili var.
Calaq-culaq yüz dilim var.
Olub mənim yalan dilim.

Vardır latın əlifbamız,
Qoymadılar yaşadaq biz.
Ağızda, dildə qalaq biz,
Hanı mənim kalan dilim?
Oruc çəkir dil dərdini,
Sevir dilçinin mərdini.
Bizi qane etməzdimi,
Öz yerində qala dilim?
Olaydı öz ana dilim.

01.03.2001

**ZƏHMƏTİM YANDIĞIM
KÜLÜMDƏ QALIB**

Eşqim sönüb, işə əl atammıram,
Çəkdiyim zəhmətim əlimdə qalıb.
Döndərmişəm üzüm dan əppəyinə,
Dərdlərim yüklənib, belimdə qalıb.

Can deməyə bir kəs yoxdu yanımda,
Taqətdən düşmüşəm, zəif canım da.
Həvəs cövr eləmir təmiz qanımda,
Hər şirin sözlərim dilimdə qalıb.

Oruc Göyçəliyəm, dünya daralır,
Günəş gözlərimdə sönür, saralır.
Ömür yollarımı boran, qar alır,
Zəhmətim yandığım külümdə qalıb.

08.06.2013

OYANMIR

Yuxum qaçır, səda gəlir yuxardan,
Növbə çoxdu, növbə gözlə axırdan.
Tale yatıb, malım qaçır naxırdan,
Yatmış bəxtim oyanmır ki, oyanmır.

Ayaq getmir, əl gətirmir səhradan,
Qismət yoxdu torpaq düşüb bəhərdən.
Bar gətirmir, külək də tökür hərdən,
Yatmış bəxtim oyanmır ki, oyanmır.

Qızıl üçün əl atıram, mis gəlir,

Duru suyu açıram hey pas gəlir.
Zaman keçir günüm-gündən pis gəlir,
Yatmış bəxtim oyanmır ki, oyanmır.

Oruc üzün Haqqa tutub yalvarır,
Gecə-gündüz Haqq dərgahı dolanır.
Millət üçün qəlbi Haqqan davranır,
Yatmış bəxtim oyanmır ki, oyanmır.

Gəncə, 2010

GƏTİRƏCƏK
(Zamanın gərdisinə)

Tarixin təkəri dala fırlanır,
Kimlər qazanacaq, kim itirəcək?
"Axsaq irəli düşür, köç qayıdanda"
Kimin taleyində gül bitirəcək?

Zaman üzü döndü qırıldı çarxı,
Qanla dolu gəldi, durulan arxı.
Qırıldı cavanlar qalmadı axı,
İndi kimi aradan götürəcək?!
Oruc bu dərdlərdən zillətə gəlib,
Bəd taleh kimlərin üzünə gülüb?
Xaraba göllərdə sonalar ölüb,
İndi görən sel kimi gətirəcək?!

17.10.1996

MÖCÜZƏSİZ MÖCÜZƏ

(Kitabına yazmışam)

Bərk dəbdədi "Möcüzəsiz möcüzə",
Alverçilər beş şirvana satırlar.
İnsaf yoxdu satanlarda, nə deyim,
Təmiz vicdanına haram qatırlar.

İman gedir, insaf gedir, din gedir,
Cib kəsənlər bildiklərini edir.
Bir kitabda neçə məqsədlər güdür,
İnsanlıqlarını çölə atırlar.

Möcüzəsiz işlər məzəli olub,
Başqa formalarda qəlblərə dolub.
Bu zamanda çoxu dirilib, ölüb,
Ticarətə yaman əməl qatırlar.

Onu yazan heç də belə deməyib,
Vicdanını pula satıb, yeməyib.
Günahını haramlıqla yumayıb,
Alverçilər nahaq qana batırlar,
Ar-namusu, din-imanı satırlar.

Kitab qumarına girişən çoxdu,
Belə oyunların axırı yoxdu.
Görərsən kitabın sahibi çıxdı,
Orucla birlikdə oda atırlar.

10.04.1998

BİZLƏRƏ QALDI

Köç-köç oldu bu dünyadan köçmədik,
Yaxşıları köçdü, yamanlar qaldı.
Quşların Leylası köçdü dünyadan,
Yapalaq, yarasa bizlərə qaldı.

Çürütdük ömürü bəyquşlarıynan,
Tapmadıq taleyə tay quşlarıynan.
Ellər səfalandı behiştleriynən,
Xəcillik dünyada bizlərə qaldı.

Bay olmadı Oruc fani dünyada,
Zəmanəsi xarab, ani dünyada.
Axmaqların çoxdu sanı dünyada,
Kəci, fırıldaqı bizlərə qaldı.

13.08.1993

OLARMI?

Başına döndüyüm ustad aşıqlar,
Ustadın böyüyü, kiçiyi varmı?
Dediyi sözləri nəsihətdirsə –
Sözü nizamlasa fərqi olarmı?

Sözündə hər zaman ədl-ədalət,
Tapılmaz içində xırda bir qələt.
Amma ayaqlaşır dövrlə, fəqət,
Onu ustadlardan seçmək olarmı?

Dövrünün aşiqi el yaraşığı,
Sözləri nəsihət, dil yaraşığı.
Dövrən çox görməsin elə aşığı,

Binəva Orucdan keçmək olarmı?

05.03.1975

SƏN ÖL VURUR

Ey xudaya, gör nə günə qalmışıq,
Dostlar da dostuna tələlər qurur.
Fikirləşməyirlər dalı-qabağı,
Həm yalan danışır, həm sən öl vurur.

Söz verirsə dediyindən yan qaçır,
Sübuta yetməkçün yüz oyun açır.
Him-cimlə, qaş-gözlə alovlar saçır,
Özündən min yalan sözlər uydurur.

Beş manatdan ötrü var-yoxdan keçir,
Görülməmiş işi arşınla biçir.
Yüz yalan danışır, üstədən su içir,
Yalanın dalında mərdliklə durur.

Həmişə özünü qabaqcıl sayır,
Qarşısındakını aşağıda qoyur.
Yalanla, böhtanla əl-üzün yuyur,
Əyri sözdən özüçün qala qurur.

Oruc hərdən aldanır yalanlara,
Qəlbində cin, şeytan, kin olanlara.
Düzgün işdə axırda qalanlara,
İbrətamiz işdə yaxında durur.

13.12.1999

**UÇUBDU KÖNLÜMDƏN
İLHAM PƏRİSİ**

(Ramiz müəllimin istirahət mərkəzində)

Uçubdu könlümdən ilham pərisi,
Yalvarıram qonmur barlı budağa.
Şeir həvəskarı, şeir hərisi,
Havalanıb qalxıb enmir bu dağa.

Eşqim cuşə gəlir, istəyir yaza,
Havalana, qalxa baxmaya naza.
Səmalarda qanad çala, həm süzə,
Şəfəq saça gülə-çiçəyə, bağa.

Qismət verə şahım, nur saça qələm.
Boyana nuruna bu dünya-aləm.
Oruca sağ ol deyə ağsaqqal lələm,
Səslənə, səs sala sola, həm sağa.

05.04.2013

BİRGƏ YERİYİR

Kəmağıldı, məni salıb çöllərə,
Gəzdirir hər yanı, meşə, dağ, dərə.
Dərdimi paylayır ağır ellərə,
Bu qismət mənimlə birgə yeriyr.

Dərdləri yığıram dərdli canıma,
Ziyan verir ciyərimə, qanıma.
Yara vurur mənim saf vicdanıma,
Bu qismət mənimlə birgə yeriyr.

Orucam, incidir dərdlər, ələmlər,
İşıq yolum yoxdur, var qara günlər.
Mənə heç görünmür arxalı ellər,
Bu qismət mənimlə birgə yeriyr.

01.07.2012

SEÇ BİRİN TANİ

Möcüzəli dünya, çox sirlərin var,
Açılar, açılmaz kim bilər onu?
Nə qədər öyrənsək çoxları qalır –
Kim bilər necolar dünyanın sonu?

Döllər xarab düşüb, toxumları zay,
Çoxları olubdu bədvarisə tay.
Seçilmir pis-yaxşı, nə də haqqı-say,
Qoçaqsan içindən seç birin tanı.

Qarışıb bir-birinə seçilmir nəsi,
«Droc»dan tutulub xəməri, mayası.
Yoxdu üzlərində abrı, həyası,
Rəng verib geydirir sözlərə donu.

Tərsə cavab verir səsin qayası,
Halalından yoxdu cinsi, mayası.
Düz durmur, tez uçuş ağıl tayası,
Oruc dərddən yatmır gözləyir danı.

26.03.2013

BAXA BİLMİR
*(3 sayılı TTYX-nın daxili
xəstəliklər şöbəsinə)*

Əldən düşən qocalara,
Dövlətimiz baxa bilmir.
Qocalarım xalq içinə,
Düz, abırlı çıxma bilmir.

Hara gedir üzü qara,
Ümid qalır arzulara.
Cibləri boş, yoxdu para,
Əlinə yağ yaxa bilmir.

15 «şirvan» darda qoyur,
Dərd, kədər qəlbini oyur.
Fikir dərisini soyur,
Özün hara yıxa bilmir.

Nə yazasan bu dövrandan,
İnsanları salıb candan.
Ürək doymur canda qandan,
Qəlbi olub yuxa, bilmir.

Oruc kədər, qəm əhlidi,
Bəxt-yığvalı kəm əhlidi.
Zil qurtarıb, bəm əhlidi,
Nurlu üzə baxa bilmir.

14.02.2006

SONU VAR BİR GÜN

Aldanma sən pula, baş əymə vara,
Gedər əldən o da, düşərsən dara.
İnan düz dostluğa, saf etibara,
Unutma hər işin sonu var bir gün.

Nə qədər kef çəksən ayılacaqsan,
Kasıb cərgəsində sayılacaqsan.
Qəbrə qoyulanda soyulacaqsan,
Hər işin əvvəli, sonu var bir gün.

Oruc da düşünür, daşınır hər gün,
Kamil sözlərilə tutubdu yükün.
Kimlər görməyibdi fələyin hökmün?
Qəzanın doqquzu, onu var hər gün.

22.09.2002

YAXŞIDI

(Şeir yazmağı asan bilənlərə)

Bacarırsan yaxşı yarat, yaxşı yaz,
Qoy desinlər bərəkallah, yaxşıdı.
Qeybət qırmaq yazanlara yaxşı döy –
Yaxşı söz də, qoy desinlər yaxşıdı.

Ustad kəlam heç vaxt qaçmaz nəzərdən,
Zəif sözdü yazarları qızardan.
Ölü sözlər uca olmaz məzardan,
Yaxşı sözə bərəkallah yaxşıdı.

Ləkələmə bilmədiyin sözləri,
Tapdalama gözəl naxış, izləri.
İncidirsə ustad sözü sizləri,
Qol-qıçasın kəsib qırma, yaxşıdı.

Hər yazarın özünün meydanı var,
Söz oğrusun gözünün şeytanı var.
Mərd yazara heç vaxt olmaz dünya dar,
Sən yaxşı yaz, qoy desinlər yaxşıdı.

Oruc çox çəkibdi dünya nazını,
Qəbul edib həm çoxunu, azını.
Haqq veribdi gözəl, yaxşı yazını,
Oxu, desin mənalıdı, yaxşıdı.

08.03.2013

MƏNİ

Taleyim, qismətim gülmədi mənə,
Fələk qismət etdi bu yerə məni.
Tənəzzül təkərim işlədi yenə –
Tulladı diyardan diyara məni.

Qismət payım kəsdi, qismət verənim,
Tikmədi könlümü könül hörənim.
Tapılmadı bircə səfa sürənim,
Göndərdi hər yerə, biyara məni.

Saymadı bir dəfə tərəqqi şahı,
Qismət verdi mənə amanı, ahı.

Zəhərdən eylədi arxa, pənahlı,
Çürütdü tulladı saraya məni.

10.02.2006

NUH ƏYYAMDAN DANIŞIR

Dəllal bazarında malı yerimir,
Kotanı kəc əkir, kəli yerimir.
Yazdığı dillənmir, ləli yerimir,
Dindirirsən Nuh əyyamdan danışır.

Becərdiyi bağın barı yetişmir,
Alması, heyvası, narı yetişmir.
Söz gülünün xiridarı yetişmir,
Dindirəndə gür əyyamdan danışır.

Ağıl, kamal olmayıbdı başında,
Yaxşı iş görməyib hələ yaşımda.
Dad olmayıb bişmişində, aşında,
Dindirəndə pür əyyamdan danışır.

Oruc çox görübdü qəliz işləri,
Çox gözə basıbdı qızgın şisləri.
Qanmazlarda görüb qanlı dişləri,
Dindirirsən Nuh əyyamdan danışır.

Gəncə, 04.06.2012

DÜŞƏRSƏN

Tamahlanıb fırıldağa əl atma,
Tələsiyib sən tələyə düşərsən.

Qarşındakı insanları aldatma,
Fırıldaqlan sən kələyə düşərsən.

Təmiz danış söhbətini, sözünü,
Hamıya xoş göstər gülər üzünü.
Axtarsın qoy ellər təmiz izini,
Ələnməkçün sıx ələyə düşərsən.

Fırıldaqlar işlərin axırı yoxdu,
Kəc sözün ziyanı hamıya çoxdu.
Çirkli sözü kimə desən bir oxdu,
Burulğana, pis küləyə düşərsən.

Bacar nəsihətli söz də, kim olsa,
Sülh yarat arada əyri, kəm olsa.
Gülər sözlər danış əgər qəm olsa,
Yoxsa çaşıb pis tələyə düşərsən.

Oruc yazar xar olarsan ellərdə,
Qəpiklik olarsan tamam əllərdə.
Pisikərsən danışılan dillərdə,
Ələnərsən sıx ələyə düşərsən.
Əzilərsən sən bələyə düşərsən.

Gəncə, 05.06.2012

SAĞ VAXTLARIMDA *(Nəsihət)*

Övladıma nəsihətim bu olub,
Ağlayın siz məni sağ vaxtlarımda.
Ölümümdən sonra yad da ağlayar,

Zəhmətimi çəkin sağ vaxtlarımda.

Soruş əhvalımı, könlümü oxşa,
Dərdim ürəyimdə dəyməsin daşa.
Təsiri çox olar ömürə, yaşa,
Hal-əhvalım bilin, sağ vaxtlarımda.

Xəlvətdə də, aşkarda da can deyin,
Soğanı, çörəyi şirincə yeyin.
Ata ömürünə hörmət eyləyin,
Orucu ağlayın sağ vaxtlarında.

20.04.1995

ELLƏRƏ ÇATA

(Fələkdən gileyim)

Çölüm özgəni yandırır, içim özümü,
Mənə çox görürlər iki gözümü.
Ellərə çatası şirin sözümü,
Fələk də qoymur ki, ellərə çata.

Nanəciblər qiymət vermir sözümə,
Hərdən mat qalıram özüm-özümə.
Çox döyürəm həm başıma, dizimə,
Nəsihətli sözüm elimə çata.

Köhnə bir misal var, atalar demiş,
Qızıldan taxt olsa bir viranəymiş.
Quru bəxt hər şeyi döyəcləyərmiş,
Fələk verməyib ki, ellərə çata.

Oruc, qismətini Haqq da kəsibdi,
Bəxtin-yığvalın da, bil, əksilibdi.
Yəqin ulduzun da səndən küsübdü,
Fələk barışdırmır günlərə çata.

27.02.1995

DEYƏN

(Fələkdən gileyim)

Yatmışam, batmışam, dinmirəm daha,
Yaradan qismətim kəsibdi deyən.
Fikirdən, kədərdən çatmışam aha,
Sərt külək üstümdən əsibdi deyən.
Yerimir işlərim, dayanıb, durub,
Fələk qabağında boynumu burub,
Qəlbimə bulunmaz yaralar vurub,
Baxt-iqbalım məndən küsübdü deyən.

Düz gətirmir sözüm, gülməyir üzüm,
Səbirim azalıb, qalmayıb dözüüm.
Taqətim tükənib, qırılıb dizim,
Orucdan əlini üzübdü deyən.

08.08.2012

OLMAZ

Dost yolunu dost gözləyər dost kimi,
Qəlbində sevinər, kədəri olmaz.
Dosta məhəbbəti ürəkdən eylər,
Mehribançılığı gərəkdən olmaz.

Şad olar qapını qonaq döyəndə,

Barlı budaqları dostlar əyəndə.
Dadlı meyvələri dostlar yeyəndə,
Sevincinin həddi-hüdudu olmaz.

Allahın qonağı ruzili olar,
Şirin söz-söhbətlər qəlbinə dolar.
Orucun da qəlbi daha şad olar,
Masası, süfrəsi çörəksiz olmaz.

11.08.2012

DİN MƏRƏM

(Qismətindən giley edənlərə)

Yazan məni itə yazıb əzəldən,
Qismətimə sözüm yoxdu, dinməmə.
Şirin sözüm çirkin olub gözəldən,
Bu da mənə hələ çoxdu, dinməmə.

Nə yazıbsa, danışmağa sözüm yox,
Geyimlərdə, gecimlərdə gözüm yox.
Danışanda qüvvəm yoxdu, dözüm yox,
Bu tuşlanan mənə oxdu, dinməmə.

Uduram hər sözü, yox mənim babım,
İncidir ürəyim, qalmayıb tabım.
Şirin dinsəm acı olur cavabım,
Orucu yandırır yaxdı, dinməmə.

02.01.2005

NEYNİM?

Yarıq yubka, yarıq donlar,
Aldı canımızı, neynim.
Arşın paça görünəndə,
Qurudu qanımız, neynim.

Geyimlər çıxıbdı dizə,
Abır-həya çıxıb üzə.
Ömür çatmır əlli, yüzə,
Qurtardı ömrümüz, neynim.
Nəsihətlər qalıb dildə,
Tutar qalmayıbdı əldə.
Töküləbdü abır eldə,
Qırılıb dizimiz, neynim.

Baxmayanda kor deyirlər,
Qınc atırlar, gör deyirlər.
Vallah, buna sirr deyirlər,
Çıxıb zibilimiz, neynim.

Oruc yenə gileylənir,
Bağrının başı teylənir.
Kənar yerdən əl eyləyir,
Qalmayır izimiz, neynim.

24.08.2000

QİSMƏT YERİNİ

(Zəmanənin ədalətsizliyinə)

Kişilər paltarlı, arvadları lüt,
Zəmanə korlayıb ismətlərini.

Çaşıblar hər yerdə haqqın yolunu,
Yaradan gödəldib qismətlərini.

Uşaqdan, böyükdən tökülüb həya,
Sifətləri dəmir, üzləri qaya.
Etdikləri səhvi heç gəlmir saya,
Ərsə çəkib xudam qismətlərini.

Oruc bu fikirdən milçəyə dönüb,
Kasıb ocağıtək qaralıb, sönüb.
Haqqın üzü deyəsən bizdən dönüb,
Bizdən uzaq edib qismət yerini.

28.09.1999

DEYİRƏM

(İş vaxtı)

Biz bu işi yoxlamağa gəlmişik,
İtirməyin bircə anı, deyirəm.
Bax bu yerin gözəl, təmiz adı var,
Unutmayın saf vicdanı, deyirəm.

Təmiz qəlbi, sağlam qanı olanlar,
Bu işlərə yanan canı olanlar,
Təmiz adı, saf vicdanı olanlar,
Çürütməyin sağlam canı, deyirəm.

Siz deməyin belə işə nə var bir,
Bala işdən böyük işlər çıxar, bil!
Xatalı iş tamam evlər yıxar, bil!
Qaraltmayın təmiz qanı, deyirəm.

Hərzə işdən heç bir iş hasil olmaz,
İş təmiz olmasa yaddaşda qalmaz.
Qanun var, qərar var, işdən ayrılmaz,
Unutmayın sərəncamı, deyirəm.

Oruc belə işə çox düşüb, çıxıb,
Hər işə namusla, vicdanla baxıb.

İş təmiz olanda sərbəst buraxıb –
İşin bəd yerini tanı, deyirəm.

22.07.2003

ÇƏK CANIM

*(Cavanlıqda qocalığı yada
salmayanlara)*

Cavanlıqda eylədiyın keflərin,
Qocalanda zülümünü çək, canım.
Cavanlıqda eylədiyın nəflərin,
Ahıllıqda zillətini çək, canım.

Ömrümü, günümü səfada vurdum,
Hər işin üstündə hökmlə durdum.
Cavanlığım bir quş idi, uçurdum,
Qocalıqda əziyyətin çək, canım.

Elə bilirdim ki, cavanlıq dağdı,
Əridi qurtardı, dərəsi qaldı.
Fikirlər çoxaldı, dərdlər çoxaldı,
Qocalıqda zəlalətin çək, canım.

Orucam, kədərım dağdı, əyilməz
Danışmaqla dərdim heç dilə gəlməz.
Fikirdən, nalədən üzüm də gülməz,
Qocalıqda zülümünü çək, canım.

16.09.1997

ANA NƏVAZİŞİ İSTƏYİR KÖNLÜM

Qocaladım, Allah, arzum gözümdə,
Ana nəvazişi istəyir könlüm.
Doymadım anamın isti qoynundan,
Şirin ana səsi istəyir könlüm.

Çağıraydı məni, buyraydı işə,
İşi düz etməsəm düşəm təşvişə.
Yaxşı işlərimə təşəkkür düşə,
Ana göndərişi istəyir könlüm.

Səhvimin üstündə döyəydi məni,
Gözüm düz görəydi dumanı, çəni.
Öyrədəydi yenə bildiklərini,
Anamın gəlişin istəyir könlüm.

Orucam, körpəyəm ana gözündə,
Anasız yetiməm özüm-özümdə.
Anamın əlləri ola üzümdə,
Bir ana sığılı istəyir könlüm.

14.10.1999

MƏNİ AĞLASIN

Necə əyan edim, dərdimi yazım,
Elə agah olsun, məni ağlasın.
Yığılsın yanıma qohum-qardaşım,
Soyuq üzüm görsün, qara bağlasın.
Kislata çürüdüb aparıb məni,
Çürüdüb həyatdan qoparıb məni.
Minibdi at kimi çapırdıb məni,
Dostlarım sağ ikən məni ağlasın.

Yazıq Oruc heç naz, qəmə satmadı,
Gözəl rübəndini üzdən atmadı.
Ömürlük bir rahatlanıb yatmadı,
Qohumlar yığılsın, məni ağlasın.

12.08.1993

DİNDİRMƏYƏSƏN

(Dərd bilməyənlərə)

Allah imkan verə bu bədzatların,
Yanından keçəsən, dindirməyəsən.
Göstərməyəsən heç üzün onlara,
Atının tərkinə mindirməyəsən.

Dölləri dönübdü bu bəd zamanda,
Dilləri qalıbdı ahda, amanda.
Şirin sözü yoxdu, qalıb yamanda,
Bunların qəlbini güldürməyəsən.

Fikirləşmirlər ki, dünya fanidi,
Ömür insan üçün sannan, anidi.

Acı söz hamının, bil, ziyanıdı,
Paslı könlü ona sildirməyəsen.

Öyüd-nəsihətin qəlbinə dəyir,
Yaxşı öyrədirsən, pisini deyir.
Sən şirin verirsən, acını yeyir,
Beləsinə dərđini bildirməyəsen.

Öyüd götürənə ver nəsihətin,
Yaddaşında qalar, bil, məsləhətin.
Anlamazlar bilməz şirin söhbətin,
Orucu üstünə güldürməyəsen.

06.02.2003

**QOYMAYIRSAN ŞİRİN-
ŞİRİN DİLLƏNƏ**
(Fələkdən gileyim)

Gədələrə arxa, kömək olursan,
Kişiləri ayaqlara salırsan.
Yaxşılara sən qarabəxt qılırsan,
Qoymayırsan şengamlana, şənlənə.

Gədələrin əlinə yağ yaxırsan,
Kişilərə gah əyri, kəc baxırsan.
Yaxşılardan axırına çıxırsan,
Qoymayırsan bir yağlana, enlənə.

Şeytanlara, əl kəsənə sirdaşsan,
Baş kəsənə, döş kəsənə qardaşsan.
Səxasız bir qazan yağlı aşsan,
Səxalını qoymayırsan bollana.

Oruc elin dar gününə calanır,
Kimsəsizin ocağına qalanır.

Murdarların söz qanına bulanır,
Qoymayırsan şirin-şirin dillənə.
15.03.2006

QANANIM YOXDU

Baş götürüb mahalları dolandım,
Dərdimi anlayıb qananım yoxdu.
Zəlillik, ehtiyac haldan salıbdı,
Heç yerdə adımı ananım yoxdu.

Bilmə ki, ilhamdan yarıyıram mən,
Qara günlərimi arayıram mən.
Xoşbəxt günlər üçün zarıyıram mən,
Bu zülmün içində sananım yoxdu.

Çəkdiyim zülümlər özümə yetər,
Qıçlarım dəmirdi, dözümə yetər.
Elə dərdlərim var zülümdən betər,
Dərdimi anlayan cananım yoxdu.

Az qalır canımdan çıxsın nəfəsim,
Dərdlərə heç dözmür, canım, qəfəsim,
Lap ölü kimi yəm yoxdu həvəsim,
Orucam, dərdimi qananım yoxdu.

Gəncə, 23.01.2013

YERİNDƏ

(Düz işi əyri bilənlərə)

Haqq deyəni haq yerinə qoysunlar,
Nə haqqında tənəzzülü yerində.
Yaradan meylini düzlərə salsın,
Qoymasın huş nanəcibin sərində.

Halal zəhmətləri harama qatan,
Arxadan söz deyən, gizlənib yatan.
Tapsın onu təkcə şəriynən-böhtan,
Yaradan saxlasın özü dərinə.

Dünya malın görün kim aparıbdı,
Rəhməti lənətdən kəm aparıbdı.
Sözü gödək olub, qəm aparıbdı.
Rəhməti yox, qalib lənət yerində.

Qəlbimdə Ağamdı, niyyətim Allah,
Özü seçir şəri, əşədənbillah.
Qoymasın dil açə ona, ya Allah,
Zəhəri yedirtsin çörək yerində.

Oruc bu dünyanı düzgün dərk edir,
Halal da, haram da yeyilib gedir.
Pis söz sahibini daldeydən güdür,
Vurur sifətinə gərək yerində.

04.71.1999

AY XALOĞLU

Dərdim artıb dəstə-dəstə,
Gəzənmirəm, ay xaloğlu.
Gözəllər çıxıb abadan,
Dözənmirəm, ay xaloğlu.

Könlüm xəstə, gözüüm haqda,
Qismətəm mən qara baxta.
Əlim çatmır yüksək taxta,
Yazanmıram, ay xaloğlu.

Dülgər Oruc qoca vaxtı,
Seçənməyib qızıl taxtı.
Səhv işin axırı yoxdu,
Pozanmıram, ay xaloğlu.

Dülgər Oruc qəm əhlidir,
Sözü zaman məlhəmidir.
Füzuli, Şeyda, Camidir,
Pozanmıram, ay xaloğlu.

02.02.2013

KÖNLÜM

Dörd bir yana əl atırsan,
Bir dərdi min olan könlüm.
Çox işlərə baş qatırsan,
Ey şəhəri talan könlüm.
Olubsan sən yalan, könlüm.

Çoxuna öyüd verirsən,
Uçuq qəlbini hörürsən.
Kasıba arxa durursan,
Sıncın könlü alan könlüm,
Olubsan sən yalan, könlüm.

Oruc yanır bəd işlərə,
Keçir o, axmaq dişlərə.
Pis baxır kəc vərmişlərə,
Ey səbirsiz qalan könlüm,
Kədərə qərq olan könlüm.

Gəncə, 20.06.2014

AĞLADAR SƏNİ

Gəl yaramın qərtməyini qopartma,
Danışaram, dərdim ağladar səni.
Dünyaya baxmağa heç imkan verməz,
Çalçarpaz sinətək dağladar səni.

El dərdi çəkirəm bütün ömrümü,
Pasla çürüdürəm polad dəmrimi.
Fikirlə aşırıram bitməz əmrimi,
Daşqın çaylar kimi çağladar səni.

Gözümdən car olur dərdli sellərim,
Qanlı yaşla dolur qəmli göllərim.
Heç də xoş keçməyir keçən illərim,
Qəmli sözlərimlə ağladar səni.
Kədər, imkan vermir gözümü açam,
Kədərin əlindən uzağa qaçam.

Dərdi dəryaz ilə, oraqla bicəm,
İmtahan eyləyər yoxlayar səni.

Gəl dərqli Orucu imtahan etmə,
Nəsihət onundur uzağa getmə.
Gözünə sərrast bax, gözündən itmə,
Ustad kəlamilə ağladar səni.

Gəncə, 07.07.2013

KEÇİBDİ

Çərxi-fələk qoymur qalxam ayağa,
Dərdim artıb, Ağrıdağı keçibdi.
Bir kəsım yox dura arxa-dayağa,
Dərdim aşıb qəmli bağı keçibdi.

Qəm basıb belimdən, çökdürüb məni,
Düşmən edib mənə hər can güdəni.
Qaldırıb üstümə yoldan ötəni,
Dərdim daşıb solu, saği keçibdi.

Oruc heyfslənir keçən gününə,
Bir kəsi yoxdu ki, yetə ününə.
Dəsmalla ağlaya uzun, eninə,
Qəm karvanım axşam çağı keçibdi.

Gəncə, 04.03.2011

EŞİR DÖRD YANIN

(Yerini bilməyənlərə)

Ayrı seçki seçir, tək kolxoz qurur,
Yatağan ilantək dolanır, vurur.
Bərədə dayanır, pusquda durur,
Goreşən qurd kimi eşir dörd yanın.

Meyvəsini yeyir dibini eşir,
Ağac qurdu kimi ağacı deşir.
Bağçaya baxdıqca xəyalı çaşır,
Goreşən qurd kimi eşir dörd yanın.

Bağ-bağça şen olsa gözünü deşir,
Budağını qırır, dibini eşir.
Meyvəsini yeyir xəyalı çaşır,
Goreşən qurd kimi eşir dörd yanın.

Dibinə su tökmür, başını sökür,
Budağın dikəltmir, aşağı çəkir.
Meyvəni görəndə gözünü tökür,
Goreşən qurd kimi eşir dörd yanın.

Təlim-tərbiyə də eyləmir mətin,
Kökündən əyridi, düzələr çətin.
Yazıq Orucun da yeyibdi ətin,
Goreşən qurd kimi eşir dörd yanın.

Gəncə, 24.01.2011

UÇASIYAM YERİMDƏN

(Kardiologi xəstəxanada xəstə yatarkən)

Bir kimsəm yox, naz eyləyəm kimə mən,
Naz-qəməzlə vuram sarı simə mən.
Vallah, bəndəm bir balaca himə mən,
Külək vursa uçasıyam yerimdən.

Desələr ki, dur bu yerdən, mənimdi!
Deyənmərəm yox, mənim məskənimdi.
Hər bir dar yer, bil, mənim məskənimdi,
Narazısa köçəsiyəm yerimdən.

Hər kəs görə bilmir özcə işini,
Unudurlar bir Haqqın gərdisini.
Sual etsən basar qızğın şışini,
«Bö» eləsə, qaçasıyam yerimdən.

Haqqı yeyir, nahaqqına göz dikir,
Acı sözlər mənim içimi sökür.
Açıq-aşkar bilmir, ancaq göz tökür,
Üfürsələr uçasıyam yerimdən.

Oruc haqqı, ağ, qaranı dəyişməz,
Qatıq heç vaxt çalasıız üyüşməz.
Başı olsa aşağıynan söyüşməz,
Cəhd eləsə, qocasıyam yerimdə.

Gəncə, 18.05.2014

TAPA BİLMİRƏM
(Bir dostuma gileylənmişəm)

Mən də sənə kimi, dərdimiz birdi,

Dərdi bölmək yeri tapa bilmirəm.
Mən də səni kimi yarımamışam,
Yarıyan bir bəndə tapa bilmirəm.

Hamı elə bilir kefdəyəm mən də,
Qəm alıb satıram nəfdəyəm mən də.
Dərdim aşır-daşır, müfdəyəm mən də,
Dərdimi kiməsə yapa bilmirəm.

Oruc Göyçəliyəm, qara qismətdə,
Bütöv payım yoxdu, para qismətdə.
Həmdəm tapammıram abır, ismətdə,
Dərd basıb öldürür yata bilmirəm.

Gəncə, 04.11.2013

YAŞ DA ÇOX DEYİL

Qaçqınlıq, köçkünlük elə edib ki,
İndiki zamanda yaş da çox deyil.
Hər bir çətin işə qarışır insan,
Süzüb, seçmək üçün baş da çox deyil.

Zaman insanların üzünə gülmür,
Nə iş görməliyi özü də bilmir.
Qürbətlik daşı da göydən tökülmür,
Başa töküləsi daş da çox deyil.
Yazıq Oruc gündə çox dərdlər çəkir,
Qəlbində xalqına gül-çiçək əkir.
Ömrümüz zamanı gah tikir, sökür,
Yaşamaqçün insana yaş da çox deyil.

Gəncə, 20.06.2013

DEYİŞMƏLƏR

YARANIR

*(Ədalət Qoşunoğlu Xasay Qərvəndliyə
yazdığı bağlamanı mənə də yazıb)*

Ədalət Qoşunoğlu

Oruc müəllim, sualıma cavab ver,
Şeir necə gəlir, hardan yaranır?
Hansı işdir bizim üçün ən savab,
O nədir dövlətdən, vardan yaranır?

Oruc Göyçəli

Gəl cavabın deyim sənin, Ədalət,
Şeir təbnən gəlir, haqdan yaranır.
Yaxşı iş gör, olmasın onda qələt,
Səxavət ürəkdə vardan yaranır.

Ədalət Qoşunoğlu

Onlar kimdi, toy olanda şad olur,

Onlar kimdi, arzulara yad olur?
O hansı məkandır de, abad olur,
Viranlığı kəlmə-çordan yaranır?

Oruc Göyçəli

El-obalar toy olanda şad olur,
Mollalardı, din yolunda ad olur.
İki qəlbdi birləşib abad olur,
Dava-şava kəlmə çordan yaranır.

Ədalət Qoşunoğlu

Necə adamların boyu bəstədi,
Necə adamların canı xəstədi?
O kimdi, həmişə sənle qəsdədi,
O nədir canlıdır, qardan yaranır?

Oruc Göyçəli

Nurlu qəlblilərin boyu bəstədi,
Xainin, xəbisin canı xəstədi.
Əzrayıl həmişə sənle qəsdədi,
Canlı qurddu xarlı qardan yaranır.

Ədalət Qoşunoğlu

O nədir yeyilmir baldan şirindir,
O nədir dövlətdən-maldan şirindir?
O nədir olmamış oldan şirindir,
Ən dadlı bar nədir, bardan yaranır?

Oruc Göyçəli

Yuxudu, yeyilmir baldan şirindi,
Övladdı mülkündən, candan şirindi.

Nəvədi olmamış oldan şirindi,
Balanın balası bardan yaranır.

Ədalət Qoşunoğlu

Nədir, necə şeydir azda çox olur,
Yay, payız, qış da var, yazda çox olur?
O nədir həmişə sazda çox olur,
Bəs hansı şeylərdir, tardan yaranır?

Oruc Göyçəli

Mərhəmət, düşüncə, sözdə çox olur,
Bəzəkli gül-çiçək yazda çox olur.
Gəraylı, müxəmməs sazda çox olur,
Muğam dəstgahıdı tardan yaranır.

Ədalət Qoşunoğlu

O nədir, gözü nü yumsan görünür,
Nədir göydə uçur, yerdə sürünür?
Təbiət hər donə necə bürünür,
O nədir buxardan, pardan yaranır?

Oruc Göyçəli

Qaranlıqdı gözün yumsan görünür,
Duman göydə uçur, yerdə sürünür.
Fəsilərdi öz donuna bürünür,
O buluddu buxar, pardan yaranır.

Ədalət Qoşunoğlu

Ədalət çox şeyi sormadı səndən,
Bir il vaxt verirəm, incimə məndən.
O nədir adama gəlir Vətəndən?

Anadan, atadan, yardan yaranır.

Oruc Göyçəli

Orucu çox salıb dərdlər hənəkdən,
Bir ilə qurtarar suyun sənəkdən.
Hünər, qeyrət gəlir bizə Vətəndən,
Nəslin artımını yardan yaranır.

Gəncə, 22.07.2000

GƏL YAZAQ

(Şair Oruc Göyçəliyə)

Qələm-dəftər götür Oruc Göyçəli,
Müstəqillik məqamından gəl yazaq.
Ulu öndər qoydu bu düz təməli,
Firavanlıq məramından gəl yazaq.

Şeir töhfəm, şirin mücdə, pay olsun,
Dostluq arasında haqqı-say olsun.
Arzulayaq hər diyarda toy olsun,
Elin şənlik bayramından gəl yazaq.

Keçmiş hara, hər bir anın vaxtı var,
Gözəlləşib çox şəhərlər, hər diyar.
Ellərimiz şən yaşasın, bəxtiyar,
Dost təməlli ilqarından gəl yazaq.

Hüseyn Qoşqarlıyam, yurdum Daşkəsən,
Qoy həmişə həmrəy olsun bu vətən.

Yaşıllaşsın, al bəzənsin çöl-çəmən,
Sənətin söz ilhamından gəl yazaq,
Gəncə, 07.01.2013

MƏNİM YAZDIQLARIM
ŞƏNLİK ÜSTƏDİ
(Aşıq Hüseyn Qoşqarlıya)

Başına dolanım, ay Aşıq Hüseyn,
Mənim yazdıqlarım şənlik üstədi.
Taleyim, qismətim verib Yaradan,
Bütün yazdıqlarım şəkər, püstədi.

Elim üçün yazdıqlarım payımdı,
Elimə yazdığım haqqı-sayımdı.
Elnən yaşadığım ilim, ayımdı,
Elin şənlikləri ilqar üstədi.

Mən xalqımın şən gününü istəyəm,
Ürəyimdə arzuların bəslərəm.
Vətənimə uğurlu yol istəyəm,
Xalqım hər vaxt uğurlu yol üstədi.

Oruc Göyçəliyəm, şənlik ürəkdə,
Gözəl arzularım hər an diləkdə.
Qüvvətim xalqımla möhkəm biləkdə,
Tunc qollarda, polad relslər üstədi.

Gəncə, 07.01.2013

YURD HƏSRƏTİ

ULU GÖYÇƏM

Uca Şahdağ silsiləsi,
Koroğlunun zil nərəsi,
Qayasında Oğuz səsi,
Sənsizdi gündüzüm, gecəm,
Ulu Tanrım, Ulu Göyçəm.

Dağları sərvət yataqlı,
Bağları meyvə budaqlı,
Dərəsi şərbət bulaqlı,
Sərin bulağından içəm,

Ulu Tanrım, Ulu Göyçəm.

Dağda quzuların səsi,
Əmliyin kabab iyisi,
Səsə cavab qaya səsi,
Yaşımı səninlə ölçəm,
Ulu Tanrım, Ulu Göyçəm.

Kənddən dənizə baxmağım,
Gecələr çıxmır yuxumdan,
Əlimlə tutam yaxandan,
Gözəl örüşündən keçəm,
Ulu Tanrım, Ulu Göyçəm.

Allah qismət edə bizə,
Gedəm bircə elimizə,
Oruc göldə üzə-üzə,

Bircə udum səndən içəm,
Ulu Tanrım, Ulu Göyçəm.

Gəncə, 2001 (xəstəxanada)

YURD HƏSRƏTİ

Hardasan, ay Şuşa, ay Kəlbəcərim,
Bu ellər, obalar bayram eyləyir.
Hamı diləyini bir yerdə deyir,
Ürəklərdə xoş arzular diləyir.

Qaçqın, köçkün vətəninə istəyir,
Verdikləri paylarından küsməyir.
Vətəndə qəlbinə kövrək hiss dəyir,

Zümzüməynən vətən üçün inləyir.

Xəyalında canlandırır tonqalı,
Gəlinlər bəzənən yaşıllı, alı.
Öz yurdu olardı gözəl, səfalı,
Qürbətlikdə sönük bayram eyləyir.

Vətən deyib kökslərini ötürür,
Hər bir keçən gündən bir dərd götürür.
Köhnə yurddan misallar da gətirir,
Sınıq könülləri nələr söyləyir.

Oruc dərdlilərin dərdinə şərik,
Ellərim yurdundan düşübdü perik.
Haqqın özü ola dərdlərə şərik,
Bu həqiqət sözü ürək diləyir.

Gəncə, 13.03.2012

BU YERDƏ

(Gözləri torpağımızda olanlara)

Xalqımın sən nələrini görübsən?
Hər bir kəsin qeyrəti var bu yerdə.
Nə vaxt burda qollarını gəribsən?
Qalaq-qalaq zəhməti var bu yerdə.

Qayaları çapıb, gen yollar salıb,
Mədənlər çıxarıb, xəraclar alıb.
Hər yerində əlinin izi qalıb,
Hər bir kəsin qüdrəti var bu yerdə.

Dədə Qorqud, Qazan yaşayıb burda,
Xalqım torpağını heç qoymaz darda.

Nizami, Füzuli baxıb bu yurda,
Hər bir kəsin qüdrəti var bu yerdə.

Eşidər Koroğlu, Babək, Teymurləng,
Çırmayar qolunu tutar sənə cəng.
Tab gətirə bilməzsən qırar, əzər əng,
Millətimin qüvvəti var bu yerdə.

Oruc nəyə çəkər, haqqın işilə,
Bir qarış torpağı o verməz belə.
Sənin pis işini gətirər dilə,
Millətimin qüdrəti var bu yerdə.
Gəncə, 2013

O XOCALIM YANAN GECƏ
(Xocalı soyqırımına)

Yandım, Allah, külə döndüm,
O Xocalım yanan gecə.
Qarala-qarala söndüm,
O Xocalım yanan gecə.

Əsir düşdü anam, bacım,
Arxasızam, yox əlacım.
O vaxt düşdü başdan tacım,
O Xocalım yanan gecə.

Qara, çovğuna düşdülər,
Dumana-çənə düşdülər.
Bütün yolları çaşdılar,

O Xocalım yanan gecə.

Körpələrim dondu qarda,
Qocalarım qaldı darda.
Gəlinlərim haralarda?!
O Xocalım yanan gecə.

Neçə ana, döş kəsildi,
Neçə uşaq, baş kəsildi.
Neçə cavan, qıç kəsildi,
O Xocalım yanan gecə.

Səs-ününə bir çatan yox,
Heç əlindən bir tutan yox.
Körpələrə əl atan yox,
O Xocalım yanan gecə.

Elim-obam qaçqın oldu,
Didələrim qanla doldu.
Xəzan vurdu, bağçam soldu,
O Xocalım yanan gecə.

Yanan çıraqlarım söndü,
Kədər, qəm boynuma mindi.
Ömrüm lilli gölə döndü,
O Xocalım yanan gecə.

Qələm ağladı əlimdə,
Şən söz qalmadı dilimdə.
O gün qırıldı belim də,
O Xocalım yanan gecə.

Baş-dizimə döyə-döyə,
Xainlərə söyə-söyə.
Ahım-ünüm qalxdı göyə,
O Xocalım yanan gecə.

Xəzan vurdu dağ gülümü,
Göyə sovurdu külümü.
Mənə yaşatdı ölümü,
O Xocalım yanan gecə.

Daşlar töküldü başıma,
Zəhər qatıldı aşıma.
Qara yazıldı yaşıma,
O Xocalım yanan gecə.

Qəm, kədər də sıxdı məni,
Qəddim əydi, yıxdı məni.
Qayalara çaxdı məni,
O Xocalım yanan gecə.

Çoxlu düşündüm, daşındım,
Uçqun, torpaqtək aşındım.
Yatammadım hey düşündüm,
O Xocalım yanan gecə.

Yataq mənə ilan oldu,
Ölüm mənə yalan oldu.
Saf vicdanım talan oldu,
O Xocalım yanan gecə.

Qara qaya ad-san aldı,
El-obaya haray saldı.
Bu dəhşət tarixdə qaldı,
O Xocalım yanan gecə.

Oruc Vətən dərdi çəkir,
Gözlərindən qan-yaş tökür.
Çox ağladı hönkür-hönkür,
O Xocalım yanan gecə.

Gəncə, 23.02.1993

DEDİM

Cil, Ardanış bir nəşildi, bir kökdü,
Xalqı ayırmayın, siz Allah, dedim.
Hərəkətdə dəyşik yeri az olar,
Sözü çöyürməyin, mən, vallah, dedim.

Heç zaman kəsməyib qılınc qınını,
Hər sözü cütləyib alma canını.
Dəyişməyin bir də saf vicdanını,
Nəsil ayırmayın, siz Allah, dedim.

Dünyada hamının xeyri-şəri var,
Çiynində məleykə əməlin yazar.
Nadanlar yolunu hər yerdə azar,
Sözü çürütməyin, mən, vallah, dedim.

Oruc vətəninə el dərdi çəkir,
Vətən külə dönüb, kül dərdi çəkir.

Dil də qalmayıbdı, dil dərdi çəkir,
Sözü ayırmayın, siz Allah, dedim.

14.11.1999

**VƏTƏNİM TEZ AZAD
OLSA**

Sevinərlər bütün ellər,
Nəğmə deyər şirin dillər.
Ətirlənər açan güllər,
Vətənim tez azad olsa.
Dağ-dərələr yasdən çıxar,
Bəd fikirlər pəsdən çıxar.
Elim-obam nəsdən çıxar,
Vətənim tez azad olsa.

Körpələrim gəzər dağda,
Oynayarlar bağça, bağda.
Şənlik olar solda, sağda,
Vətənim tez azad olsa.

Qaçqın, köçkün gedər yurda,
Tonqal qalar hər bir yerdə.
Çarə tapar bütün dərdə,
Vətənim tez azad olsa.

Oruc gözəl nəğmə qoşar,
Bulaqlartək qaynar, coşar.
Dünya sevincə qarışar
Vətənim tez azad olsa.

19.10.2011

ARZULARA ÇATIM MƏN

Ey Xudaya, arzularım gerdədi,
Qismət eylə arzulara çatım mən.
Xəyalım uzaqda, Vətən dardadı,
Özün kömək eylə, ona yetim mən.

Xəyalım Şuşanı, Laçını gəzir,
Xocavənd, Xankəndi düşübdü əsir.
Heç birin vermərəm düşməyə nəzir,
Ömrümü ömürlərinə qatım mən.

Kəlbəcər, Ağdərə əllərdə yesir,
Cəbrayılım görüşməyə tələsir.
Füzuli, Qubadlı səbrimi kəsir,
Onlarla bir kədərimi atım mən.

Xocalım, Ağdamım gözümdə qalıb,
Zəngilanım şirin sözümdə qalıb.
Adları, sanları izimdə qalıb,
Aman Allah, o torpaqda yatım mən.

Oruc Göyçəlinin arzu, diləyi,
Xaliq itirməsin zəhmət, əməyi.
Qismət etsin Vətənimə gülməyi,
Şənlənib onlarla tonqal çatım mən.

Gəncə, 21.01.2013.

DƏRDİM OLMAZ

Dağlarımın bulağından,
İçib ölsəm dərdim olmaz.
Yaylağından, çəmənindən,
Keçib ölsəm dərdim olmaz.

Yurd-yuvamda, ocağımda,
Ana yurdun qucağında.
Yuva qursam bucağında,
Uçub ölsəm dərdim olmaz.
Həsret qaldım o dağlara,
Sərin sulu bulaqlara.
Gül, çiçəkli yaylaqlara,
Qaçıb ölsəm dərdim olmaz.

Dərdlər məni haldan salıb,
Dizim qırıb, canım alıb.
Murazım gözümdə qalıb,
Çatıb ölsəm dərdim olmaz.

El-obamla deyib-gülsəm,
Şirin sözlə dinə gəlsəm.
Vətənimdə ölə bilsəm,
Köçüb ölsəm dərdim olmaz.

Qürbətlikdə nələr gördüm,
Dərd, vərəmdən çələng hördüm.
Oruc kimi darda qaldım,
Qaçıb ölsəm dərdim olmaz.

29.07.2013

BAYATILAR

Eləmi göy çəmənİ,
Göy yeri, göy çəmənİ
Elə dərddə saldılar,
Unutdu Göyçə mənİ.

Eləmi dağ yeridİ,
Daş düşdü, dağ yeridİ.
Elim yurdundan qaçdı,
Qalanı dağ yeridİ.

O dağın maralıyam,
Elimdən aralıyam.
Vətən yadıma düşüb
Ürəyi yaralıyam.

Eləmi Göyçə dağı,
Bir dağdır Göyçə dağı.
Erməni sinəsinə,
Çəkilsin Göyçə dağı.

Eləmi dağ yeridİ,
Sinəmdə dağ yeridİ.
Elim yerindən köçüb,
Yerində dağ yeridİ.

Əzizim dərddli gəzər,
Qəm vurur, dərli gəzər.
Ağzı şirin dadmayan,
Dünyada dərddli gəzər.

BAŞI YANDIRIR

Zamanın qəhrindən alışır Vətən,
Ayağı yandırır, başı yandırır.
Zülmət içindədi Vətəndə bəşər,
Ah-amanı torpaq, daşı yandırır.

Vətəndən didərgin çırağı sönük,
Nanəciblər çıxıb, ilqardan dönük,
Baxırsan zatına nanəcib, sınıq,
Axmaq sözü gözdə yaşı yandırır.

İşləri olubdu Vətən alveri,
Fikirləşməyiblər irəli, geri,
Milləti edibdi sözü sərsəri,
Ağzında dili, dişi yandırır.

Dülgər Oruc bu dərd sənə sarıdı,
Xain sözü cəhənnəmin narıdı,
Anlamazlar kalın xiridarıdı,
Qurunu yandırır, yaşı yandırır.

26.06.1997

TƏSƏLLİ TAPAM

(Qarabağlı qaçqının arzusu ilə)

Vətən həsrətini aparıram mən,
Bəlkə ruhum orda təsəlli tapa.
Arzum ürəyimdə qaldı, ay Allah,
Gedəm Qarabağa bir rahat yatam.

Arzum belə idi; yurdumda öləm,

Dərdimi, sərimi yurdumda böləm.
Can verəm yurdumda, imana gələm,
Barı torpağında bir rahat yatam.

Oruc da bu dərdə şərikdi, bilin,
Vətən birliyində insafa gəlin.
Qəbrimdə Qarabağ ətrini verin,
Bəlkə o dünyada mən rahat yatam.

20.12.2000

ƏSİR DÜŞƏN YAYLAQLARI GÖRƏNDƏ

Dərdim artır, ümman olur, sel olur,
Əsir düşən o dağları görəndə.
Ürəyimə kədər dolur, qəm dolur,
Qəm, qüssəli o bağları görəndə.

Bülbül ötmür bağçasında, bağında,
El yaylamır təpəsində, dağında.
Dərd yığıram onun qəmli çağında,
Əsir düşən bulaqları görəndə.

Şəlaləsi səs-küyündən dan sökür,
Şırşırıları gözlərindən qan tökür.
Dərəsinə duman çökür, çən çökür,
Xəyalımda uçqunları görəndə.

Qurudurlar meşələri, bağları,
Yandırırılar çəmənləri, dağları.

Gözüm qan-yaş tökür belə çağları,
Quru, barsız budaqları görəndə.

Orucam, dərd, fikir ciyərimi sökür,
Məni torpaq kimi şumlayır, əkir.
Xəyalımla ömrüm mənnən kəc çəkir,
Əsir düşən yaylaqları görəndə.

Gəncə, 2008.

GÖNDƏRİRƏM

(Xarici curnalların haqsızlığına)

Qarabağ köhnədən Xan kəndi olub,
Xan yaşayıb, Xan da orda doğulub.
Torpağı, meşəsi xalqımın olub,
Yazıb bir-bir curnalına göndərrəm.

Qarabağ xalqımın köhnə yurdudu,
Misal göstərərəm Dədə Qorqudu.
Şuşa, Cıdır düzü köhlən yurdudu,
Yazıb bir-bir curnalına göndərrəm.

Gəncəmin Göy gölü, Maral gölləri,
Azərimin vardır ağır elləri.
Sözlərilə birgə şirin dilləri,
Yazıb bir-bir curnalına göndərrəm.

Torpağında, meşəsində gözü var,
Qalasının divarında sözü var,
Qarabağda Xanın itməz izi var,
Yazıb bir-bir curnalına göndərrəm.

Oruc bu işləri tamam düz bilir,
Torpaqdan ötürü düşmənlər ölür.

Araşdırmaq üçün millətlər gəlir,
Yazıb bir-bir curnalına göndərrəm.

07.05.1990

GÖYÇƏM MƏNİM (1)

Xalqı gözəl, qonaqsevər,
Qaymaqları süfrə bəzər,
Beçə balı əldə gəzər,
Səfaliydi Göyçəm mənim.

Yayda qonaq qəbul edər,
Payız ona sovqat tutar.
Qış vaxtında hörmət edər,
Vəfaliydi Göyçəm mənim.

Haqqında yazanı çoxdu,
Qeydinə heç qalan yoxdu.
Varı çoxdu, talan yoxdu,
Bəhrəliydi Göyçəm mənim.

Ələsgəri, İmanı var,
Zəkisi, İsmixanı var.
Bəlkə min-min yazanı var,
Savadlıydi Göyçəm mənim.

Ələsgərim ellər gəzər,

Divanisi dillər bəzər.
Bütün dünya-aləm bilir,
Ələsgərli Göyçəm mənim.
Köhnə ustadları olub,
Dünya ona səcdə qılıb.
Alısı dünyaya gəlib,
Haqq vergili Göyçəm mənim.

Fikri məni çox incidir,
Adları qaçqın çəkilir.
Göyçəm qonaqpərvərliidir,
Təmkinliydı Göyçəm mənim.

Eləmi Göyçə dağı,
Ucadı Göyçə dağı.
Düşmən, sinənə çəkilə,
Göyçənin Göyçə dağı.

Meyvəsi var dadlı, tamlı,
İnsanları saf, inamlı.
Qocaları din-imanlı,
Kamil idi Göyçəm mənim.

GÖYÇƏM MƏNİM (2)

Atla qalxasan Şahdağa,
Enəsən sən Ağbulağa.
Baş əyməzsən bəyə-xana,
Göyçə göllü Göyçəm mənim.

Kəndləri var bəzək-bəzək,
Göyçə gölü ona üzük.

Pəmbək, Dərə ondan göyçək,
Zod kəndliydi Göyçəm mənim.
Varı, mülkü yalan oldu,
Göyçəlilər talan oldu.
Göyçəm indi yalan oldu,
Göyçə göllü Göyçəm mənim.

Yurdlarının adı qaldı,
Meyvəsinin dadı qaldı.
Ələsgərin qəbri qaldı,
Təkcə eldə Göyçəm mənim.

Vəsfini çox yazmaq olar,
Alınmaz söz qalası var.
Oruc kimi balası var,
Vüqarlıydı Göyçəm mənim.

Eləmi Göyçə dağı,
Çox ucadı Göyçə dağı.
Qırılaydı xainlərin,
Qalmayaydı qol-budağı.

Eləmi, el dərdi,
Elim üçün el dərdi.
Göyçəlilər gül əkdı,
Gör onu kimlər dərdi.

**YURDUMA HƏR YENİ
BAHAR GƏLƏNDƏ**

Yurduma hər yeni bahar gələndə,

Deyirəm ömrümü təzələ mənim.
Təzə açan güllə, çiçəklərinlə –
Ovundur ömrümü məzələ mənim,
Xoş illərlə çatdır yüz ilə məni.

Xalqım ruhlansın hər novbaharda,
Qalmasın heç zaman çətinlə, darda.
Şad xəbərlər gəlsin qoy bizim yurda –
Elimlə bərabər saz eylə məni,
Xoş illərlə çatdır yüz ilə məni.

Torpaq da sevinisin, insan da gülsün,
Yağılar kor olsun, əzizi ölsün.
Xalqımın şad günə axarı gəlsin –
Novruz bayramında saz eylə məni,
Xoş illərlə çatdır yüz ilə məni.

Arzu, dilək çatsın hər gələn ilə,
Mücdələr gətirsin obaya, elə.
Xoş sözlər pay versin hər şirin dilə –
Verməynən xalqımı yad ələ mənim,
Xoş illərlə çatdır yüz ilə məni.

Orucam, arzular çin olsun hər il,
Millət fərəh duysun gün-gün, ilbəl.
Çalınsın yurdunda hər vaxt xoş təbil –
Verməynən yurdumu yüz ələ mənim,
Xoş illərlə çatdır yüz ilə məni.

Gəncə, 29.02.2012

UCALIRSAN

UCALIRSAN

*(Çox hörmət bəslədiyim, ata qədər sevdiyim
70 yaşlı şair Oruc Göyçəliyə...)*

Demə ki, qapımı döydü qocalıq,
Elimin gözündə sən qocalmısan!
Özün də bilmədən saçırısan işıq,
Dillərdə, qəlblərdə cavanlaşırsan.

Şeirinlə səs saldın bütün dünyana,
Könül ovudursan hər söz-kəlamla,
Bugünkü meydanda deyim inamla,
Əlçatmaz zirvətək sən ucalırsan.

Səni vəsf edərək yazmaq çox çətin,
Söz-sənət mülkündə mətinsən, mətin.

Bilənlər bilir ki, əşari-şerin,
Alınmaz qalasan, sən yaradırsan.

Xəyalam, şamının oduna yandım,
Sən öyüd, nəsihət sənət ilhamım,
Bilginən, bu gün də, əziz ustadım,
Qəlbimdə günəştək şölə saçırısan.

*Akif Xəyal Qüdrət oğlu,
11.01.2006*

CAVANLAŞIRSAN
(Akif Xəyalın ürək sözləri)

Demə ki, qapımı döydü qocalıq,
Elimin gözündə cavanlaşırsan.
Ustad kəlamların elə yayılır,
Elimin sözündə cavanlaşırsan.

Dağlarda at çapıb gəzib dolandın,
Çovğunda, boranda çapıb talandın.
Övladların toylarına yollandın,
Elimin izində cavanlaşırsan.

Cavanlara öyüd, nəsihətin var,
Sənə heç vaxt olmaz bu gen dünya dar.
Xalqımın yanında etibarın var,
Akifin gözündə cavanlaşırsan.

24.06.2013

LƏNƏT

(Mixayil Sergeyeviç Qorbaçova)

Milləti ayırıb soy-soy eyləyən,
Xalqa millətçilik salana lənət.
Vətəni ayırıb pay-pay eyləyən,
Axırda Vətənsiz qalana lənət.

Fitva verib bir-birinə vurduran,
Sərhəd-sərhəd, coma-coma qurduran.
Eyni xalqı bir-birinə qırdıran,
Şeytan kimi üzə gülənə lənət.

Vəzifəni dönə-dönə böldürən,
Millətin nəfsini aşkar öldürən.
Düşmənləri üstümüzə güldürən,
Omrünü şeytan tək qalana lənət.
Pul ayırdı manat-manat axırda,
Zəhər oldu qədəhində, çaxırda.
Sonradan açıldı qəlbi paxırda,
Milləti bu günə salana lənət.

Millət seçən, başlarında turp əkən,
Xalqın zəhmətini çöllərə tökən,
Özü üçün xaricdə evlər tikən,
O şeytan sifətli ilana lənət.

Dövlət yıxmaq üçün qəlbən çalışan,
Xaric üçün alovlanan, alışan,
Sərçə kimi ayağından dolaşan,
Vəzifədən kənar olana lənət.

Geymişdi əyninə iblis kürkünü,
Öyrənmişdi əyrim-quyrum sürtkünü.
«Politbüro» kimi qanun mülkünü,
Dağıdıb çöllərdə qalana lənət.

Vəzifədən ötrü yenə can atan,
Haram vicdanını halala qatan,
Xalqları hər yerdə çöllərə atan,
Milləti əqrəbtək çalana lənət.

06.09.1996

QƏZƏL

Ömrünü zövqü-səfa ilə sürmək istər könül,
Gözəl yar yolunda cəfa çəkmək istər könül.
Yaşamaq insan ömründə bir şirin nemətdir,
Ömrü boyu ətirli gül əkmək istər könül.

Hər kəs istəyir həyatda bir zövq ilə yaşasın,
Elə bir zövq içrə Haqdan dilək istər könül.

Ömrünü var üçün yaşatmaq istəməyir heç,
Ömrünü xalqına kömək etmək istər könül.

Oruc çox düşünür, xalqı üçün çox iş görsün,
İşləri görmək üçün, Haqdan kömək istər könül.

Gəncə, 26.08.2005

MÜNDƏRİCAT

Ön söz.....	3
-------------	---

YOLUM HAQQIN YOLUDU

Bəmbəyaz xalata büründü Gəncəm.....	10
Qazağım.....	11
Arzumdu hər zaman gül, Azərbaycan.....	13
Qanun keşiyində dayanan insan.....	14
Sizlə görüşəndə.....	15
Şəfadi bu qar.....	16
Onlar məndən ötrü el atasıydı.....	17
Nurlu Daşdəmir.....	19
Xoş gəldin.....	20
Nizami yurduna layiqdi bu iş.....	21
Eloğlu.....	21
Ərdoğan kimi.....	22
El, mahal sənin.....	24
Ana həkim.....	25
Ay həkim.....	26
Yarammayıbdı.....	27
Ürəyimdədi.....	28
Nə səhvin olsun.....	29

Mənim şəfamdı.....	30
Şəfadı söhbətin.....	31
Vaqif.....	32
Ən böyük arzumdu Vidadi müəllim.....	33
Bu Zahir.....	34
Dilbərim.....	35
Sahibi.....	36
Şeir dəryasının incisi Bayram.....	37
İlham.....	38
Maral.....	39
Atam.....	40
Ziyarətin mübarəkdi, Məhəmməd.....	41
Nəsihətnamə.....	42
İnsanlıq.....	43
Ağıllı sürücü.....	44
Ay Mikayıl kişi.....	45
Dünya.....	46
Oruc kişinin.....	47
Dostlarıma.....	48
Olar.....	48
İnsaf et mənə.....	49
Şirin dilli qız aparım.....	51
Abşeron sanatoriyasına.....	52
Səxavəti kəsməsən.....	52
Ay mənim dayım.....	53
Qismət gətirəndə.....	54
Sevinclə yaşayaq ana vətəndə.....	55
Asiman.....	57
Tələbəyəm.....	5

Gəlmişəm.....	59
Qəmlənməsin.....	59
Görünməz.....	60
Şeirim.....	61
Yolum haqqın yoludu.....	63
Keçdim.....	64
Yazan əlləri.....	65
Əli səsləsin.....	66
Bu gün.....	66
Aşıq qardaş.....	68
Allahın evini bilmək istəsən.....	69
Vahidim.....	70
Baxanda.....	71
Məclis şirin sözü müqəddəs bilir.....	71
İki mini də yazdı.....	72
Oyunbaz transformator.....	72
Faiqin.....	74
Puldu.....	74
Ad-san alsın.....	75
Baxmamışam özgələrin varına.....	76
Dünyam.....	77
Gəldi.....	78
Təşəkkür eylər.....	79
Yazan qələmim.....	79
Danışır hər yanda ellər sözünü.....	80
Salam göndərir.....	81
Oynama.....	82
Özünə çatar.....	83
Mən dönmərəm.....	84
Güllü.....	84

Vətənim.....	85
Avıl oğlu.....	86
Aşıq Alının 210 ili.....	87
Bahar, yaz kimi.....	87
Tanış olmuşam.....	88
Divani-hikmət.....	89
Sənin.....	91
Bəsimdi hələ.....	92
Yaxşıdı.....	92
Yeri boş qalıb.....	93
Yerindədimi.....	93
Aslan.....	94
Əfv eylə məni.....	95
Ömür yollarım.....	96

***YARADANIM SEVƏNLƏRƏ
DƏYMƏSİN***

Yaradanım sevənlərə dəyməsin.....	98
Əllərində gül olaydım.....	99
Ölləm.....	100
Gülün ləçəyi kimi.....	100
Gülə sənle.....	101
Hə cavabı alım, gəlim.	102
Lahıç qızı.....	103
Gəlib sizə.....	103
Güləndam.....	105
Yaz ola, Ceyran.....	105
Arifə.....	106
Şirin sözüynən.....	107

Allah mübarək eləsin toyunuzu.....	107
Naz ayrı şeydi.....	108
Dur gedək.....	109
Yazmır qələmim.....	110
Dərənlər bilər.....	110
Çağır, gələrəm.....	111
Nazın yandırır.....	112
Baxmır sözümə.....	112

QOCALAR

Qocalıq.....	115
Qocalıq.....	116
Bu dünya.....	117
Zəmanə ağladır kişini, neynim?.....	118
Qocalar.....	119
Cavan olmazsan.....	120

ANA NƏVAZİŞİ İSTƏYİR KÖNLÜM

Dönmüşəm.....	123
Əqlim məni bitməz işə salıbdı.....	124
Yazmasam olmur.....	124
Yaralanmış quş kimi.....	125
Sazım.....	126
Bir ana ağlaya məni ürəkdən.....	127
Dərdimə şərikin olmadı.....	127
Sinəyə.....	128
Dincələmmirəm.....	129
Aldandım.....	129

Yandıran məni yandırır.....	130
Dindirməsən yaxşıdı.....	131
Ürəyində nə dərd ola, nə də qəm.....	132
Günah əl tutduğun bəndələrdədi.....	133
Gəlir.....	134
Görən.....	135
Payımı verir.....	135
Nə vaxt tapılar.....	136
Dönən deyil.....	137
Fələkmi yıxdı.....	138
Yuvasından uçubdu.....	138
Qardaş olubdu.....	139
Belə qalmaz.....	140
Bu qızı doğanı.....	141
Dilim.....	142
Zəhmətim yandığım külümdə qalıb.....	143
Oyanmır.....	143
Gətirəcək.....	144
Möcüzəsiz möcüzə.....	145
Bizlərə qaldı.....	146
Olarmı?.....	146
Sən öl vurur.....	147
Uçubdu könlümdən ilham pərisi.....	148
Birgə yeriyr.....	149
Seç birin tanı.....	149
Baxa bilmir.....	150
Sonu var bir gün.....	151
Yaxşıdı.....	152
Məni.....	153
Nuh əyyamdan danışır.....	153

Düşərsən.....	154
Sağ vaxtlarımda.....	155
Ellərə çata.....	156
Deyən.....	156
Olmaz.....	157
Dinmərəm.....	158
Neynim?	158
Qismət yerini.....	159
Deyirəm.....	160
Çək canım.....	161
Ana nəvazişi istəyir könlüm.....	162
Məni ağlasın.....	162
Dindirməyəsən.....	163
Qoymayırsan şirin-şirin dillənə.....	164
Qananım yoxdu.....	165
Yerində.....	166
Ay xaloğlu.....	167
Könlüm.....	167
Ağladar səni	168
Keçibdi.....	169
Eşir dörd yanın.....	170
Uçasıyam yerimdən.....	171
Tapa bilmirəm.....	172
Yaş da çox deyil.....	172

DEYİŞMƏLƏR

Yaranır.....	175
Gəl yazaq.....	178
Mənim yazdıqlarım şənlik üstədi.....	178

YURD HƏSRƏTİ

Ulu Göyçəm.....	181
Yurd həsrəti.....	182
Bu yerdə.....	183
O Xocalım yanan gecə.....	184
Dedim.....	187
Vətənim tez azad olsa.....	187
Arzulara çatım mən.....	188
Dərdim olmaz.....	189
Bayatılar.....	190
Başı yandırır.....	191
Təsəlli tapam.....	192
Əsir düşən yaylaqları görəndə.....	193
Göndərirəm.....	194
Göyçəm mənim (1)	195
Göyçəm mənim (2)	196
Yurduma hər yeni bahar gələndə.....	197

UCALIRSAN

Ucalırsan.....	200
Cavanlaşırsan.....	200
Lənət.....	201
Qəzəl.....	202

ORUC GÖYÇƏLİ
ÖMÜR YOLLARIM

Operator: *Sevda ELXANQIZI*
Dizayner: *Mətanət ƏNVƏRQIZI*

Yığılmağa verilmişdir: 10.07.2014
Çapa imzalanmışdır: 17.09.2014
Fiziki çap vərəqi: 13,4
Tiracı: 500